The Property of

T6374
cop.1

W. G. FARLOW.

M. H. Curtis.

FVNGI MECKLENBVRGENSES SELECTI.

AVCTORE
HENRICO IVLIO TODE

SYNODI WITTENBVRGENSIS PRAEPOSITO ET V. D. APVD
PRITZIERENSES MINISTRO. SOCIET. BEROL. AMIC.
NAT. CVR. NEC NON NAT. CVR. HALENS. SOD.

FASCICVLVS I.
NOVA FVNGORVM GENERA-COMPLECTENS.

TABVLIS VII. AENEIS ADIECTIS.

LVNEBVRGI 1790.
APVD IOH. FRIED. GVIL. LEMKE.

T637f

cop.1

Im Wald und Feld, auf Bergen und in Gründen
Dich, unaussprechlich Mächtiger,
Unendlich Guter, Herrlicher,
Gott, aller Welten Gott, dich suchen, und dich finden.
Selbst da, noch da, dich finden, wie du bist
Und wie du wirkst, du, des Name heilig ist,
Wohin dem eklen Stolz den Blick zu richten grauet,
Wohin so gar der Geiz nicht schauet,
Welch eine Seligkeit!
O Luft, durch kein Gewissensnagen,
Kein Ungestüm im Herzen und im Magen,
Nicht durch Transcendentalitäten
Und keinen Qualm der Interpreten
Gestumpft, verbittert und entweiht!

Der wunderfame Mensch blickt einmal; muß,
Gedrungen durch des Schicksals Schluß,
Nun einmal um sich blicken, um an Dingen
Vor ihm verbreitet, Wonne sich
Und seinem Geist stets größre Schwingen
In ihrem Aufschluß zu erringen.
Doch, armer Erdbewohner, sprich,
Wohin soll, zum voraus versichert vom Gewinn,
Das Auge deiner Seele dringen?

Die Welt, des Elends Vaterland,
Der Schauplaz aller Nichtigkeiten,
Verrückungen und Albernheiten,
Ist gar zu arm für unsern Frieden;
Zu arm, des Schauens Müh uns triftig zu belohnen.
Sieh, wie ihr großes Narrenfest
Zu jeder Zeit, in allen Zonen,
Ihr stetes Wechseln von Grimassen und Altären,
Ihr steter Drang hin zu — ja, zu Montgolfieren!
Den Mann von feinerm Sinn und richtigerm Verstand
Nur selten lächeln macht; viel öfter ihn hienieden
Bald gähnen und bald seufzen läßt.

Heil, Heil dem Mann, den nichts so sehr vergnügt,
Als überall nach Gott zu fragen,
Um ihn den Wurm, den Halm, den Schimmel zu befragen!
Denn sonder Antwort werden sie
Fürwahr ihn nie entlassen; aber wie,
O, wie wird solche stets sein Herz durchglühn! wie wird
Den wilden Forst, den er durchirrt,
In einen Tempel schnell verwandelt er erblicken!
Welch froh Erstaunen, das aus weitem Aug' ihm quillt!
Ha, welch ein schauerndes Entzücken,
Das mit des nahen Gotts Gefühl sein Herz durchdringt!

Sieh da, mein Freund, Erwartung, die nicht triegt!
Sieh da das Gegengift der schärfsten Lebensplagen!
Sieh da bey frühen, späten Tagen
Den Wonnequell, der nie versiegt!

PRAEFATIO.

Cum priscus iam Hippocrates artem longam, vitam vero breuem esse, queribunda voce moneat, cum insuper prooemium longum et alte petatum, praesertim si pusillo operi praefigatur, lectores facile fastidio afficiat: gauderem equidem, si fusiori praefatione opusculo huic praetexenda supersedere possem. Verum enim vero cum, quod hic pertractandum mihi sumsi argumentum, ipseque libri titulus inuidiosum quid et altius spirans habere videantur: nae, opus, suspicor, mihi, reipublicae botanicae incelebrato ciui, erit, vt Communi, ad quod trepidulus accedo, me annunciem et de instituto meo hasce pagellas beneuole lectoris rationem reddam. Age, breuiloquentiam, quoad eius res finit, in his exponendis colamus!

Igitur quinque iam ferme lustra elapsa sunt, ex quo stirpes Mecklenburgenses inuestigare atque colligere incepti, ab Ill. MURRAY, Georgiae Augustae decore, vt omni opera in id negotii incumberem, per litteras humanissimas excitus. Primus ita (absit inuidia) factus sum, qui plantas hoc in Ducatu sponte nascentes modo ad leges methodi adstricto congeffit; Floram nimirum Mecklenburgensem concinnaturus. At enim cum, nescio an nimium lentus festina-rem, an de hac quantum eius fieri possit, lautissime dotanda nimis sollicitus essem, sine vlla opera mea ac impendio illa compta satis ac ditata nuper in publicum prodiit. Ab anno inde MDCCLXXVIII fungi, quos prae caeteris regni vegetabilis ciuibus infausta caligine meritos indignabundus comperi, me tota mente totisque viribus attraxerunt: primum quidem eo consilio, vt, quibus me circumfusus videbam, tenebris discussis, per saltus senticosos scabrososque viam mihi pande-rem; subinde vero facie mirandum in modum varia, ita vt eximia venustate stirpium nimium quantum vulgo neglectorum spretorumque attonitus ac captus. Quamobrem per annos iam duodecim integros, studio temporis successu efferuescente magis, quam deuigescente, et

diuturna propemodum opera, regionis huius fungos conquisiui, comparauī, descripsi, depinxi. Ex amplissima eorum congerie hosce tandem segregare fasciculatimque publici iuris facere, qui aut ad plane incognitos, aut saltem ad nondum rite descriptos pictosque pertinent, operae pretium duxi.

Initium iam ab iis facio, qui cum genera hucusque nota plane respuere videantur, nouorum, sub quibus commode militent, condendorum curam mihi imposuerunt. Quodsi sint, quibus in creandis eiusmodi nouis generibus forte nimis largus videar, hos, sibi persuadeant, enixe rogo, me, si nomina noua ac inaudita crepare mihi libuisset, numerum eorum facili negotio admodum augere potuisse. Sed contra ea de industria multa huc facientia suppressi et complures fungos structura et textura perquam memorabiles etiam nunc ἀκεφάλους in aduersariis scriniisque meis reliqui, ne scilicet entium praeter necessitatem multiplicandorum cupidus viderer. Expleantur gloriolae istius nominatiuae gaudio, qui hanc affectantur; aucupium eius parum sane pellicere potest hominem in aetatis meae gradu decliuo et vanitatis illius, cui nomenclaturae formulaeque loquendi, vt caetera humana, subiectae sunt, testem iam veteranum.

Magnorum quorundam Nominum hypotheses nouas, vel nouas antiquas, de fungorum vera generatione et natura, vt de loco in Systemate naturae rite illis assignando, nuspiam neu corroboratum, neu refutatum iui, pacis scilicet non iniurus, quam breuitatis studiosus.

Synonymorum, vt optimi Botanicae solidioris praesidii, omnem curam habui, quod vero rarius fungos hic descriptos stipent, nemo facile mirabitur, qui hos maxima ex parte ad rarissimos minimosque pertinere cognouerit.

Icones eorum pterumque admodum ampliatas repraesentauī, rationibus grauissimis a Cryptogamistographo laudem meam excedente, celeberrimo HEDWIG, allatis eiusque exemplo permotus.

Genera mea secundum methodum e diuersa seminum sede derivatam coagmentauī; alium autem locum SCLEROTIVM in SYNOPSI subsequente occupat, alium in libro, ad habitum generis huius et ad obscuriora quaedam in eo obuia si respicis, fortasse aptiorem.

Sed

Sed vt non omnia possumus, sic non omnia videmus omnes: quare si mihi, in naturae minimis partimque aciem oculorum haud hebetem omnino effugientibus versanti, subinde acciderit, vt quaedam obseruatu digna, quin necessaria, non viderim, nemo sanus, spero, hoc mihi vitio vertet, praesertim cum, vbi coecutire me sensi, quid? quod id modo suspicatus sum, lectoribus animi mei fluctuationem ingenue sim confessus. At poteram quaedam perperam videre, nubem, vt aiunt, pro Iunone amplexus? Omnino poteram; homo enim sum, sensuum ludificationibus non minus, quam summus LINNAEVS, argutissimus HALLERVS, oculatissimus MICHELI, expositus. Quod si me, ab oculis caeterum laborisque, patientia sic satis valentem, humani quid hic illic reapse passum inuenerint viri cordati, aequos mansuetosque iudices se mihi praestituros confido; inprimis si in iis, quae hic tracto, peruestigandis exponendisque illi ipsi desudarunt, horum proinde laborum discrimina et aerumnas temporis aequae ac oculorum suorum impendio probe noscunt. Caeterorum epicrises cassas non valde curo, haec mea qualiacunque serae illi diei aequo animo committens, quae ingenii figmenta destruit, naturae vero iudicia confirmat.

Quod reliquum est, si haec mea prima in alienam messem falcis immissio publica iis arrisisse rescuiro, quibus placere curae mihi cordique est, fasciculo subsequenti Halophyta et Sphaerias, gentes enodatione curatiori dignissimas, recensebo. Faxit vero DEVS T.O.M. vt conamina mea in SVI, mirabiliter magni in mirabiliter parvis, gloriam laudationemque cedant.

Scribebam haec PRITZIERI, in Comitatu Schwerinenfi, ipsis Idibus Martii MDCCXC.

SYNOPSIS METHODICA GENERVM.

Semina fungorum sunt

I. vel nuda — conspicua

1. in superficie integra fungi (sessilis) SPERMODERMIA.
2. in parte superficiei — scil. eius
 - a. margine MEENTERICA.
 - b. apice ACROSPERMVM.
 - c. capitulo integro
 - α. glabro
 - *) solido STILBVM.
 - **) concauo ASCOPHORA.
 - β. hirsuto MEDVSVLA.
 - d. pilei superficie
 - α. superna TVBERCVLARIA.
 - β. inferna HELOTIVM.

II. vel tecta — (ante tempus fructescenciae)

1. volva
 - a. fugaci, disrumpenda TYMPANIS. MYROTHECIVM. VOLVTELLA.
 - b. persistente, findenda HYSTERIVM.
2. cortice fatifcente VERMICVLARIA.
3. substantia fungi
 - a. sessilis SCLEROTIVM. PYRENIVM. XYLOSTROMA.
 - b. stipitati CHORDOSTYLV.
4. Vasculo peculiari seminifero — (*Fungi ciaculatorii seu Carpoboli.*)
 - a. solido PILOBOLVS. THELEOBOLVS.
 - b. vesiculari SPHAEROBOLVS. ATRACTOBOLVS.

I. SPERMODERMIA.

Fungus simplicissimus, globosus, sessilis: substantia spongiosa; polline feminali conferto corticis vicem fubeunte.

I. SPERMODERMIA *clandestina*. — *Sphaeria*!

S. pulvinata, perennis; seminibus atris.

In corticis quercini putrescentis superficie interna sparsim nidulantur fungilli pulvinati, sessiles, duarum vel trium linearum diametro; substantia spongiosa, succulenta, coloris e fulvo fuscescentis; seminibus minutissimis, rotundis, nitentibus, atris, confertis, corticem mentientibus. Majo & Septembri inveni.

OBS. Corticem apparentem ex ipsis seminibus esse conflatum inde constat, quod ea partim dejecta ad basin fungorum cernuntur.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. I.

- a. Fungi cortici arboreo insiti magnitudine naturali.
- b. c. Fungus cortici exemptus, lente vitrea auctus,
 - b. integer,
 - c. ad amissum sectus.

II. SCLEROTIVM.

Fungus simplicissimus, globoso-oblongus: substantia tenaci, duriuscula, centro demum subhiante; cortice inseparabili, superne nunquam dehiscente; fructificatione interna, ignota.

OBS. Notis hisce genus novum a Lycoperdo satis dispecitur.

I. SCLEROTIVM *purpureum.* *sp. iniquum*

S. ovale, perpendiculare, glaberrimum, minimum, sparsum.

Oculo solummodo armato conspicuum, non nisi semel a me, in ramuli quippe quernei dejecti plaga quadam epidermidis experte deprehensum, initio Martii. Forma ovalis; superficies glaberrima, nitidiuscula purpurea; substantia prædura; basis in cortice defixa.

OBS. Sub hoc genere militare jussi fungillum non solum ob naturam rigidam, sed quoque ob germinationem ejus vernalem, utpote quæ in Sclerotiiis est characteristica.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 2.

Fungi magnitudine aucta.

2. SCLEROTIVM *immersum.* *Simulacrum*

S. ovale, decumbens, glabrum, aequale.

α. Intescens.

Figura plerumque ovalis, interdum rotundata, pulvinata; substantia alba, duriusculè valida; cortex inseparabilis, nunquam corrugandus, straminei coloris. Longitudo fungi differt a semilineari ad linearem & ultra. In superficie ramulorum emortuorum primo vere ita provenit, ut rupta epidermide cortici eorum quasi immersus appareat.

OBS. Memorabile mihi videtur, volumen fungi senescentis palam imminui, ita tamen, ut superficies ejus nunquam rugosa evadat.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 3.

a. Fung

II. SCLEROTIVM.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b. c. Fungus lente spectatus,

b. a latere visus;

c. desuper sectus.

β. album.

Colore cutis modo alba, nonnunquam candida, a varietate α diversum. At non in corticibus solum ramorum putrescentium, sed quoque radicum arentium, v. c. Crataegi Oxyacanthae, protuberat, ibi minus immersum, quam alias, & forma sæpiusculè globosa.

γ. clandestinum. = *S. vulgatum*? In.

In superficie averfa corticis frondis quercinæ putrescentis semel inveni initio Aprilis. Figura plerumque ovato-oblonga, subsinuata, compressa, sæpiusculè inæquali; colore dilute paleaceo; longitudo interdum trium linearum. In rimis corticis arborei sedem sibi figit fungus rarissimis annumerandus.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 4.

a. Fungi cortici arboreo immersi magnitudine naturali.

b. Fungus a cortice semotus.

c. Idem secundum longitudinem dissectus.

3. SCLEROTIVM *subterraneum*.

S. globofo-difforme, aggregatum, subterraneum.

α. muscorum. *Rhizoctonia muscorum*, In.

Radibus muscorum dense adhærent fungi rotundati, coloris aurei, superficie tuberculosi, 2-3 lineares, formam demum admodum variam induentes; substantia concolore, compacta, subsucculenta, insipida; cute membranacea, glabra. Semel inveni varietatem hanc sub initium Julii.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 5.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali;

b. Fungus a loco natali remotus.

II. SCLEROTIVM.

β. truncorum. = *S. truncorum*, Fr.

Proveniens fungus, semen sinapis magnitudinē haud æquans, succrescendo demum 3-6 linearum mensuram longitudine superat; tuberculofus, ut præcedens varietas, evadens, quacum omnino fere convenit, excepto magnitudine & substantiæ colore albo. Immenfum numerum horum fungorum, haud raro connatorum, reperi ad radicem annosæ cujusdam quercus succisæ circumfufum, in superficie propemodum terræ, seu vix ac ne vix quidem hac tectum. Mense Augusto.

OBS. Varietas hæcce ortum dat Agarico cuidam e numerosa familia, quam Moucerons Galli vocant, (*Agaricus esculentus* Murr. *Syst.* 14. p. 976.) & in hac speciatim ad eos pertinenti, quorum character peculiaris pileus fucatus est. Agaricus ille proxime accedens ad illum, quem *Schaefferus* pinxit *tab.* 59, substantiam integram fungi nostri tam avide consumit & in succum ac sanguinem convertit, ut de hoc demum nil nisi cutis remaneat.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 5. c. d.

c. Fungus magnitudine naturali.

d. Idem transversim sectus.

4. SCLEROTIVM *Semen.* = *S. Semen*, Fr.

S. sphæricum, nigrescens, corrugandum, sparsum.

Sphæria Brassicæ *Dickson pl. cryptog.* p. 23, ob synonyma, quibus adde *Relh. Cantabr. n.* 1057.

Sphærula magnitudine seminis sinapis, sed sæpe lineari fesquilinearique diametro, glaberrima, initio nivea, mox flavescens, tum fulva, post fusca, demum nigra, cute tum in rugulas contracta. Substantia solida, rigidula, attamen succulenta, alba. Primo vere, quin durante adhuc hyeme, in omnis generis plantarum foliis caulibusque, humi jacentibus, & putredine correptis, ubique fere locorum in conspectum venit fungus, jam sparsim, jam vero denfiore agmine proveniens, firmiterque plantis ope rudimenti styli adhærens, rugas autem nactus sponte decidit.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 6.

a. Fungi ætate impares, magnitudine naturali.

b. c. Fungus amplificatus:

b. vetu-

II. SCLEROTIVM.

5

- b. vetulus,
- c. per centrum sectus.

5. SCLEROTIVM *Mucor.*

p. inquinat.

S. ellipticum, decumbens, aggregatum.

α. fungorum.

In fungis putridis maculae apparent albidæ, quæ lente perlustratæ corpora elliptica, glabra, congesta manifestant. Color albicans in fungo senescente fit cinereus. Durities ejus tactu se prodit. Augusto.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 7.

a. Fungorum congeries magnitudine nativa.

b. Fungus per lentem visus.

β. lignorum.

Granis filigineis quoad figuram similis fungus tam parvus est, ut aciem oculorum vulgarem facile effugiat. Color cutis fulvus, fuscescens; substantiæ albus. Gregatim in festucis, frustulisque lignorum crescit Aprili, perrarus.

6. SCLEROTIVM *radicatum.*

= Amixia glabra, Fr.

S. sphaericum, basi producta, radicatum, sparsum.

Terrestris, ater, sparsim proveniens fungus ad medium usque a solo promi-
nens, diametro ferme lineari. Pellicula lævis, membranacea; substantia compacta,
subsucculenta, in centro demum dehiscens; radix fibrosa. Semel inveni, solo
humido, umbroso, Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 8.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali.

b. Fungus terra extractus.

c. Idem verticaliter sectus.

7. SCLEROTIVM *complanatum.*

= S. complanatum, Fr.

S. pyriforme, complanatum; stipite brevissimo.

Prodiens fungus ovato-elongatus, lævis, subpellucidus, albus, superne sensim

dilatatur, pyri formam obtinens, simul flavescit, fulvum mox, denique vero e fusco ferrugineum colorem assumit, jam plane opacus; successu simul temporis adeo comprimitur, ut demum complanatus evadat. Veri nominis cutis an adsit, adhuc dubium; saltem illa est a carne inseparabilis. Substantia alba, tam tenax in fungo adulto, ut cartilagineam non immerito vocaveris; attamen initio succi est plena. Superficies fungi exoleti corrugatur & tum semina minutissima, ovalia, nitidula, alba, eam quasi incrustant. Stylum cylindricum, brevissimum, ochraceum, ubi capitulo jungitur, circumfluit circulus coccineus. Appropinquante vere, quin etiam medio hyeme sub nive, fungus hic, 2 lineas plerumque longus, putrescentibus foliis, culmis caulibusque sparsim insidet; sed hyeme abeunte simul disparet, postea non inveniendus.

OBS. Species hæc ob fructificationem externam & stipitem admodum a reliquarum natura abludit, ad Stilba mea, de quibus infra, fortassis ableganda: sed obest substantia dura, interne demum dehiscens.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 9.

- a. Fungi ætate prima, florente, provecta.
- b-d. Fungus lente ampliatus,
 - b. junior,
 - c. sub tempus fructescentiæ,
 - d. adultus, e vertice sectus.

8. SCLEROTIVM *villosum*. — *inquirendum*.

S. sphaericum, villosum, aggregatum.

α. album.

Magnitudine arenulæ modicæ; color corticis melleus, villarum albidus; substantia alba, duriuscula, e centro perpendiculariter ad basin usque exterebrata. In caulibus Solani tuberosi semiputridis. Aprili & Majo, frequentissime.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. 10.

- a. Fungi aggregati, magnitudine naturali.
- b. c. Fungus lente adauctus.

b. a latere spectatus.

c. ad amissim per centrum sectus.

β. ferrugineum.

Color villarum huic varietati amœne ferrugineus; senescens eundem in modum exterebrata reperitur; sed a vertice, villis non obsito, per centrum deorsum. In cæteris utraque varietas conveniunt, magnitudine puta, figura, colore, nec non tempore locoque natalibus.

OBS. Massam hujus speciei, ut plerarumque hoc genere comprehensarum, demum hiulcare, nullum est dubium; sed an semper in varietate utraque eo, qui hic traditur, modo fiat, res forte est altioris indaginis. Commemoro quæ vidi & ut vidi.

Figurae explicatio.

Tab. I. fig. II.

Fungus mole auctiore.

III. MESENERICA.

Expansum gelatinosum, venosum; margine fructificante.

I. MESENERICA *tremelloides*. = *Myccium hypogastrium*.

M. gelatinosa repens, complanata, venosa; margine tumido.

α. lutea.

Mucilago, citrino vel aureo colore, nodulo similis, præviis imbribus a ramis deciduis secamentisque lignorum pullulat, mox in venas serpentes, fili modici crassitie, distrahenda, quarum subsequentes ramificationes membranula gelatinosa, sulphurea, interdum viridescente, rugosa, invicem ita junguntur, ut mesenteriforme expansum constituent. Margo tum intumescit, lacte luteum colorem assumens: quare de hoc ceu sede fructificationis videtur non esse dubitandum. Ambitus fungi ellipticus Agaricorum dimidiatorum, margine sinuato lobato. Diametro majori 2-3 uncias aequat. Tempore vernali pluries, sed & auctumno inveni.

OBS. Planta delicata intra 12 horarum spatium aura calidiore ita corripitur, ut præter bracteolas quasdam minutissimas, conglomeratas, nullum sui vestigium relinquat.

Figurae

III. MESENTERICA.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 12.

a. Fungus magnitudine naturali.

b. Ejus primordia.

 β . caerulea.

Colore tantum glauco-caeruleo a varietate α discrepat. Semel mihi obviam facta mense Septembri, in affula semiputrida.

IV. ACROSPERMVM.

Fungus simplicissimus, suberectus, apice extus fructificante.

I. ACROSPERMVM *compressum*. = ϑ Jr

A. perpendiculare, ovato-elongatum, compressum, rigidissimum.

Fungus perennans, linea aliquantulum longior, Clavariam simulans, rigidissimus; cute lævi, membranacea, a carne inseparabili, olivacea, demum nigrescente; substantia glutinosa, cito indurescente, alba. Apicem versus e rugis, seu sulcis, quibusdam circularibus, parallelis, pollen erumpit candidum, quo mox acumen integrum obtegatur. Fructescentia peracta semina auræ afflatu avehuntur, fungo demum complanato & longitudinaliter sulcato. Veris initio sparsim crescit in caulis aridis habitioribus & firmioribus plantarum, v. c. Heraclei Sphondillii L.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 13.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b-f. Fungus eximie amplificatus.

b. Sub tempus fructescentiæ.

c. Fructescentia incipiente.

d. Eadem completa.

e. Fungus decrepitus.

f. Fungus secundum longitudinem sectus.

2. ACROSPERMVM *unguinofum.* = *Tremella sarcoides*. B.

A. perpendiculare, digitato-cespitosum, unguinosum, apice tumido.

Descriptam pictamque dedi hanc speciem in *den Schriften der Berlin. Gefellsch. naturforsch. Fr.* vol. IV. p. 64. tab. 12.

3. ACROSPERMVM *pyramidale.* Fr.

A. perpendiculare, ovato-acuminatum, durissimum, solitarium.

Fungus principio candidissimus, subulatus, pubescens, adultior glabrescit, præsertim apice, simul inferne attenuatur. Colorem jam induit pallide roseum, apice excepto, pulvisculo utpote seminali candido tum consperso. Cutis inseparabilis a carne solidissima, succulenta, colore alba & rubella, marmoris instar, variegata. Radix tenera, byssina, candida. Trium ferme linearum longitudinem fungus rarissimus assequitur, unam latus. Inveni in Agarico delizioso L. exarefacto Aprili.

OBS. Lubentissime equidem ob habitum Sclerotiis annumerarem, ni pollen in apice obstaret.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 14.

- a. Fungi ætatis diversæ, magnitudine nativa.
- b. Fungus junior fede semotus.
- c. Fungus in statu fructescentiæ.
- d. Idem dissectus, volumine aucto.

4. ACROSPERMVM *lichenoides.* = *Lichen.*

A. decumbens, stellare: laciniis rectilineis, compressis; apicibus sub-bifidis, tumidis.

Singularis admodum planta, Lichenibus quidem foliaceis decumbentibus perquam similis, ab illo genere veruntamen separat scutellorum tuberculorumque absentia, ut substantia solida, fibrosa. Provenit in omnis generis ramis ramulisque arborum ac fructicum, humi jacentibus & pluvia crebra madefactis. Forma ejus stellaris; superficie fulvo-ferruginea, subtomentosa, æquali. Laciniarum haud raro incisi apices obtuli tumescentes, flavidi, tempore fructescentiæ polline albo inducuntur. Carnofus fatis fungus; sed caro alba, fibrosa, tenacissima, sensim tabescit fragilisque fit; laciniarum vero superficies rugosa. Apicem versus hæc pilis brevibus

IV. ACROSPERMVM.

instructæ firmiter adhærent ramis, quos serpendo arripiunt & digitorum in morem nonnunquam amplectuntur. Fungus denique in centro nigrescit ibique dehiscens tandem rumpitur. Diameter ejus 2-3 unciarum. Auctumno viget, sed raro obvenit.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 15.

a. Fungus adultus magnitudine naturali.

b. Fungus fenescens eadem magnitudine.

OBS. Vereor sane, ne fungus abnormis quibusdam huc magis compactus, quam reliquis hujus generis speciebus amice confociatus videatur; sed profecto, quo me tandem cum eo vergam, nescio.

V. STILBVM.

Fungus stipitatus, gelatinosus, aggregatus; capitulo diaphano, nitente, solido, persistente, externe fructificante.

I. STILBVM *vulgare.* & Jr.

S. capitulo sphærico; stipite cylindrico, crassiusculo.

Adeo parvum, ut nudo oculo ægre agnoscatur. Album colorem mox in ochraceum mutat, in capitulo saturatiorem. Seminibus hoc albis conspergitur, minimis, rotundis. Stipes æque nitidus, ac capitulum. Fungus denique decumbit. In caudicibus variorum arborum semiputridis, auctumno frequentissimus.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 16.

a. Fungorum turba magnitudine naturali pictorum.

b. Fungi quidam forma admodum extensa.

2. STILBVM *bulbosum.* & Jr.

S. capitulo sphærico, stipite attenuato, bulboso.

Stipes vix visibilis, lævis, primo attenuatus, tandem vero cylindricus, debilis, subflexuosus, desinit in bulbum hemisphæricum, glabrum, griseum, qui sensim compressus denique vero complanatus fit, colore in ochraceum mutato. Capitulum album

V. STILBVM.

II

albnm pulvisculo feminali ochroleuco obducitur. Auctumno post pluvias densas obvenit, sed rariuscule, in culmis, stipulis foliisque putridis, superne tectis, unde ad fungos subterraneos merito referendus hic noster. Fabrica ejus tam tenella, ut microscopio admoto illico flaccescat. Rūdus commoti capitula decidunt. Magnitudo sesquilinearis.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 17.

a. Fungorum magnitudine naturali pictorum agmen.

b-d. Fungus admodum auctus:

b. tempore fructescentiæ;

c. effoetus;

d. emortuus

3. STILBVM *rubicundum*. & Fr

S. capitulo ovato, compresso; stipite attenuato.

E minimis, vix ac ne vix quidem oculo haud armato contemplabilis. Capitulum candidum, pellucidum, ovato-compressum; pollen ejusdem coloris; stipes lævis, subpellucidus, capillari-attenuatus, rubicundus, demum lutescens. In caudicibus fagorum, recens cæsarum, e quarum succo extravasante, inspissato, ita stipes emergit, ut inferne Perichætio cinctus videatur. Aestate haud raro obvenit.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 18.

Fungi juniores, seniores, magnitudine naturam longe excedente.

4. STILBVM *minimum*.

S. capitulo ovali, compresso, stipite capillari.

α. nigripes.

— *S. vanthoeaphilum*, Th.

Sui generis minimus, non nisi lentis ope distincte cognoscendus fungillus capitulo elongato-ovali, admodum nitente, paleacei coloris, oculos mox allicit. Stipes capillaris, rigidulus, griseus, demum nigrescens. Longe lateque agmine densissimo perrepat ligna humida putrescentia; præcipue vero ramulis quercinis, putredine correptis, inhabitat. Martio, Aprili satis frequens.

V. STILBVM.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 19.

Fungi admodum ampliati in situ naturali.

 β . flavipes. = *S. Putreum*, Fr.

A varietata priori differt capitulo non ita elongato, aureo, & stipite luteo, qui cum pellucidus sit, de latere visus albus apparet. Lignarius æque; sed multo rarior. In trunco conspiciatus sum subputrido fagi, Julio.

5. STILBVM *turbinatum*. & Fr.

S. capitulo turbinato; stipite cylindrico, ad capitulum contracto.

Fungus delicatissimus, lineam circiter longus, oculo nudo vix commode visibilis. Capitulum, pyri inversi, apice compressi, forma, ochraceum, si soli obvertitur, superne fulvum colorem prodit. Fructescentiæ tempore polline feminali albo conspergitur. Stipes gelatinosus, debilis, superne albus, pulverulentus; inferne glaber, subpellucidus, dilute ochraceus. Inveni Martio in libro putrescente caudicis faginei.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 20.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b. Fungus adolescens & fructificans, uterque magnitudine impense aucta.

6. STILBVM *pubidum*. & Fr.

S. capitulo ovato; stipite inferne incrassato, pubido.

Admodum parvum delicatulumque, ut præcedens species. Capitulum exacte ovale e guttula limpidissima intra 24 horarum spatium condensatur & pelluciditatem amittit, colorem tum candidum assumens a polline, mox integram ejus superficiem occupante. Stipes candidus, capillaris, tenuissimus, lævis, a medio ad basin usque duplo crassior. Superficies integra styli incrassati filamentis byssinis, longiusculis, rigidiusculis, divisis, squarrosis, candidis, hirta. Reperi in foliis pintus sylvestris putridis post pluvias tonitrua comitantes, Augusto.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 21.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali.

b. c.

b. c. arbitrarie auctus

b. ante statum fructescentiæ;

c. hoc in statu.

VI. ASCOPHORA.

Fungus erectus, stipitatus: capitulo globoso-oblongo, inflato, opaco, elastico, externe fructificante; stipite setaceo.

*) *Liberæ.*

I. ASCOPHORA *Mucedo.* v. *Jr.*

A. libera, aggregata: capitulo sphærico ad stipitem rumpendo; stipite setaceo, longo.

Nudis oculis spectatus fungus Mucori Mucedini L. quam simillimus apparet; ast enim vero valde ab illo differre microscopii usus curiosior illico docet. Capitulum, initio guttula aquea, pellucida, postquam stipitem nactum est, diaphanum esse definit cavumque fit, colorem jam fuscum, mox atrescentem monstrans. Superficies ejus pulvisculo longe minutissimo, albido-griseo, quasi afflata tum videtur, poliline scilicet feminali delicatissimo. Rumpitur vero hoc capitulum semina explodens, vi quadam elastica, ad insertionem styli eo pacto, ut cutis quaquaversum ab illo secedentis margo aperturam perexiguam, circularem in capituli basi efficiat. Quod cum a stipite liberatum collabascit, ab hoc ita exipitur, ut nutans in superficie internæ vertice suffulciatur. Ruptura pedetentim tam dilatatur, ut capitulum denique formam hemisphæricam, seu cupulæ inversæ, induat. Stipitis semper pellucidi, trilinearis, color primum albus, postea e cinereo nigrescens. Obvenit in panibus similagineis mucescentibus.

Figurae explicatio.

Tab. II. fig. 22.

a. Fungillorum agmen magnitudine nativa pictorum.

b-h. Fungus quam maxime auctus:

b. junior, capitulo pellucido;

c. idem, capitulo nigrescente;

B 3

d. adultus,

- d. adultus, in statu fructescentiæ;
- e. senescens, capitulo ad stylum rupto;
- f. Capitulum stipitis apice titubans, dissectum;
- g. idem hians ad extremum;
- h. idem e vertice sectum, tempore fructescentiæ;

2. ASCOPHORA *fragilis*. *Dubium*.

A. libera, conferta: capitulo sphaerico, in medio diffiliente; stipite setaceo, breviusculo.

An Mucor IV. a. *Gled. Method. p. 162?*

Globuli arenulæ magnitudine, albidi, conferti, initio sessiles, postmodum stipite ejusdem coloris, brevi, pellucido instructi. Capitula a polline seminali candescentia, leviter tacta diffiliunt. In carnibus elixis repositis, præcipue in apice linguarum bubularum ante 3, 4. dies coctarum.

OBS. Dubius fungum huc voco, naturam licet Ascophorarum omnino prodât; fragilitas enim ab illa quôdammôdo abhorrere videtur.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 23.

- a. Fungorum cespes magnitudine naturali pictorum.
- b. Fungi lente ampliati.

3. ASCOPHORA *Stilbum*. = *Hydrophora equina*,

A. libera, sparsa: capitulo ovato, nitido; stipite setaceo, brevissimo.

Ad minimos, qui unquam se mihi obtulerunt, fungos pertinet, non nisi lentis ope sub aspectum veniens. Capitulum ante fructescentiæ statum candidum, nitidissimum. Stylus hoc brevior, ejusdem vero coloris. Semina non vidi; nec dissecare tantillæ molis fungum mihi possibile fuit: quare plura de eo commemorare nequeo, pari jure fortasse Stilbis annumerando. In fimo equino non plane recenti, extus intusve, auctumno.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 24.

Fungus, uti sub lente apparet.

4. ASCOPHORA *ovalis*. = *ovula Insectorum*

A. libera, sparsa: capitulo ovali, demum corrugando & multifariam subrumpendo; stipite setaceo, longiusculo.

Ascidium ovatum (mihi) in den Schriften der Berl. Gesellsch. naturf. Freunde, Vol. III. p. 247. tab. 4. fig. 4-6.

Descriptionem amplam de fungo hoc peramoeno & rariori l. c. jam dedi, quam hic repetere non lubet. Ad ea, quæ ibi sunt dicta, solummodo ad jiciam, ad indolem ejus pertinere, quod apices ramorum, lignorumque occupare amet. Capitulum post stylum progerminat, guttulæ aquæ limpidissimæ simile; sed in formam mox abit ovalem & priusquam a semine niveo conspergitur, argenti instar nitet. Stipes attenuatus in basin deltoideam terminatur. Cutis capituli admodum tenax & membranosa non semper, modo saltem visibili, rumpitur; contrahitur autem semper post fructescentiam plus minus in varias rugas. Fungillus exinde nullam ferme mutationem externam subire videtur; asservo enim ejus exempla quædam jam decennalia, sed adhuc incorrupta. Septembri & mensibus proxime sequentibus post pluvias frequentiores.

OBS. Evitandæ ἀμφιβολίας causa nomen generis Ascidium cum Ascophora commutavi, cum in regno animali, ut postea vidi, Ascidia nomen genericum constituat.

5. ASCOPHORA *cylindrica*. = *ovula insectorum*.

A. libera, gregaria: capitulo cylindrico, corrugando; stipite setaceo, breviusculo.

Ascidium cylindricum (mihi) in den Schriften der Berlin. Gesellsch. naturf. Freunde, Vol. III. p. 248. tab. 4. fig. 7-9.

Ad ea, quæ l. c. de hac specie commemoravi, non habeo quod addam.

**) *Aggregatae*.

6. ASCOPHORA *limbiflora*. = *status Cladoph. vel Algae*.

A. aggregata, limbiflora: receptaculi communis convexi, demum depressi, margine fructificante; capitulis globosis, nutantibus, deciduis; stipitibus capillaribus, laxis.

In superficie adversa foliorum Rubi idaei sparsim prodeunt tubercula convexa, feminis papaveris magnitudine, fulvi flavescentis coloris; substantia submolli, superficie æquali. Depressa sensim facta Pezizam imitantur. E margine eorum confertim erumpunt globuli lutei, stipitati, penduli & decidui. Floret Junio.

Figurae

VI. ASCOPHORA.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 25.

- a. Placentulæ fungiferæ magnitudine naturali.
- b-f. Fungus fasciculatus admodum auctus:
 - b. proveniens;
 - c. sub initium fructescentiæ;
 - d. in ipso fructescentiæ statu.
 - e. Ichnographia fungi in hoc statu desuper secti.
 - f. Capitulum stipitatum.

7. ASCOPHORA *disciflora*. = *Phragmidium*.

A. aggregata, disciflora: receptaculo communi convexo; capitulis ovato-elongatis, deciduis; stipitibus setaceis.

α. solida.

In superficie foliorum averfa Rosæ albæ hortensis, quin in ipsis calycum segmentis, gregatim prodeunt corpuscula rotunda, complanata, puncti majusculi mensura; substantia subsolida, colole aureo, area granulata, margine æquali. Ex his propullulant confertim fungilli capitulis ovato-elongatis, polline ex nigro saturate spadiceo inductis, subnutantibus, deciduis; stipitibus tenuissimis, pellucidis.

OBS. Varietatem hanc indigitare videtur *Gleditschius* in epicrisi *Ascidio* ovato, a me descripto, subjuncta in den *Schriften der Berlin Gesellsch. naturf. Freunde*. Vol. III, p. 250.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 26.

- a. Placentulæ fungiferæ magnitudine naturali.
- b. Eaedem lente auctæ.
- c-d. Icones fungi admodum amplificati:
 - c. ante tempus fructescentiæ;
 - d. sub initium ejus;
 - e. in statu fructescentiæ ipso.
- f. Capitulum solitarium fructificans, stylo insidens, forma extensissima.

β. byssina.

Receptaculum commune, seu placenta fungifera, in hac varietate texturam byssinam

byssinam habet, quare tabescit, & denique vix sui vestigium relinquit. Capitula tam elongata, ut haud incommode cylindrica dixeris. Quoad reliqua cum varietate α congruit. In superficie averfa foliorum Rubi idaci, Septembri, rarius.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 27.

c. Placentulæ fungiferæ magnitudine naturali.

b. Placentula solitaria fructificans maximopere aucta.

OBS. Dubius admodum & ferme anxius postremam hanc speciem cum præcedente Ascophoris adjungo, cum ab illis nimium recedere mihi videantur. Receptaculum & capitula majuscula, ponderosa, naturam sane singularem & ab aliis notis fungorum generibus admodum diversam manifesto indicant. Pucciniis quidem *Micheli* accedunt; at in his semina singulatim pediculo sunt instructa, quod longe aliter hic habet, capitulo nimirum seminifero stipitibus singulis insidente. Adde quod in Pucciniis corpus fructificans sit erectum, fistulosum, subdigitatum; sed vereor, ne vel harum structura & fructificatio jam satis sit explorata.

VII. MEDVSVLA.

Fungus globosus, stipitatus, confertus: capitulo & stipite solidis; fructificatione externa, filiformi, flexili, colliquescente.

OBS. A Sphaeriis differt stylo, capitulique structura; ab Aspergillis *Mich.* filis seminalibus flexuosis, liquecentibus, & stipite habitiori, breviori; Trichias *Hall.* facie solummodo æmulatur.

I. MEDVSVLA *labyrinthica*. = *thyrogaster confertus*?

M. conferta, humilis, labyrinthica, lutea.

Fungus quautus quantus lineæ dimidiatæ longitudinem vix æsequens, denso agmine progerminat. Capitulum globosum, solidum, substantia fibrosa, colore testaceo, villis luteis hirtum. Stipes brevis, teres, crassius, tomentosus, fæctus, capitulo concolor. Unius ubique capitelli villi denfi & flexuosi contiguo proximorum fungulorum capillitio ita intricantur, ut tota congeries stratum quoddam tomentosum oculo armato sistat, fulcis labyrinthicis ubique peraratum. Liquefiunt villi hi, seu filamenta, & liquamen hoc confluens in crustulam postea concrefcit re-

sinofam, friabilem, aurantiam, integrum fungorum cespitem superne obtegentem: quare nil ob stare videtur, quominus villos hosce pro sede fructificationis habeamus, nimirum aut ex seminibus ipsis contiguis, seu confertis, conflatos; aut hæc massæ cuidam viscidæ immixta continentes. Fungorum cespites 1-2 uncias longi, 2-3 lineas lati. Inveni horum perplures in trunco Mali asciato, jam dudum sub dio jacente, post imbres iteratos, initio Septembris.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 28.

- a. Cespes fungorum magnitudine naturali.
- b. Idem amplificatus
- c. desuper visus;
- d. transversim visus.
- e. Fungus solitarius tempore fructescentiæ, lente auctus.
- f. Idem e vertice sectus.

VIII. TVBERCVLARIA.

Fungus pileatus, stipitatus, gelatinosus: pileo tuberculoso-papillato, stipiti arte appresso, superficie superna fructificante; stipite crassissimo, farcto.

OBS. Non confundendum genus hoc cum Tubercularia clar. Wiggers *Primit.* p. 87. A Lachno Retzii *Prodr.* n. 1647 habitu discrepat; cum Tremellis vero, genere huc usque vulgivo, substantia solum gelatinosa convenit.

I. TVBERCVLARIA *vulgaris.*

T. sparsa: stipite ventricoso-globofo; pileo convexo, tuberculoso-rugoso, margine subrepando.

α. subsessilis.

Tremella purpurea Hoffm. *Veget. cryptog.* p. 29. Tab. 6. f. 2. Synonyma quoque ibi vide, quibus addenda

Sphæria tremelloides Willden. *Berol.* 1210. Timm. *Megap.* n. 1172.

Descriptionem fungi vulgatissimi accuratam & amplam cel. Hoffmannus dedit
l. c.

l. c. Lapidibus, ut vocantur, cancerorum adspectu quam simillimus, capitulo plerumque acus mediocris magnitudine. Pileus vel miniatus, vel purpureus, vel rufus, vel badius, superficie initio æquali; sed demum plerumque undato-tuberculosa, sulcoque uno ac altero notata; margine profunde appressio, interdum semel inciso. Substantia cerea, rubicunda, aquæ immersa naturam prodit gelatinosam. Semina minutissima, globosa, albida, fructescentiæ tempore integram pileoli aream occupant. Stipes ventricosus-globosus, basi acuminatus, glaber, fæctus, fibrosus, externe interneque ex spadiceo fuscus, pileo quasi est immersus, ad insertionem ab hoc linea badia distinctus. Totus ferme in corticibus frondium ramorumque arentium abditus latet, pileo epidermidem perforante. Lætissime viget in ramulis resectis & emortuis Aesculi Hippocastani *L.* tempore hyberno & vernali.

OBS. 1. Haud raro in fungi grandavi putrescentis stipite intrinsecus & extrinsecus circum ejus basin globuli confertim generantur minimi, ovaes, cinnabarini, vertice pertusi, superficie glaberrima, papillata, quos intus tum inanes, superficie ejusdem coloris æquali, nitente; tum vero mucilagine rubra plenos inveni (Septembri) id, quod Sphæriæ speciem fragiformem manifestat, ad Sphæriam rubram *Wigg. Hols. n. 935. Willden. Berol. n. 1209.* nisi illa ipsa est, (orificii enim diversa structura exiguum in Sphæriis distinguendis, combinandis momentum affert) proxime accedentem. Sphæria hæc dubio procul in causa fuit, ut cel. *Weigel Obs. p. 46* fungum nostrum pro Sphæria composita haberet, cum is solummodo Sphæriæ cuidam simplici parasiticæ, aliorum fungorum, quid? quod quarundam Sphæriarum compositarum more, incunabula alimentumque præbeat: id, quod in Sphæria Stigmate fieri jam animadvertit cel. *Hoffmannus l. c. pag. 7. in Obs.* huic subnexa; est enim, quam detexit, *Peziza pulchra coccinea*, veri nominis Sphæria, sed e familia vastissimi hujus generis usque adhuc non descripta.

2. Deprehendi semel in ligno putrescente *Pinus sylvestris L.* fungulum sparsim crescentem, gelatinosum, nostro simillimum; pileo pulvinato, æquali, niveo et, quod huic speciei proprium, deciduo; stipite subtereti, ochraceo. Martio,

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 30.

a. Fungorum agmen magnitudine & situ naturali depictorum.

b-d. Fungus ampliatus

b. cortici arborum infixus;

c. hoc erutus, oblique spectatus;

d. ad perpendicularum sectus.

β. stipitata.

Minor aliquantulum varietate α, a qua stipite imprimis satis longo & omni-
mode tereti, coloris spadicei, differt. In virgultis aridis, Martio, sed rariuscule.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 31.

Fungus lente auctus.

2. TVBERCVLARIA *fasciculata*.

T. fasciculata: stipite crassissimo, tereti; pileo complanato, granulato.

Fungus gelatinosus, corticalis, linearis vix longitudinis. Pilei minuti superfi-
cies cum carne coloris aurei, margine obsoleto compresso. Stipes glaber, crassissi-
mus; aureo, intus paleaceo colore, farctus, a capitulo paucillum prominente palam est
discretus. Cum granulis, seu papillis minimis in hujus superficie color sit dilutif-
sime luteus, ad album vergens, nullus dubito, quin in his fructificationis sedes sit
quærenda; sed pollen ipsum non vidi. Fasciculatim e cuticula corticis prorumpunt
fungi 6 ad 10 coarctati & epidermide eminente ita cincti, ut capsula quadam in-
clusos crederes. Communicavit exempla recens lecta perbenigne mecum cl. *Timm*,
consul & pharmacopola Malchinenensis de re botanica admodum meritis. Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 32.

- a. Fasciculi fungorum magnitudine naturali.
- b. Fasciculus eorum unicus, lente ampliatus.
- c. Fungus solitarius auctus.
- d. Idem ex pilei medietullo recta sectus.

3. TVBERCVLARIA *volvata*.

T. sparsa, volvata: stipite crassissimo, conico; volva cyathiformi; pileo tuber-
culoso-rugoso, convexo, margine appresso, repando.

Historia fungi minimi ac rarissimi hæc est. Primum prodit volva nigra, cupu-
laris, massa nivea, molli repleta, quæ intumescendo formam hemisphæricam sensim
nacta, postea in conicam abit, quo facto pilei leviter convexi & tunc æqualis, co-
loris pallidissime fusci, mox murini, primordia in ejus apice apparent. Boleti
bovini

bovini *L. exgrumantis* faciem hac ætate fungus imitatur. Sed jam pileus fit pulvinatus, margine appressio & revolutio; stipite vero a conica paulatim in attenuatam, quin denique in cylindricam formam transfigurato. Circa fructescentiæ tempus prior colliculis crispari incipit, margine detorto, undulato, repando-lobato; colore vero in fuscum, postremo spadiceum verso. Polline minutissimo cano ubique conspergitur. Caro subsucculenta mollis, fusco-ferruginea, a cute inseparabilis. Stipes farctus, candidus, externe subtomentosus, nonnunquam bifidus, pileo infertus, volvæ non firmiter inhærens. Fungus semilineam vix altus & primum admodum tener, naturam postea satis firmam prodit. Volva persistens. In alburno pluviis macerato ramorum querneorum arentium conspicatus sum catervatim crescentem, Augusto.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 33.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali.

b-h. Fungus admodum auctus,

b. proveniens;

c. stipite progerminante;

d. pileo primum comparente;

e. eodem adulto;

f. fungus in statu Fructescentiæ;

g. fungus stipite bifido;

h. fungus ad amissum sectus.

4. TVBERCVLARIA *fulcata*.

T. sparsa, fulcata, integra: stipite crassissimo, crucibuliformi, cum pilei depressi superficie inferna, integra, connato.

Fungus *Astroites Scop. Pl. subterr. p. 117. n. 71. t. 45. f. 2.*

Non nisi in hiatibus & fissuris truncorum salignorum longævorum hic locorum progerminat, sparsim, interdum 2 ad 3 fungis coalescentibus. Admodum parva initio, sed denique haud raro diametro semiunciali. Stipes primus efformatur, villis albis minutissimis pubidus, subglobosus, vertice scilicet aliquantum in altum protracto. Pilei mox primordia in ejus apice se produnt, bractæe similia peltæformi, glaberrimæ, flavo-fulvæ. Ast sensim complanatur & denique fit depressus;

margo interim dilatatur & undulatus evadit: eo pacto crenulatus, ut incisuræ, seu sulci altius impressi, per stipitis superficiem uno eodemque tractu continuati, fungi desuper spectati faciem quodammodo stellarem, vel floriformem, reddant, dum a latere contemplatus columellam canaliculatam utcunque æmulatur. Effoetum & tunc temporis haud raro umbilicato-excavatum, omnibusque villis orbatum, dentibus humanis molaribus corruptis & cariosis quoad figuram non inepte assimilaveris. Color demum ex cereo fulvus. Basis fungi innititur fibris byssinis in modum telæ arachnaeæ pertextis. Sub finem Octobris & Novembri.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 34.

- a. Fungus extuberans magnitudine naturali.
- b. Idem ut primum pileus in conspectum venit.
- c. Idem, pileo adulto.
- d. Idem, pileo jam aliquantulum depresso.
- d. Idem, pileo jam perfecte depresso.
- f. Idem, stipite non nisi obsolete sulcato.
- g. Idem, stipite jam profunde sulcato.
- h. Idem exoletus.
- i. Fungus ad amussim sectus.

IX. HELOTIVM.

Fungus perpendicularis, fugacissimus: stipite capillari; pileo minuto, convexo, inferne nude fructificante?

OBS. Differt hoc genus a Lachno cel. Retzii in den Abhandl. der K. Schwed. Acad. d. Wissensch. v. Jahr 1769. p. 254. n. 60. coll. Scand. n. 1643. habitu, vitæ duratione & fructificationis sede probabili.

I. HELOTIVM *glabrum*.

H. fugacissimum, candidum: pileo & stipite glabris.

Habitus propemodum Agarici clavi L. Altitudo stipitis sesquilinearis. Pileus minutus, superne convexus, inferne arcuatus, utrimque glaber, æqualis. Fungulus

lus adeo est delicatus, ut halitu oris, cum eum propius intuearis, stylus strictus, admodumque subtilis, statim undulatus flaccescat. In ramulis dejectis arborum, nec non in stipitibus culmisve plantarum, ut in graminibus, putrescentibus sparsim crescit. Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 35.

- a. Fungi magnitudine ac situ naturali.
- b. Fungi forma admodum extensa.

2. HELOTIVM *hirsutum*.

H. fugax, niveum: pilei superficie superna & stipite hirsutis.

Magnitudo ferme prioris. Pileolus ovalis, convexus, superne pilis albis, rigidulis hirtus; inferne glaber, fornicatus. Stipes fetaceus, attenuatus, pileo minus hirsutus. Simplici solum vice offendi fungillum longe rarissimum, fasciculatim in fragmine rami putridi, delitescens in cavernula radicali quercus cujusdam annosæ, progerminatum.

OBS. Ex hujus speciei habitu verosimile mihi fit, quid? quod pene est persuasum, fructificationis sedem in hoc genere non nisi in area inferiori pilei esse quarendam; semina enim fungi fugacissimi ipsa in neutra specie videre mihi contigit.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 36.

- a. Fungi magnitudine naturali.
- b. c. Fungus amplificatus
 - b. a latere visus;
 - c. perpendiculariter dissectus.

X. TYMPANIS.

Fungus cyathiformis: cupula superne volvata; fartura feminali sicca, conferta, in pulverem fatifcente.

OBS. Differt hoc genus 1) a Lycoperdo, habitu; 2) a Peziza, cupula semine farta; 3) a Tubulifera Cerato, Fl. dan. t. 659. f. 2. (T. Cremor, f. I, est initium alius fungi) capsula

X. TYMPANIS.

capsula imprimis persistente, volvata; 4) a genere sequenti, cupulæ repletura, quæ hic est sicca, feminibus nudis, conglebatis, dispergendis constans; in Myrotheciis vero illa est viscido-lenta, non dispergenda, feminibus, ut in Phallo impudico L. liquamini huic inspersis.

I. TYMPANIS *saligna*.

T. sessilis, coriacea, atra, aggregata: cupula subelongata, volva marginali discreta; fartura feminali densa, minuatim dispergenda.

E ligno sicco salicum dense prorepat fungillus, globuli longe minutissimi, atri forma; sed succrescendo globularem figuram cum cylindrica sæpiuscule commutat, apice semper obtuso-truncato. Dehiscit hic capsula glaberrima, nitidula, quo facto volva marginalis, seu velum quoddam, textura candida, bombacina, apparet, semina minima, granulato-confipata, atra obtegens. Sed rumpitur paulo post, colore jam in fusco-rubellum transeunte, & semina disperguntur, quare capsulæ castæ tum Pezizæ nigræ faciem præ se ferunt. Figura & altitudine fungus adultus admodum variat, sæpe bifidum, interdum digitatum, haud raro deformem & connatum se monstrans, apice nonnunquam prominulo. Ut de natura ejus notabili pensum inquirerem, multa exempla a cl. *Timmio* peramanter mihi sunt missa, vere medio lecta.

Figurae explicatio.

Tab. IV. fig. 37.

a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.

b-i. Fungus admodum auctus.

b. protuberans;

c. capsula magis e ligno emergente;

d. velo sub aspectum veniente;

e. eodem perfecto;

f. eodem rupto;

g. capsula, ut post veli interitum polline repleta in oculos incurrit;

h. capsula feminibus excussis.

i. Fungi forma & ætatis gradu diversis.

XI. MYROTHECIVM.

Fungus cyathiformis: cupula superne volvata; repletura feminali lento-viscida.

OBS. Differentia generis hujus novi a consimilibus ex Observat. ad proxime præcedens facta innotescit.

I. MYROTHECIVM *roridum*.

M. [sessile, bombacinum, niveum: cupulis hemisphæricis, connatis, roridis; margine in volvam continuato; repletura feminali turgida, fusca.

Expansum, seu vellus, bombacinum, niveum, lignifedum, unam ad duas uncias longum, dum complanari incipit, cupulis semilinearis diametri dense approximatis favi instar mox lacunatum apparet, quæ massa viscida fusca, cerato simili, semina minima immixta continenti, scatet. Quoplus cupularum compages floccosa subsidet; eo plus facies ejus favoginea; sed ambitus illarum ex circulari tum fit elliptico-angulatus. Destillant laticem ut videtur subviscidum, sed pellucidum, ut aquæ purissimæ. Semina liquamini inspersa & huic ferme concoloria superficiem ejus occupant, & forte ibidem generantur. In festucis, ramentis assulisque querneis ac pineis, humi jacentibus & crebro humectatis. Aprili, Majo.

OBS. Vidi varietatem, repletura feminali ex cinereo nigrescente.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 38.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b-f. Fungi lente ampliati

b. juniores & adulti, rorantes;

c. grandævi.

d. Cupula segregata velo integro;

e. eadem velo dehiscente;

f. eadem veli laciniis secedentibus.

2. MYROTHECIVM *inundatum*.

M. sessile, bombacino-membranaceum, candidum: cupulis polymorphis, con-

natis, inundatis; margine in volvam continuato; repletura feminali modica, viridi, nigrescente.

In superficie Agarici exsiccati cujusdam albi, nigrescentis, me sciente nondum distincte descripti, nec picti, ad familiam vero Agarici integri L. referendi, eminent expansa bombacina variae figurae ac magnitudinis, quae lacunata evadunt: cupulis nimirum excavata approximatis, initio rotundis, lenticulae saepissime diametro; sed postea admodum dilatatis deformatisque. Repleturae, seu massae viscidae, color est viridis; at feminibus granulatis postmodum desuper tecta nigrescit. Cupulae saepe-numero aqua hisce feminibus superfusa stagnantur; coelo licet sereno ac sudo. Textura earum denique tam condensatur, ut membranacea ferme vocari queat. Junio, Julio.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 39.

a. Fungi quidam magnitudine naturali.

b-d. Idem amplificati

b. prima ætate;

c. tempore fructescentiæ instantis;

d. tempore fructescentiæ ipso.

3. MYROTHECIUM *stercorum*.

M. sessile, membranaceum, nigrum, aggregatum: cupulae margine in volvam fugacissimam continuato? repletura feminali turgida, albida, fuscescente.

In stercore canino, aeri diutius exposito, extus apparent granula longe minima, nigra, aggregata, muscarum retrimento similia, quae lente vitrea perlustrata cyathiformia agnoscuntur, Pezizis vulgaribus admodum affinia, extus tomentosa, colore castaneo. Volvam marginalem non vidi, forte fugacissimam. Repletura feminalis admodum tenax. Fungus inter rarissimos referendus vegetat Aprili.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 40.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b. c. Fungus mole adaugeta pictus

b. adultus;

c. exolefcens.

4. MYROTHECIVM *hispidum*.

M. sessile, coriaceum hispidum, fuscum sparsum: cupulæ margine in volvam continuato; repletura feminali fuscescente, subpellucida.

Diameter vix lineam æquat. Figura fungi, dilute fusci, initio globosa, sensim compressa fit. Superficies externa cupulæ pilis acerosis hirta. Volva marginalis iisdem pilis, sed aliquantulum longioribus, constat. Massa feminalis primum subpellucida. Fungus denique Pezizarum more constringitur & crispatur. In cortice frondis aridæ Rosæ caninæ L. tempore pluvioso inveni eum sub finem Maji. Aeque rarus ac præcedens.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 41.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali.

b-d. Fungus lente ampliatus

b. volva marginali adhuc clausus;

c. tempore fructescentiæ, velo recedente;

d. senescens.

5. MYROTHECIVM *dubium*.

M. sessile, parabolicum, aggregatum: cupula cortice proprio & volva marginali destituta; repletura feminali nigrescente, exigua.

E ramulis dejectis Rosæ caninæ protuberat magnitudine seminis papaveris, epidermidem elevans, quæ ibi colore gaudet sature ac amœne fusco, apice vero ochroleuco mox dehiscit, quo facto liquamen feminine tenuius intus apparet. Non nisi semel obviam mihi factum, Martio.

OBS. Forte fungulus hic anomalus mera pustula est, succo extravasato distenta, forsan vero rudimentum alius fungi: v. c. Sphæriæ cujusdam e familia compositarum, viscidarum, in lucem nondum protractarum. Accedit saltem ad Sphæriam natastem (mihi) his adscribendam, de qua, Deo sospitante, tempore ac loco alio agam.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 42.

a. Fungi magnitudine ac situ naturali.

b. c. Fungus lente auctus

D 2

b. capsula

b. capsula clausa;

c. hac aperta, seu rupta.

XII. VOLVTELLA.

Fungus hypocrateriformis, stipitatus: pilei superficie superna punctato-umbilicata, margine primum revoluta; repletura feminali similari, stipite brevi, setaceo.

OBS. Cum generibus X & XI admodum congruit: sed ab utroque tum area punctata-umbilicata, tum stipite manifesto recedit.

I. VOLVTELLA *volvata*.

V. *volvata*, coriacea, sparsa; cupula hypocrateriformi; volva marginali discreta, revoluta, dissiliente; repletura unguinosa, in resinam coagulanda, comminuenda; stipite perbrevis.

Color fungi albus, fulvescens, demum flavofuscus. Diameter pilei linea minor. Formam hic hypocrateris cum patellae demum permutat. Volva candida, membranacea ita dissilit, ut frustatim concidat. Repletura feminalis, cerati primo consistentia, obdurescit. Facies illi denique placentulae resinosa, coloris ex sature fusco nigrescentis. Excutitur haec palam e cupula & comminuitur, quod vero quomodo fiat, inter excutiendum puta, vel postmodum, in tantulae molis fungo difficile est dictu; id cognitum compertumque habeo, massam illam feminalem tandem plane disparere. Area punctata & umbilicata tum visibilis fit, colore ferrugineo, quaqua tecta erat, jam tincta. In ramulis exsuccis Pruni spinosae L. Septembri, post dies humidas, aliquoties se mihi obtulit.

OBS. Ex porulis, arcem punctatam reddentibus, massam feminalem primo liquidam sudare, in aprico est: id, quod affinitatem novi hujus generis cum Octospora, genere, seu, ut nominatam mallet, ordine Hedwigiano luculenter arguit.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 43.

a. Fungi magnitudine & situ naturali delineati.

b-g. Fungus lente admota visus.

b. Fungus

- b. Fungus junior desuper spectatus;
- c. idem in obliquum flexus;
- d. idem, volva jam dissiliente;
- e. idem, volva plane destructa;
- f. idem, disco punctato & umbilico jam conspicuis;
- g. Ichnographia fungi adulti per centrum disci desuper facti.

2. VOLVTELLA *nuda.**Pez. volutella, Fr.*

V. nuda, fugacissima, sparsa: pileo, plano, nudo, primum revoluti, demum disciformi simulque punctato-umbilicato; stipite brevi, setaceo.

Diameter pilei linearis; structura fungilli tam tenera, ut vita solum ephemerā gaudeat. Pileus candidus, quando margo ejus revolutus, cum disco orbiculatam, seu omnimodo planam formam induit, punctatus primum & umbilicatus apparet, tum vero depressus fit, centro nonnunquam umbonato. Semina candida tam minuta sunt, ut eorum infarctus, porulos pilei initio abscondens, oculo vel armato perceptu difficilis sit. Color stipitis niger. In culmo triticeo putrido semel vidi fungum longe rarissimum. Septembri.

OBS. Placentæ feminalis comminuendæ absentiam speciem hanc a congenere præcedente nimio plus repellere, æquis non videt? attamen habitus utramque arte conjungit, cujus folius rationem, re tam perplexa, hic esse habendam, equidem autumavi.

Figurae explicatio.

Tab. V. fig. 44.

a. Fungi aliquot magnitudine situque naturali.

b-e. Fungus lente auctus

- b. ætatis vere desuper visus;
- c. idem inferne spectatus;
- d. Fungus decrepitus transverse contemplatus;
- e. idem desuper visus.

XIII. HYSTERIVM.

Fungus labiato-globosus, sessilis: volva, seu capsula, labiato-findenda; substantia sublabiata, prominente, externe seminifera.

OBS. Novum miratuque dignum genus hoc indicavi in den *Schriften der Berlin. Gesellsch. naturf. Freunde. Tom. V. p. 53*; sed cum id temporis non nisi unicam ejus speciem nossem, definitionem l. c. datam jam cum castigatiore commutavi.

1. HYSTERIVM *quadrilabiatum*.

H. subglobosum, sparsum: volva fungoque labiatis.

Descriptionem figuramve vide sis l. c. *p. 54. tab. 2. fig. 1-6.*

2. HYSTERIVM *bilabiatum*.

H. ovale, sparsum: volvæ rima labiata; fungo exlabiato, prominulo.

Priori simile magnitudine arenulæ, loco natali, progerminandique modo & tempore; substantia porro volvæ stuposa, alba; fungi vero ipsius simplicissimi superficie glabra. At diffimile figura ovali; substantia fungi subgelatinosa, superficie ejus æquali, seu labiis protuberantibus semper experte, dilute olivacea, seminibus minutissimis albis adsperfa. E rima volvæ parum eminet. Vita fungilli brevissima. Semel modo se mihi obvium dedit in ramusculo emortuo Pruni spinosæ L. Martio.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 45.

a. Fungorum agmen, magnitudine nativa pictorum.

b-g. Fungus maximopere ampliatus.

b. Fungus volva superne jam diffindenda;

c. idem tempore fructescentiæ, rima volvæ distenta, uti desuper visus apparet;

d. idem, uti hoc tempore transversim intuenti in oculos incurrit.

e. Fungus volva exutus;

f. idem quoad longitudinem dissectus.

g. Ichnographia fungi, volva inclusi, fructescentiæ tempore ad amissim secti.

XIV. VER-

XIV. VERMICULARIA.

Capsula globosa, sessilis, corporibus vermiformibus, liberis, seminiferis, repleta.

OBS. Fructificationis modo a Lycoperdo, ut a Trichia Hall. satis recedit, filis scilicet seminiferis liberis.

I. VERMICVLARIA *Pseudosphæria*.

V. globosa; aggregata: capsula granulata, nigra; filamentis feminiferis, liberis, nudis, albis.

Capsula subcompressa, tenera, non fragilis, ut in Sphæriis, nudo oculo puncti instar apparens, filis brevibus, laxis, confertis repleta, quæ seminibus minutissimis albis circumquaque sunt obducta. Filamenta hæc vermiformia tabescendo demum labascuntur, colore tum in aureum, vel potius aurantium, mutato. Capsula utrum demum dehiscat, an fatiscat, dicere nequeo. In libro rami quernei putrescentis semel observavi, Martio.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 46.

a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.

b-d. Fungus lente auctus

b. a latere visus;

c. e vertice sectus.

d. Fila vermiformia feminifera.

2. VERMICVLARIA *pubescens*.

V. globosa, sparsa: capsula pubescente, bicolore; filamentis liberis, nudis, canis.

Magnitudo capsulæ subcompressæ ferme ut seminis Brassicæ; superficies byssina, albida; textura levidensis, colore saturate aureum Arsenici rubri imitante. Filamenta vermiformia feminifera incana, tenerrima, coarctata. Obvenit in ramulis dejectis, sarmentisque aridis, tempore pluvioso, Julio.

Figurae

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 47.

a. Fungi magnitudine & situ naturali.

b. c. Fungus microscopio amplificatus

b. a latere visus;

c. ad perpendiculum sectus.

3. VERMICVLARIA *hispida*.

V. pulvinata, sparsa: capsula hispida, nigra; fetis primordialibus volvam fugacem in vertice constituentibus; filamentis seminiferis liberis, demersis, albidis.

Primam speciem magnitudine æquat. Capsula, pomi aurantii forma, prima ætate ubique hispida, fetis nempe in vertice ita conniventibus, ut ejusmodi volvam radiatam constituent, qualis in Pezizis sæpiusculè observatur. Eodem nempe modo setæ primordiales confertæ, fungo magis magisque se extendente, dirimuntur & recedunt; sed tum, ut in Pezizis, capsula non aperitur, sed, mirabile dictu, clausa, seu integra, remanet: superne tunc glaberrima, nitidiuscula apparens, colore dilutius nigro; vertice depresso-umbilicato, postremum decussatim rugoso. Fila vermiformia albida, licet libera, medullæ tamen cinereæ, mollicellæ, furfuraceæ immixta reperiuntur, id quod huic speciei peculiare est. Fungillus cæterum satis firmus, cortice scilicet, seu capsula lenta, membranacea instructus, formam quodammodo infulæ, qua utuntur principes, habet. Reperi illum in ligno putrescente Sambuci nigræ L. Aprili, una solum vice.

OBS. Obveniunt, ut ex descriptione palam est, in hac specie, nonnulla phenomena, quæ in definitionem genericam non omnino quadrare videntur; sed modus præcipue fructificationis me perpulit, ut fungum ad Vermicularias ablegarem.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 48.

a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.

b-e. Fungus admodum amplificatus

b. volva adhuc clausa, seu integra;

c. eadem jam dissoluta.

d. Fungus obsolescens;

e. Fungus adultus, e vertice dissectus.

XV. PYRENIVM.

Fungus globosus, sessilis, integerrimus: cortice, seu substantia, femina nuda, conglobata nuclei instar includente.

OBS. 1. Differt hoc genus fructificatione non filamentosa 1) a Lycoperdo L. 2) a Trichia Hall. 3) a Mucore septico L. summo jure apud cl. Wiggersum, Holf. p. 112. novum genus, nomine Fuliginis ex Hall. petito, constituyente; 4) a Mucore crustaceo, erecto, ext. Mülleri, Abb. d. K. Schw. Acad. d. W. 1769. p. 68. t. 3. f. 2-5, eodem cum Mucore spongioso Leyff. Hal. 2. n. 1274.

2. Superfunt in una alterave specie, quas sub hoc genere consociatas hic listo, nonnulla adhuc altius rimanda, quæ consecrari mihi quidem huc usque non licuit.

I. PYRENIVM *lignorum*.

P. globosum, sparsum: cortice bombacino; nucleo feminali fatifcente.

α. vulgare.

Forma globoso-compressa, sæpiusculè ovato-elongata, diametro lineæ unius in tres & quod excurrit. Cortex candidus, bombacinus, tener, subfidens & in vertice præsertim fungi evanidus. Nucleus, granulis minimis constat conglebatis, æruginis æris amœnissimo colore, quæ femina mihi videntur. Autumno post pluvias iteratas in virgultis emortuis ramulisque decussis crebro conspicitur, quandoque sparsim, sæpe vero agmine densissimo crescens.

Figurae explicatio.

Tab. III. fig. 29.

a. Fungi magnitudine situque naturali delineati.

b. Fungus lente auctus, ad perpendiculum sectus.

β. aureum.

Tantum fabrica a fungo jam jam descripto discrepat, ut ægre pro mera ejus varietate haberi posse videatur. Figura ovalis compressa; cortex tomentosus, diffiliens, coloris aurei; nucleus mollicellus, comminuendus, colore ex albido ad aurantium vergente. Sparsim habitat fungulus tener, perrarus, lineam longus, in ligno nudo ramorum fagineorum putrescente. Majo.

2. PYRENIVM *metallorum*.

P. compressum, adscendens, imbricatum, hirsutum: pulpa furfuraceo-lamellata: nucleo feminali globoso, d.riore.

Fungus magnitudine semini papaveris dimidiato æquiparandus, aggregatus e metallo progerminat, forma initio pulvinata, colore aquæ marinæ cum viridi æris mixtæ. Superficie ferme integra inferiore id ætatis adhæret natali sedi; sed temporis progressu e complanandi marginis ambitu fere omni prodeunt cilia nivea nitida, simulque superficies superna fungi hucusque tomentosi, sed jam hirsutuli, colore lætissimo cæruleo, Ultramarino pictorum simili, exsultare incipit. Tum vero totus marginis ciliati anfractus solo avellitur eumque in modum elevatur, ut jam fungus ex sessili erectus, vel strictus, fiat, quarta circiter marginis parte, ut Boletus versicolor L. sedi affixus; Agaricorum Boletorumque imbricatorum habitum hac nova directione præ se ferens. Substantia ejus spongiosa bracteolis minimis, subtilissimis, convolutis, friabilibus, æruginis æris colore constat. Nucleum, quem circumdat, atro-fuscum, compactiorem, duriusculum, nec diffractu facilem, inveni. Monstravit mihi fungillum jucundissimum, rarissimum, unicumve, quem unquam e metallis enatum vidi, e sclopeti manualis tubo interne extuberatum Vir Generosissimus C. von Laffert, in Grossen-Welzin Toparcha, rerumque naturæ a teneris unguiculis observator sagacissimus ac diligentissimus, et, quæ sua est humanitas propensusque in me animus, quo facilius naturam plantæ a se detectæ sciscitarer, sclopetum ipsum benignissime mihi commodavit. Durabilis admodum fungus hic singularis videtur; persistentem ialtem jam nosco. Primum vidi mense Augusto anni proxime præterlapsi.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 49.

a. Fungorum magnitudine naturali pictorum agmina.

b-e. Fungus forma extensiore repræsentatus

b. proveniens;

c. adultus, a latere visus.

d. Fungi imbricati desuper visi.

e. Fungus ad amussim sectus.

OBS. Figura d. fungi adulti ferme cernui & proni, non vero, uti naturæ eorum est consentaneum, ad angulum rectum a solo elevati videntur, at non in adumbratione fungorum

rum ipsorum, sed in situ modo plagæ natalis, in relatione ad eos pingentis incuria nimis obliquata, peccatum est.

3. PYRENIVM *terrestre*.

P. globosum, aggregatum: pulpa gelatinosa; nucleo cereo subrecedente.

An Lycogala terrestre etc. *Mich. F. G.* p. 216. n. 5. t. 95. f. 5? forte fungus junior; descriptione certe ac figura cum nostro satis convenit.

Fungi rotundati, sæpenumero globoso-elongati, depressi, pisi magnitudine modici, interdum multo minores, confertim e solo proveniunt nudo, sterili, squalido. Substantia, seu pulpa, eorum gelatinosa, indurescendo gummata, superficie externa est obsoleta papillosa; interne vero aequalis, utrobique coloris aurantii. Nucleus, ejusdem cum pulpa formæ ac coloris, ab hac tandem quaquaversum, sola basi excepta, secedit, ut quasi inflata appareat. Malchino mihi primum exempla misit amicissimus mihi *Timmius*, Junio; sed & a me ipso postea lectum.

OBS. Verisimile quidem admodum est, massam inclusam, seu nucleum, ab includente, seu pulpa, consistentia non solum, sed & structura differre, globulum proin, de quo egimus, nil nisi concretum seminum minutissimorum esse; at enim ne de his, quæ mihi in perscrutatione fungi innotuerunt, quicquam silentio præteream, vacillantem paululum in mea sententia reliquit pulvisculus fulvus, quo superficiem ejus adpersam inveni. Nihil enim ob stare videtur, quo minus hic pro semine habeatur, cum 1) fungi natura primitus sit gelatinosa Tremellarum, quarum quidem pars maxima ejusmodi fructificatione superficiali insignitur; tum quod 2) ipse in nucleo sementem nec jam formatam, neque hujus rudimenta distincte observaverim: quare possibilitas omnino subest, substantiam fungi omnem omnino esse similem, gelatinoso-unguinofam puta, quæ pro ratione diversa, qua rigescit, h. e. extrorsum plus, quam introrsum, heterogenea demum videri, eadēque de causa inter rigescendum perfacile intus dehiscere potest. Accidet igitur fortassis, ut, fungilli indole penitus quondam explorata, hic e Pyreniis excenturiatus aliquorū, sub genere, inquā, a nostro plane diverso, militatum abire jubeatur.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 50.

- a. Fungorum cespes magnitudine naturali pictorum.
- b. c. Fungus lente ampliatus
 - b. integer.
 - c. medio dissectus.

XVI. XYLOSTROMA.

Expansum coriaceum, bilaterale, deforme, interpolatum: superficie lævi, aequali; globulis feminalibus minutissimis, intus fibrillis fungi insidentibus

I. XYLOSTROMA *giganteum*.

X. centrale, lobatum, giganteum, ochroleucum: centro fungi ex transverso secti compresso-elongata; lobis radiantibus, divisis, decrefcentibus.

Fungus amplissimus *Scop. Pl. subterr. p. 116. n. 69. t. 44.*

Oak-Leather *Raj. Syn. p. 25 n. 27. teste Lightf. Scot. p. 1004*, qui sub Byffi candidæ suæ varietate β fungum nostrum describit.

Centralem voco fungum immanem, quod in centro semper truncorum adhuc vegetantium, præsertim in quercubus vetustis, quarum jam fracta sunt cacumina, generetur. In his trunci axem primum occupat, & mox faciem quodammodo fusi-formem, seu, ut rectius dicam, cunei ancipitis, *h. e.* duorum cuneorum vertice connatorum, assumens, directione horizontali simul & verticali arborem penetrat, actione sua in modum cunei spatium magis magisque dilatatum, quod succrescendo investiat, repleatque, sibi acquirens. Idem quoque de alis, seu lobis, e centro communi radiorum instar truncos permeantibus, pluriesque divisis, valet: hi enim ceu totidem cunei elongati e centro transversali trunci corticem versus directi considerandi sunt, lignum proinde quacunque penetrant, findentes, in quod ope humoris cujusdam, quem continent, aciduli tanto facilius efficitur, quippe fibrarum lignearum compagem solventis earumque corruptelam accelerantis; quo enim per-tingit fungus, putridum & plane exsuccum reddit arboris lignum. Substantia fungi alutæ, seu nebridi belle elaboratæ, admodum similis est, lenta, elastica, tactu sua-vis, extus glabra, æqualis, colore ochroleuco, magis aut minus albicante; intus fibrillis validis dense perplexis albis contexta, quibus adhærent semina longe minu-tissima, quæ simulatque fungus dirumpitur, nubeculæ instar in altum sublata dispa-rent. Natura gaudere videtur fere incorruptibili, ut ex fragmentis ejus, a me jam ultra septennium facta testæ, sine ulla habitus deformatione conservatis, conjicio. Diameter minor substantiæ centralis lineas 3 usque ad 6 aequat, lamellarum
vero

vero majorum, ubi e centro egrediuntur, bilinearis crassities, hac jugiter, ut jam monuimus, antrorsum decrescente. Longitudo perpendicularis fungi stupefaciens, integrum scilicet arborum truncum pedetentim pervagantis. Sæpius illam decem-pedalem, nonnunquam hac multo, quin duplo forte majorem comperi. Ignem exsiccatus optime foveat, odorem tum adustione spargens haud ingratum: quare quin, curatura vel mediocri adhibita, ex illo fomes igniarius parari possit, minime dubito.

OBS. Maximus hic indigenorum et forte omnium omnino globi terraquei fungorum plus una de causa valde memorabilis, mihi videtur. Nam 1) quaestio hic oritur, quod demum pacto fit, ut semina ejus in cor quasi arboris durissimæ penetrent, ibi germinatura? Adstupuit jam lynceus *Scopoli* simili naturæ mirando in fungorum subterraneorum genesi, l. c. p. 119. 2) Fungus noster, rudis visu indigestaque moles, admodum pro sententia eorum propugnat, qui omnem veri nominis fungum non nisi e veri nominis semine oriri contendunt.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 51.

- a. Fragmentum fungi in varios lobos expansi, magnitudine naturali pictum: (adhærentibus illi ligni exesi particulis.)
- b. Truncus arboris transversim sectæ, ut diameter centralis fungi una cum lobis inde radiantibus, ita ut ligni putredo, pari passu cum fungo procedens, tanto facilius conspici queat.
- c. Particula lobi dissecti admodum aucta, quo melius fungi fructificatio illuceat.

XII. CHORDOSTYLV.

Fungus stipitatus, tenacissimus: capitulo globoso, interne fructificante, subdeciduo; stipite longissimo, tenacissimo, subramoso.

OBS. Differt a Mucore Mucedine L. structura præsertim valida ac firma, vitæ spatio & stipite fere semper ramoso, vel diviso; a Byssō vero fructificationis ratione diversum est, ut ab Usnea cl. *Wiggers*; ab Usnea *Scopoli Subt. p. 94.* in omnibus ferme differt.

I. CHORDOSTYLV *capillare.*

C. erectum, sparsum: stipite capillari, glabro, integerrimo; capitulo sphærico, fatifcente.

Stipes capillaris admodum tenax, unciam ut plurimum longus, albidum colorem mox spadiceo mutans, principio rectus, adultior flexuosus, tum vero reclinatus est & denique complanatus tortilisque fit, sulco utrimque longitudinaliter jam exaratus. Capitulum minutissimum & in oculos vix incurrens, ochroleuci coloris, vertice demum nescio quomodo ruptum, seu, si mavis, diffiliens, pulverem spargit dubio procul fementivum, qui utrum pulpa ipsa capituli fatifcentis, an polline, usque eo capsulæ incluso, constet, fungorum scrutatori vel acerrimo haud facile, puto, unquam liquebit, globuli etenim maturescentes succussu quovis de stylo deturbantur, tum vero in examen non amplius revocandi. Fungus sparsum ramis ramulisque deciduis ac emortuis increfcens haud raro per æstatem occurrit, imbribus præviis.

Figurae explicatio.

Tab. VI. fig. 52.

a. Fungorum grex magnitudine naturali pictorum.

b-f. Fungus lente auctus

b. junior;

c. adultus;

d. tempore fructescentiæ;

e. aetate provectus.

f. Capitulum e vertice dissectum, nempe ut semel, lente & cultello misere in subsidium vocatis, structuram tum ejus internam vidi.

2. CHORDOSTYLVUM *byssoides*.

C. erectum, byssinum, aggregatum: stipite capillari, debili, ramoso, pulverulento-tuberculofo; ramis subdivisis, patulis; capitulis terminalibus globosis, circumscissis? majusculis, deciduis.

Insolitæ admodum naturæ planta adeo parva & subtilis est, ut oculo non armato facile lateat. Capitulum globosum glabrum, atrofusum, majusculum, circumscissum, seu, si mavis, protuberantiis longe minimis pulverulentis, rosaceo-congestis, fuscis, immersum, stylo infidet flexo, æque fusco, grumulis pulverulentis concoloribus, confertis, distincto; ex quo prodeunt rami ejusdem cum stipite naturæ. Excussis globulis terminalibus ut ille albescunt & decumbunt, grumulis pulveru-

pulverulentis tum plane disparentibus; globulis vero deturbatis ad basin plantæ affatim conspicuis. Reperi hyeme in superficie & ad marginem chartarum scripturarum complicatarum & prope ad fenestras musei repositarum, quæ cum vaporibus in guttas condensatis; ut fieri solet in conclavibus calefactis, crebro maduerint, per totam hyemen hæc chartas margine & superne rore subtilissimo consperferunt humectaruntve, itaque immenso pene fungorum jam descriptorum numero solum luxurians & hæc utaculum præbuerunt.

OBS. Fungus hic sane Byssum filamentosam valde æmulatur; sed capitulorum magnitudo & ponderositas me ferme cogunt, ut pro capsulis semine repletis qualicunque modo quandolibet rumpendis habeam: a Byssis ideo, plantis simplicissimis, separare volui; adde quod grumula illæ pulverulentæ ac evanidæ stipitis singulare quid & ad Lichenum naturam tendens annunciate videantur. Cæterum cum nemine litigabo, cui fungillus noster Chordostylum vitio creatum fortasse visus fuerit; at sedeat hac sede sua, usque dum naturæ scrutator me oculatior commodiorem ei assignaverit.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 53.

- a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.
- b. Fungus perquam auctus.

3. CHORDOSTYLVUM *hispidulum*.

C. repens, tenacissimum, hispidulum: furculo capillari decumbente, ramoso, subradicante; ramis apice tumescentibus & in calycem abeuntibus; capitulis obovatis, immerfis.

In foliis putridis, præsertim fagineis, e basi byssina stellari sigillatim protuberant furculi capillacei, flexi, initio candidi, acuminati, feticulis ejusdem coloris hirti, erecti, sed postmodum decumbentes, colore tum in amœne spadiceum mutato. Crescunt in longitudinem 1, 2 usque ad 5 unicarum & plerumque fiunt ramosi, sicque totam superficiem foliorum deciduorum, quibus feticularum illarum ope arcte adhærent, perrepunt, apice haud raro radicante. Rami repentes tandem adscendunt, apicem versus intumescentes & quasi inflati, in tubulumque terminati, qui calycis vicem subit, cum ei globulus seminalis obovatus, glaberrimus, nitidus, folioidus, castanei coloris, ad medium usque infideat, de cujus fructificatione equidem nil certi in publicum promere possum. Fungus senescens in colorem fordide rubellum

lum expallescit, fetulas suas tunc omnino amittens. Cæterum folia arborum putrescentia super & inter quae frequentissimus habitat, ramis suis vagis ita compaginat, ut difficile separentur. Per integrum auctumnus ad brumam usque viget.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 54.

- a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.
- b-f. Fungus microscopio adauctus
 - b. progerminans;
 - c. adolescens, capitulo se calyce jam exferente;
 - d. adultus, capitulo ad medium usque exserto.
 - e. Capitulum calyci in apice tubuloso styli insidens;
 - f. idem in hoc situ ad amissum sectum.

2. CHORDOSTYLVUM *Clavaria*.

C. erectum, tenacissimum, simplex: stipite capillari, glabro, flexuoso; capitulo pyriformi, coriaceo.

Stipes unciali circiter altitudine, ater, complanatur demum & utrinque longitudinaliter fulcatur, quod fistulosum eum esse testatur. Capitula candida, aequalia, primum obovata, pyro demum admodum elongato similia fiunt, simulque strigosa, denique vero complanata evadunt: quare intus excavesci admodum probabile est. Fungus, uti ex hac descriptione elucet, naturæ dubiæ, quodammodo ad Clavarias simul & ad Ascophoras, quin ad Acrosperma accedit; sed a prioribus capituli & stipitis cavitas; ab Ascophoris vero substantia similis continua; ab Acrospermis denique capitulum unaquaque seminiferum, (hoc enim ex ejus colore ubique eodem, omnisque nitoris experte conjicio) segregat; nihilominus illum hic locum suum non nisi precarium occupare, haud gravatim largior. Agedum, maneant transmigrationem sibi forsan impendentem! Semel modo huc usque fungillum memorandum inveni, in fibra scilicet exgrumante radicis fagineæ, Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 55.

- a. Fungi quidam magnitudine naturali.
- b. c. Fungus lente auctus.

b. Fungi

b. Fungi ætate diversi.

c. Capitulum fungi junioris per verticem sectum.

XVIII. PILOBOLVS.

Fungus ejaculatorius, stipitatus: stipite capillari, superne ventricoso, hydrophoro; placenta seminifera dejicienda pileum constituyente.

I. PILOBOLVS *crystallinus*.

P. fugax, crystallinus, aggregatus: stipite pellucido, rorido, lutescente; pileo compresso, glutinoso, atro.

Mucor obliquus Scop. Carn. 2. p. 494. n. 1643.

Pilobolus crystallinus Tod. in den Schriften der Berlin. Gesellsch. naturforsch.

Fr. Tom. V. p. 46. t. I.

Hydrogera crystallina Wigg. Hols. p. 110. n. 1156.

Mucor urceolatus Dickf. Pl. cryptog. p. 25. t. 3. f. 6.

Ad descriptionem uberiores hujus fungi l. c. a me suppeditatam nil hic addendum invenio, nisi me varietatem, capsula solum hydrophora, aliquantum strictiori, a specie vulgatissima differentem, in stercore humano semel observasse.

XIX. THELEOBOLVS.

Fungus ejaculatorius, sessilis, sphaeriæformis: substantia & placenta feminali dejicienda solidis, gelatinosis.

I. THELEOBOLVS *stercoreus*.

T. globoso-compressus, croceus, confertus: substantia confidente; placenta, vel vasculo seminifero, papillæformi, circumscisso.

Magnitudo fungi semine papaveris aliquantum major. Facies primo admodum Sphaeriæ flavæ: placenta nempe feminali papillæ in modum prominente. Forma hujus nostri principio ut pomi aurantii, superficies glabra; sed Pezizarum more

basin versus pilis est instructa, fibrarum radicalium vices obeuntibus. Quando propullulat, color ei est pallide luteus; ast vertitur hic amplius ampliusque in croceum. Color aureus primum in vertice fungi apparet, qui mox intumescens placentam feminibus foetam ejusdem coloris, pulvinatam, glaberrimam, nitidam, ita protrudit, ut margini fungi in membranulam, seu volvam marginalem; terminato, hac ad medium usque oblaqueatus, ceu cupulae cuidam insideat, unde faciem tum acquirit circumscissam. Sed vi mox insigni elastica ex illa stridulus projicitur, quo facto alveolus, quem mole sua expleverat, jam superficie nitidus subviscidusque patet. Dilatatur vero abhinc tantopere, altitudine interea temporis semper decrescens, ut tandem vertex fungi in planum, ut loquuntur Geometrae, horizontale transmutetur: quare demum truncatus & Elvelis, quas Discos *Scopoli* nominat, similis apparet, margine scilicet ejus membranaceo evanescente. Cum vero omnes hae phases brevi admodum temporis spatio absolvantur, in statu jam jam descripto, postremo ut plurimum reperitur fungus, cum Patellis cl. *Wiggers* tum perfacile confundendus. Cutis ejus membranosa; substantia albida, mollis, gelatinosa. Fungus exoletus denique rufescit. Vasculum feminine ob nimiam minutiam cum glabritate conjunctam cultello rite dissecare non potui, attamen solidum mihi visum fuit. Agminibus densissimis post tempus pluviosum provenit fungillus, ovulorum minutorum piscium congeriem simulantibus; & quod illi peculiare est, solummodo in fuccerda; attamen semel eum in stercore quoque humano inveni, semper vero mensibus Junio & Julio.

OBS. Persuasum est mihi, fungos fortasse bene multos, qui Pezizarum truncatarum formam habent, revera ad Theleobolorum genus pertinere, praesertim si sint *κοπρωοικοι*; attamen huic generi minime subjungenda est Patella minima *Wigg. Holf. p. 107. coll. p. 111.* licet sit stercorea & ratione formae cum fungo nostro, imprimis quando veterascit, adeo conveniat.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 56.

a. Fungorum agmen magnitudine naturali tantillum majori depictorum.

b-h. Fungus lente adauctus

b. proveniens;

c. adultior, vasculo seminali jam se exserente;

d. fungus in statu fructescentiae;

e. idem,

- e. idem, fructescentia jam jam peracta;
- f. idem hac aliquantisper jam consummata;
- g. idem grandævus;
- h. idem ætatis flore ad amissum sectus.

XX. SPHAEROBOLVS.

Fungus ejaculatorius sessilis, globoso-concavus: vertice radiatim findendo; vesicula feminifera globosa, ejicienda.

Carpobolus *Micheli*.

OBS. Optimo exemplo genus hoc Michelianum a *Linnaeo* eliminatum restituit cl. *Willdenow* *Berol. p. 414*. Sed necesse erat, ut nomen Carpoboli nimis vagum jam cum alio commutaretur.

I. SPHAEROBOLVS *stellatus*.

S. globosus, volvatus, liber: volva fugaci, albida; fungi concavi, bi-lamellati lutei, dehiscantis limbo patenti-reflexo, stellato; vesicula feminifera albescente.

Lycoperdon Carpobolus *L. Sp. pl. 2. p. 1654*.

OBS. 1) Omitto hic nominis hujus trivialis crebram repetitionem, in Floris recentioribus haud raro obvii, cum ex sola, ad quam earum conditores ibi provocare solent, auctoritate *Linnaeo-Micheliana* non satis constet, utram de duabus varietatibus insequentibus viderint & innuant.

2) Volvam fungi nuncupo integumentum ejus externum, cereum, albidum, omnes verae volvæ notas habens; fungum ipsum volvæ nomine insigniri noluerim: nec a se impetrare id potuit dispex *Hallerus*. Historiam cæterum ejus ut post *Micheli* hic repetam, nemo, credo, facile expectabit.

α. bi-stellatus.

A varietate sequenti diversus substantiæ lamella utraque: h. e. interiore non minus, quam exteriori, stellatim findenda, priorique una cum vasculo feminali ejaculanda.

Mich. F. G. p. 221. n. 1. t. 101. f. 1.

Hall. hist. p. 119. n. 2175.

Lycoperdon Carpobolus Batsch. Jen. p. 153. Descriptio concentrata, fida;
 ast fungus non semper 6-fidus, sed pluries 7-fidus, in nostra saltem
 regione, invenitur.

β. uni-stellatus.

Varietas hæc a præcedente admodum diversa: fungi nempe lamina interiore
 una cum globulo seminifero minime ejaculanda; sed in loco pristino post fructes-
 centiam persistente; margine ejus insuper non stellatim fissio, sed obsolete solum-
 modo inciso, vel emarginato. Nec lamina exterior tam fissâ apparet, ut in
 varietate α.

Mich. p. 221. n. 2. t. 101. f. 2.

Lycoperdon Carpobolus Fl. dan. t. 865. Figura cum natura admodum con-
 veniens, & quantum varietas hæc a priori diversa sit, primo obtutu
 utramque comparantem edocens; sed omissas in vesicula feminali do-
 leo venas turgidulas, illam ubique, ut arteria coronaria cor humanum,
 cingentes.

OBS. 1) Spectaculum singulare præbet observatori agitatio vehemens in fluido, liquenti melli
 simili, fulvo-fusco, fundum fungi junioris inundante, conspicua, quando vesicula fe-
 minalis primum ex eo liquore formatur & emergit: vivere omnia, seu motu animali
 huc illuc ferri diceres. Idem spectaculum offert vesicula hæc quando explosioni pro-
 xima vim quandam externam patitur: quare miror, *Hallerum* nil horum unquam
 vidisse.

2) Fungum hæud admodum rarum lignarium esse & autumnæ vîgere, inter omnes constat.

2. SPHAEROBOLVS *rosaceus.*

S. urceolatus, nudus, immerfus, candidus: limbo rosaceo-reflexo; vesicula
feminifera albescente.

α. floriformis.

Magnitudo quandoque præcedentis, interdum hoc minor; sed multum ab illo
 differt forma & orificio semper aperto, limbo rosaceo-reflexo; colore candido; sub-
 stantia non bi-lamellata, coriacea; situ porro non libero, cum ad limbum usque sit
 lignis immerfus; materia demum viscidula, ante formationem vesiculæ feminalis
 membranula tecta, quæ tandem in vesiculam illam ipsam abit. Quibus omnibus
 adde, speciem hanc priori longe esse rariorem & præcipue in aridis fagorum ad-
 modum

modum juniorum radicibus, nec non interdum in cortice ramorum emortuorum Pruni spinosæ L. gregatim nidulare. Floret auctumno.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 58.

a. Fungi ligno immerfi magnitudine naturali.

b-d. Fungus per microscopium vifus.

b. Vesicula seminifera jam protuberante.

c. Fungus vesiculam hanc ejaculans.

d. Fungus junior desuper sectus.

β. repandus.

Non nisi limbo repando & basi subcomplanata a varietata α differt. Detexi florentem in radice exsiccata Carpinì Betuli L.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 58.

Fungus lente auctus ad perpendiculumque sectus.

XXI. ATRACTOBOLVS.

Fungus ejaculatorius, sessilis, cupularis, operculatus: vesicula seminifera fusiformi, ejicienda.

I. ATRACTOBOLVS *ubiquitarius*.

A. pezizaeformis, albus, aggregatus; vesicula seminifera rubicunda.

Peziza annularis *Batsch. Fung. cont. I. p. 201. t. 26. f. 139.*

Admodum parvi & abnormis fungi catervæ nudis oculis farinæ sparsæ instar apparent; lente vero perlustratæ cupulae albæ agnoscuntur limbo patente, seu deflexo, operculo plano, umbonato, ejusdem coloris tectæ, extus, uti superficies cupulae, granulato. Vesicula seminifera fusiformis, seu elongate ovalis, glaberrima, pellucida, rubicunda, recta, laticem concolorem, seminibus procul dubio permixtum, lovet. Vi sua elastica vesicula hæc operculum cupulae, quod ubi limbus deflectitur, illi quasi agglutinatum est, trudit, (unde ei facies umbonata,) usque dum, hoc revulso & propulsato, e carcere quasi suo tempore fructescentiæ exsiliat, erup-

tionem simulac fecit, comminuenda. Mirabilis profecto hujus fungilli videtur procreatio ac habitatio; post pluvias enim, præsertim ubi cœlum tonat, dense cadentes ubique ferme & ubi alium nunquam fungum vigere cernas, h. e. in superficie adversa, ita ut averfa, lapidum, ossium, lignorum, caet. humi jacentium, præcipue in eorum rimis, sulcis ac cavernulis, aquam pluvialem aliquamdiu retinentibus, quam copiosissime provenit: quare illi nomen ubiquitarii indidi. Cæterum ejus semina cum pluvia in terram deferri, ex iis, quæ jam retuli, sole, puto, clarius est. Augusto.

Figurae explicatio.

Tab. VII. fig. 59.

- a. Fungi magnitudine naturali.
- b-g. Fungus admodum auctus
 - b. operculo clausus;
 - c. hoc remoto apertus.
 - d. Operculum fungi.
 - e. Fungus ad perpendiculum sectus.
 - f. Vesicula seminifera;
 - g. eadem ex apice dissecta.

SYNONYMA OMISSA.

1. Ad SCLEROTIVM *Semen* p. 4. addendum:

Lycoperdon oleraceum Pollich. *Palat.* III. p. 310. n. 1199.

(Descriptio fungi veterascentis.)

2. Cum ACROSPERMO *lichenoides* p. 9. conferendus

Lichenis physodis var. *prima* Scop. *Carn.* 2. II. p. 393. n. 1405. (1)

(Ergo jam huic fungus quidam lichenoidaster innotuit.)

3. ASCOPHORAE *Mucedini* p. 13. adjiciendus,

Mucor roridus Willden. *Obss. bot. im vierten Stück des Magazins für die Botanik.* p. 18. n. 21. f. 17.

4. VOLVTELLAE *nudae* p. 29. adscribatur

Peziza amenti Batsch. *Fung. cont.* I. p. 211. t. 27. f. 148.

(Differt solummodo magnitudine & colore.)

I N D E X.

<p>I. SPERMODERMIA Stogenschwamm. p. 1</p> <p style="padding-left: 20px;">1. clandestina.</p> <p>II. SCLEROTIVM Hartschwamm. 2</p> <p style="padding-left: 20px;">1. purpureum.</p> <p style="padding-left: 20px;">2. immersum.</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. lutescens.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. album.</i> 3</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>γ. clandestinum.</i></p> <p style="padding-left: 20px;">3. subterraneum</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. muscorum.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. caudicum.</i> 4</p> <p style="padding-left: 20px;">4. Semen.</p> <p style="padding-left: 20px;">5. Mucor. 5</p> <p style="padding-left: 20px;">6. radicum.</p> <p style="padding-left: 20px;">7. complanatum.</p> <p style="padding-left: 20px;">8. villosum 6</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. album.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. ferrugineum.</i> 7</p> <p>III. MESENERICA Plattschwamm.</p> <p style="padding-left: 20px;">1. tremelloides.</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. lutea.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. caerulea.</i></p> <p>IV. ACROSPERMVM Hornschwamm.</p> <p style="padding-left: 20px;">1. compressum.</p> <p style="padding-left: 20px;">2. unguinosum. 9</p> <p style="padding-left: 20px;">3. pyramidale.</p> <p style="padding-left: 20px;">4. lichenoides.</p>	<p>V. STILBVM Glanzschwamm. p. 10</p> <p style="padding-left: 20px;">1. vulgare.</p> <p style="padding-left: 20px;">2. bulbosum.</p> <p style="padding-left: 20px;">3. rubicundum. 11</p> <p style="padding-left: 20px;">4. minimum</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. nigripes.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. flavipes.</i> 12</p> <p style="padding-left: 20px;">5. turbinatum.</p> <p style="padding-left: 20px;">6. pubidum.</p> <p>VI. ASCOPHORA Schlauchschwamm. 13</p> <p style="padding-left: 20px;">1. Mucedo.</p> <p style="padding-left: 20px;">2. fragilis. 14</p> <p style="padding-left: 20px;">3. Stilbum.</p> <p style="padding-left: 20px;">4. ovalis. 15</p> <p style="padding-left: 20px;">5. cylindrica.</p> <p style="padding-left: 20px;">6. limbiflora.</p> <p style="padding-left: 20px;">7. disciflora. 16</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. solida.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. byssina.</i></p> <p>VII. MEDVSVLA Plüschschwamm. 17</p> <p style="padding-left: 20px;">1. labyrinthica.</p> <p>VIII. TVBERCVLARIA Knobber: schwamm. 18</p> <p style="padding-left: 20px;">1. vulgaris</p> <p style="padding-left: 40px;"><i>α. subsessilis.</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>β. stipitata.</i> 20</p> <p style="padding-left: 20px;">2. fasciculata.</p> <p style="padding-left: 40px;">3. volvata.</p>
---	---

3. volvata.	p. 20	<i>α. vulgare.</i>	p. 33
4. fulcata.	21	<i>β. aureum.</i>	
IX. HELOTIVM Nagelschwamm.	22	2. metallorum.	34
1. glabrum.		3. terrestre.	35
2. hirsutum.	23	XVI. XYLOSTROMA Tapetenschwamm.	36
X. TYMPANIS Paukenschwamm.		1. giganteum.	
1. saligna.	24	XVII. CHORDOSTYLV M Saiten-	
XI. MYROTHECIVM Balsamschwamm.	25	schwamm.	37
1. roridum.		1. capillare.	
2. inundatum.		2. byssoides.	38
3. stercoreum.	26	3. hispidulum.	39
4. hispidum.	27	4. Clavaria.	40
5. dubium.		XVIII. PILOBOLVS Hutwerfer.	41
XII. VOLVTELLA Wulfschwamm.	28	1. crystallinus.	
1. volvata.		XIX. THELEOBOLVS Knospwerfer.	
2. nuda.	29	1. stercoreus.	
XIII. HYSTERIVM Venusschwamm.	30	XX. SPAEROBOLVS Kugelwerfer.	43
1. quadrilabiatum.		1. stellatus.	
2. bilabiatum.		<i>α. bi-stellatus.</i>	
XIV. VERMICVLARIA Muehlen-		<i>β. uni-stellatus.</i>	44
schwamm.	31	2. rosaceus.	
1. Pseudosphæria.		<i>α. floriformis.</i>	
2. pubescens.		<i>β. repandus.</i>	45
3. hispida.	32	XXI. ATRACTOBOLVS Spindelwerfer.	
XV. PYRENIVM Kernschwamm.	33	1. ubiquitarius.	
1. lignorum

ERRATA.

Pag. 4. lin. 1. lege stipitum loco truncorum.
— 6. — 10. — stipulis — culmis.
— 7. — 25. — sinuato-lobato — sinuato lobato.
— 15. — 12. — saltem — saltem.

FVNGI MECKLENBVRGENSES SELECTI.

AVCTORE
HENRICO IVLIO TODE

SYNODI WITTENBVRGENSIS PRAEPOSITO ET V. D. APVD
PRITZIERENSES MINISTRO. SOCIET. BEROL. AMIC.
NAT. CVR. NEC NON NAT. CVR. HALENS, SOD.

FASCICVLVS II.
GENERVM NOVORVM APPENDICEM ET SPHAERIARVM
ACAVLIVM SVBORDINES III PRIORES
COMPLECTENS.

TABVLIS X AENEIS ADIECTIS.

LVNEBVRGI 1791.
APVD IOH. FRIED. GVIL. LEMKE.

THE
MECHANICAL
ARTS

OF THE
ARTS
OF THE
ARTS

OF THE
ARTS
OF THE
ARTS

OF THE
ARTS
OF THE
ARTS

PRAEFATIO.

Quandoquidem talium Virorum, quales instituti mei iudices mihi praesertim exoptavi, comprobatum hoc scio: iter incoeptum alacriter pergo et, DEO auspice, jam generibus fungorum vulgatis appropinquo. Sed priusquam, quae Fasciculo hoc novo sunt pertractata, attingimus; ne officio nostro quoad ea, quae in priori sunt tradita, deesse videamur: potiora ex iis, quae ibi annotanda, accuratius evolvenda ac castiganda postea comperi, jam breviter, age, perstringamus.

MESENTERICA *tremelloides* β . p. 8. interdum longe satis lateque serpit. Sic a me visa est nuperrime, superficiem rami abietini, carie exesi, in modum ferme Byssi subterraneae SCOP. *carn. ed.* 2. n. 1451, late tegens.

ACROSPERMVM *lichenoides*, p. 9. in praesenti nil mihi, praeter Lichenis cujusdam foliacei, decumbentis, varietas videtur; nisi forsan peculiarem generis jam dicti speciem in planta nostra agnosci praepostas; habitus enim vere omnis eam a genere novo propulsat.

In MEDVSVLAE *labyrinthicae* Tab. III. fig. 28. c. d. e. suppeditata effigie stipes duplo saltem crassior, contra vero brevior pubidusque

pingi debuisset. Fructificationis sedes quidem in genere hoc, collectis rationibus, non nisi in villo videtur quærenda: id, quod ex specie quoque nova, a me detecta, satis elucescere mihi videtur; sed in crustam resinofam certe non semper colliquescere villum illum, exempla fungilli denuo lecta domique asservata me docuere: unde colligo, ea, quae in descriptione expansi hujus abnormis oculis subiecta habebam, sive limacum hortensium effluvio viscido oblita; sive alia de causa fuisse depravata atque corrupta. Cæteroquin fungum hunc, sub dio aeris injuriae expositum, denique plane disparere & maculam solummodo nigram in sede sua nativa relinquere, compertum jam mihi est & exploratum. Plura igitur in genere hoc novo superesse penitus indaganda lubentissime concedo eaque naturae scrutatoribus, si sunt, qui vestigia nostra hic premere operae pretium ducunt, e tenebris eruenda committo.

TVBERCVLARIAM *vulgarem* β . pag. 18, varietatem porro salutari supervacaneum censeo; stipitem enim speciei e globoso-ventricoso denique, more Boletorum quorundam, cylindricum simulque altiorem fieri, observationibus non dubiis jam mihi innotuit.

Nova quaedam commemorabilisve HELOTII, seu Agarici elamellati, species, in foliis Hederæ terrestris a me reperta, fructificationis modum hujus generis, dubitanter a me pag. 22 traditum, jam extra aleam ponit; contra ea vox *fugacissima* e definitione ibi obvia nunc est eliminanda.

jusdam, ad *Cirriferarum* subordinem pertinentis, sed aut tempestate, aut casu alio interveniente, corruptae ac deformatae. Ast vero cum de *H. bilabiato* huc usque non nisi pauculis exemplis, eundem ramulum incolentibus, sim potitus, cumque insuper illud, sicuti loco excitato monuimus, naturae admodum tenerae fluxaeque sit; in tanto discrimine huic fungillo porro fidere, tutum consultumve minime reor. Cum vero fungorum rima transversali conchaeque figura notabilium, huc usque vero erronum, seu acephalorum, species quaedam inveniuntur, durabiles satis, ac vulgares, quo omnis palpi, oculis forte iterum obtrudendi, formido longissime removetur: hujusmodi dionaeos fungulos sub unum genus, cui *Hysterii* nomen, immutato ejus charactere, de novo posui, congregare mihi libuit, quorum jam species tres Fasciculo hoc secundo descriptae inveniuntur atque depictae.

Adjeci insuper novorum generum triadem, ut pleraque a me hactenus divulgatorum, microscopicae, si ita loqui fas est, sodalitatis, quae, licet, pro re nata, definitione in singulis aequae perfecta & completa praemunire non potuerim, hoc non obstante, Viris ingenuis, recta viam secum reputantibus, nec nisi aequa postulantibus, haud ingrata fore spero. Ad nauseatores autem, si qui sunt, et omnivolos quod attinet, hosce omnes ac singulos, imprimis vero si forsan nova Systemata moliuntur, data hac occasione etiam atque etiam rogo, ne generibus meis novis ullam sibi molestiam creari circulosque suos turbari sinant; quin tacito pede haec omnino transeant persuasissimumque habeant, fungillos meos, ut Systemata sua, viam certo esse inventuros.

E Sphaeriis a me lectis eas solummodo huc evocavi, quae aut e rariorum, quin rarissimorum, numero sunt; aut quarum saltem structura eas prae caeteris memorabiles reddit. Ab acaulibus incipiendo harum subordines tres, ex mea decuriatione priores, *Pulverulentas* puta, *Globiferas* ac *Styliferas*, hic recensui, reliquos cum Sphaeriis caulescentibus in Fasciculum tertium; DEO juvante, reponens.

Saepius in descriptione Sphaeriarum nostrarum mentio fit tunicae cujusdam earum internae, e coagulo gelatinae, qua turgere plerumque cernuntur, formata: quae, cum primo a *celeberr.* WEIGEL observatam crediderim, sacculi Weigeliani nomine a me signatur; sed pensitatis denuo & sollicitè collatis, quae de sacculo hoc in Observationibus suis botanicis passim strictimque profert Vir longe eruditissimus mihiq; benevolentissimus: persuasum jam mihi est, eum membranam potius illam candidam, nitentem, a pluribus postmodum scriptoribus botanicis notatam, (Tapetium candidum nobile BATSCH. *cont.* I. p. 137.) innuere. Loco igitur sacculi WEIGELII semper dici debuisset sacculus viscosus; loco autem sacculi Batschiani, Weigelianus, seu byssinus; sed rerum signa, terminos, inquam, quos vocant technicos, haud in magno ponemus discrimine, dummodo de rebus ipsis inter nos conveniamus. De sacculi caeteroquin utriusque differentia confer sis, quae pag. 8, Obs. 2. differuntur.

Iter per Sphaeriarum regionem fenticosam obnubilamque persequendo, raram per occultos ducere semitam calles, nimium, proh dolor!

lor! sum expertus. Multa intento oculo incassum spectavi; compluscula per nebulam quasi conspexi; quaedam, spero, detexi.

Proceminari tandem desino; sed non nisi honore Viris, ex humantate aequae ac doctrina sua ornatissimis, qui consilio & re in concinnandis hisce pagellis me juvare dignati sunt, gratissima in Eos mente prius persoluto.

Vale, LECTOR BENEVOLE, et TIBI, NATVRAE, ac ejus GENITORI vive.

XXII. EPICHYSIVM.

Fungus sessilis, rotundato-concavus; feminibus ecaudato-globosis, distichis, filamento ramofo, aream internam obrepenti, affixis.

I. EPICHYSIVM *argenteum*.

E. Cornu copiae forma, albidum, nitidissimum, stercoreum; fauce obliqua in fundo umbilicata.

Substantia fungi membranacea; figura propemodum Cornu copiae: h. e. infundibuliformis, limbo aut elliptico, aut reniformi, patenti-reflexo; margine obsoleto repando passimque subtilissime inciso; diametro plerumque sesquilineari. Faux, seu corpus ipsum fungi inferne attenuati, a linea perpendiculari plus minus recedit, centro fundi umbilicato. Assurgunt inde filamenta ramofo argentei coloris ac nitoris, quae spirarum fere in modum discum fungi anfractibus suis ad oram usque vestiunt, & ut lente admota elucescit, corporibus minutissimis, ut videtur, globosis, contiguis, aequae argenteis colore nitidisque, quae pro feminibus habeo, utriusque lateri affixis, stipantur. Superficies fungi externa laevis,

XXII. EPICHYSIVM.

colore ex albedo virescente. Ope fibrarum quarundam, ceu totidem radicularum, stercorei bovillo, cui ad orificium usque est immersum, arcte adhaeret. Corrugata demum oram monstrat totusque contrahitur. Media aestate sparsim prodit; ast perraro.

OBS. Interdum limbo gaudet perfecte rotundo, quod cum accidit, faux non obliquatur.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 60.

a. b. Fungi magnitudini naturali depicti.

a. Stercori immerfi;

b. hoc eruti.

c-e. Fungus ampliatus

c. oblique visus;

d. perpendiculariter sectus.

e. Segmentum fungi admodum anctum, quo facilis hujus fructificatio cerni queat.

XXIII. PERICONIA.

Fungus globosus, stipitatus; feminibus sessilibus, decutiendis, capitulum ac stipitem ubique obducentibus.

I. PERICONIA *lichenoides*.

P. capitulo globoso, vesiculari; stipite capillari, recto, rigidiusculo.

E caulibus plantarum varii generis, humi putrescentium, post pluvias tepidas progerminant fungilli mucoriformes, aggregati, in oculos haud armatos vix incurrentes. Vesicula exacte globosa & stipes capillaris firmulus, rectus, sensim pulvisculo fusco obteguntur, qui fructescentia peracta primo de stipitis parte suprema, tum autem de reliqua ejus superficie, sub idem vero tempus de vesicula quoque dejicitur: quo facto fungus argenti instar nitet, cujus quoque colorem jam monstrat. Capitulum postea collabescendo coarctatur ad medium, seu constringitur, sicque

ficque formam sphaericam cum ovali commutat, denique vero fit rugosum. Vehementius si concutitur, decidit; stipes tum deflectitur; sed nunquam decumbit. Reperi fungillum e crusta tenuissima, plana, atra, quam maculam atram forte rectius dixeris, pullulantem, mense Junio.

OBS. 1. Junio rem non vidi, quare de colore ejus, priusquam a feminibus incrustatur, rationem reddere nequeo. Vesiculae partem inferiorem, his nondum obductam, pellucidam & Sanguinis draconis, ut loquuntur Pharmacopolae, amoenissimo colore tinctam vidi.

2. Descriptio hujus fungi lucem, opinor, haud parvam affundit Chordostyle byssoidi nostro (*Fasc. I. p. 38. t. 7. f. 53.*) Utrique nempe fungo stylus est pulvere deciduo conspersus, et post fructescentiam argentei nitoris; utriusque capitulum deciduum; uterque denique ab humore calido ortum & alimentum trahit et, ad habitum omnem si respicis, ad mucos referendus. Quicquid est, planta l. c. descripta ad hanc nostram multo propius accedere videtur, quam ad Chordostyla.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 61.

a. Fungi magnitudine & situ naturali picti.

b-g. Fungus eximie augmentatus.

b. Fungus pulvisculo feminali dum obtegitur.

c. Idem, hoc jam quaquaversum conspersus.

d. Idem, hunc decutere incipiens.

e. Idem, pulvere omni excusso.

f. Idem, ut capitulo deturbato demum apparet.

g. Vesicula fructificans desuper per verticem ad amussim una cum styli particula dissecta.

XIII. HYSTERIVM.

Fungus oblongo-acuminatus, cavus, sessilis, linea transversali superne findendus, feminibus globoso-ecaudatis, discum obducentibus.

OBS. I. Rationes, quibus compulsus characterem hujus Generis Fascic. I. p. 30. suppeditatum immutavi, Praefatio edocet.

2. Medium hoc genus inter Pezizas & Lichenes; leprosos, tuberculatos puta, seu Verrucarias Wigg. Ab his & nominatim a Lichene scripto L. (L. hebraico & pulicari Hoffm. Lich. I. 13. 14. t. 3. fig. 2. e. f.) separat praesertim constans fungi cavitas, seminibus nunquam farcienda, sed hic solummodo obducenda; ita ut crustae absentia,

I. HYSTERIVM *candidum*.

H. fusiforme, papyraceum, aggregatum.

Admodum pusillum, ut greges ejus farinae sparsae grumulae videantur. Substantia fungi ac color chartae scriptoriae similis. Appropinquante fructescentiae tempore ab apice uno ad alterum usque superne finditur & tum area interna apparet pulvere sementivo minutissimo obducta. Senescens rugosulus fit, labiis inflexis. In caulibus ex putredine cavis Brassicae oleraceae albæ vigentem saepius vidi, Aprili.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 62.

- a. Fungorum grex magnitudine nativa depictorum.
- b. Fungi lente aucti, alter junior; alter senior.

2. HYSTERIVM *caeruleum*.

H. elongato-ovale, membranaceum, crustaceum, sparsum.

Tantillum priori majus; figura scaphulae; substantia tenuissima; superficies laevis; color dilute caeruleus. Fissuris, seu rimulis ligni quasi infixus cernitur, qualibet cymba macula cingitur nigra, quam si crustam nuncupare mavis, per me licet. Semel modo exempla hujus plantae vidi sparsim, e frusto rami quercini emortui & cortice nudati protuberantia, Septembri. Non nisi aperta inveni; id, quod facit, ut figurae & crustae apparentis habita ratione verear, ut fungus hujus loci sit.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 63.

- a. Fungi magnitudine ac situ naturali picti.
- b. c. Fungus ampliatus
 - b. ligno inhaerens;
 - c. e ligno remotus.

3. HYSTERIVM *nigrum*.

Cenomyces quercus
H. fusiforme, coriaceum, obvelatum, aggregatum.

In epidermide ramulorum emortuorum Quercus observavi pustulas oblongas, acuminatas, quae dum fissura longitudinali aperiuntur, fungum detegunt inclusum, fusiformem, laevem, coriaceum, concavum, nigrum, velo fusco, tomentoso, angusto, eodem tractu verticem, seu plagam superiorem integram, fungi obtegentem. Sub & simul cum hoc velo per integram longitudinem ita finditur, ut conchae, sive cymbæ, figuram inde obtineat. Discus massa quadam e murino cinerea, sebacea, obductus apparet, quæ exsiccata semina minutissima congluebata sistit. Fungus a linea una ad sesquilineam longus tandem valde corrugatur & crispatur. Obtulit se mihi Majo mense.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 64.

a. Fuugorum agmen magnitudine nativa depictorum.

b-e. Fungus sub lentē vitrea visus.

b. Fissa jam epidermide; velo jam jam findendo.

c. Velo & capsula plane fissis.

d. Fungus decrepitus crispatus.

e. Fungus adhuc clausus extra epidermidem arboream visus.

XXIV. HYDROPHORA.

Fungus globosus, stipitatus; capitulo aqueo; stipite capillari, subrecto; fructificatione ignota.

I. HYDROPHORA *minima*.

H. capitulo crystallino; stipite recto, integro, rigidiusculo, lutescente.

Mucor tam pusillus, ut nudo oculo plane se subtrahat. Sparsum gregatimque tempore aestivo post dies pluviosos in dejectis iisdemque exsiccatis ramulis, praesertim Fagi, cortice quidem jam orbatis, sed ab incipiente putredine nondum exulceratis, lentis ope facile detegitur. Capitulum, guttula aquea limpidissima, seta ex

albido lutescente suffultum, formam initio ovalem mox globosa mutat. Exinde fungillus per septimanas integras nullam mutationem visibilem subit; tum vero globulus contabescere incipiens, in medio magis magisque coarctatur, seu comprimitur, usquedum plane evanescat. De fructificatione nil certi in publicum promere possum; vidi autem capitulorum verticem sæpissime flavedine quadam pergrata tinctum: quapropter ni fallacia forte, quam dicunt opticam, hic obtinet, seminum invisibilium sedes ibi quaerenda videtur.

OBS. Fungus hic minime rarus non confundendus est cum *Mucore* microscopico nostro in den *Schriften der Berlin. Gesellsch. naturforsch. Fr.* Tom. V. p. 162, tab. 9. f. 2. descripto.

Figurae explicatio.

Tab. VIII fig. 65.

- a. Fungus ut primo in conspectum venit, mole perquam aucta depictus.
- b. Idem, capitulo jam succrescente.
- c. Idem, capitulo perfecto.
- d. Idem, hoc contabescere jam incipiente.

Vidi & species quasdam hac nostra majores; sed cum earum rite examinandarum ad naturamque depingendarum facultas mihi non concessa fuit, descriptionem earum saltem aliqualem in gratiam *Mycophilorum* adjiciam.

2. HYDROPHORA *tenella*.

H. capitulo crystallino, subpendulo; stipite erecto, griseo, tenello.

An *Mucor Aspergillus Scop. carn. 2. II. p. 464. n. 1642?*

Post pluvias autumnales in ramulis caulibusque putridis observavi longo ac denso agmine crescentem. Altitudo nonnullarum (3-4) linearum. Styli tenuissimi, tenerrimi, (simplices?) Globuli vel tantillum quassati illico confluent; stipites vero una collapsi stratum tum byssinum strage sua constituunt.

3. HYDROPHORA *storcorea*.

H. capitulo subpellucido stipiteque erecto, procero, simplicissimo, sordide lutescentibus.

Lycogala petiolatum, aquosum, flavescens *Hall. hist. n. 2145.*

E stercore humano, imbre praevio enatam semel vidi, media, ni fallor, æstate. Tota planta aquosa, colore albo passim in foede luteum, seu ochraceum, transeunte. Capitula semini Sinapis aequiparanda. Styli seta suilla longe crassiores, erecti, subarcuati, triunciales ferme. Aggregate crescebat, sedem natalem agmine non interrupto occupans.

OBS. Detexi nuperrime varietatem hujus fungi in stercore canino, pluvia macerato, vegetantem & priori ab omni parte similem, magnitudine excepta, qua octuplo circiter minorem se mihi praebeat.

XXV. SPHAERIA.

Masc. Pollen superficiei fungi vel integræ, vel ex parte, idque aut immediate, aut mediante velo, infidens.

Foem. Capsula subrotunda, per apicem perforatum expellens mucilaginem, seminibus minutissimis, ecaudatis, repletam, inter ejaculandum diversimodo indurescentem.

OBS. 1. Pollen illud a celeberr. Hoffmanno probe est notatum. (*Veg. cryptog. Fasc. I. Praef. & p. 11.*) Velum ubi in fungis obvenit, pollen innatum fovet. (*Hedw. Theor. generat. & fructific. pl. cryptog. p. 136.*) De varia hujus veli in variis Sphaeriarum speciebus figura ac structura in earum tractatione ipsa fufius, quam hic commode fieri poterat, agemus.

2. Mucilago, feminibus foeta, capsulis aridis & vacuis mox, ut inter omnes constat, restauratur, si humectantur; sed quoties expellitur, extemplo, quin saepissime in ipso capsulae orificio rigescit. Indurescendo autem induit formam

a. Glebularum minimarum fatiscentium, seu pulveris. Sphaeriarum, quibus hic rigendi mos est, mihi audiunt *Pulverulentae*.

b. Globuli solitarii, decidui, fatiscentis: *Globiferae*.

c. Styli, seu corniculi, decidui, fatiscentis: *Styliferae*. (*Ceratosperma Mich.*)

d. Cirri: *Cirriferae*. (*Naemosporeae Willd.*)

α. scabri, opaci, fatiscentis;

β. laevis, pellucidi, solubilis,

e. Villi evanescentis, *Villiferae*.

Diversus hic mucilaginis indurescendi modus adminiculo nobis egregio esse poterit, Sphaeriarum cum acaulium, simplicium aequae ac compositarum; cum caulescentium
ingens

ingens agmen in totidem familias congruas dispscendi, singulisque speciebus locum suum ad naturæ ipsius leges assignandi. Accidet vero haud raro Sphæriarum indagatori, ut de mucilaginis illius determinato indurescendi modo nequaquam certior fieri queat: tum equidem semper ejusmodi speciem *Pulverulentis*, familiæ scilicet maxime vulgari, annumerari; at usu evenire facile poterit, ut earum nonnullæ ad aliam aliquando sint transitura.

† *Acaules.*

*) *Pulverulentæ.*

I. SPHAERIA *mollis.*

S. simplex, atra, aggregata, nitidiuscula, subpapillata.

Figura sphaerica; sed non perfecte, basi subdepressa. Magnitudo puncti. Color externus ater cum aliquo nitore; internus fuscus. Orificium planum interdum cernitur pertusumque, interdum in papillam succrescentem elevatum. Natura corticis mollis, cultello in modum pelliculae facile cedens. Inanes saepe capsulas; refertas vero quandoque tela araneosa candida, (*Hoffm. l. c. p. 5*) in hoc fungorum genere sæpissime obvia, reperi. Densissimo agmine crescit in ramulis putridis excorticatisque Fagi. Junio.

OBS. 1. Non confundenda cum Sphæria spermoide *Hoffm. cryptog. II. p. 12. t. 3. f. 3.*

2. Tela illa araneosa, cujus quoque meminit *Lightf. Scot. p. 1069. n. 5.* valde memorabilis mihi videtur. Gignitur hæc in mucilagine Sphærias replente & haud raro per orificium earum expellitur, quod cum accidit, figuram globuli candidi bombacini habet; sed mox complanatur & tum in modum veli papillam obtegit, a qua, subsequente mucilaginis spermophoræ profluvio, perforatur. At vero non semper per orificium Sphæriarum expellitur, sed in his post mucilaginis expressionem sæpe sub forma telæ araneosæ, integram fungi cavitatem explentis, remanet. Rumpitur vero postmodum in medio & tum ad parietes Sphæriæ rupta filamenta recedunt, ubi confidentes sacculum candidum nitentem constituunt, a cel. *Batsch'o* Tapetium nobile candidum appellatum; (*cont. I. p. 137.*) a sacculo consimili, e residuo mucilaginis ejaculatæ quandoque formato, hujusque colorem rerinente, quem *Weigelianum* a nomine primi detectoris (*Obs. 36. p. 41.*) postea semper nuncupabo, probe discernendum.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 66.

- a. Sphaeræ cohortes magnitudine naturali exhibitæ.
- b. Fungus lente ampliatus.
- c. Idem ad perpendiculum sectus.

2. SPHAERIA *tristis*,

S. simplex, aggregata, atra, immersa, lichenoides, minima, granulata.

Vix visibiles capsulæ globosæ, atræ, externe obsolete granulatae, e crusta tenuissima tomentosa nigra, sub lente nigro-fusca, agmine denso protuberant, ad medium usque ligno immersæ. Orificium planum, seu pertusum. Capsularum parietes interne partim tapetio Batschii, seu tunica candida byssacea, vestitas inveni; partim inanes atque nudas. Obtulit se mihi hæc rarior species in superficie rami cujusdam subputridi, cortice nudati. Majo

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 67.

- a. Fungorum agmen, magnitudine naturali pictum.
- b. c. Fungus lente auctus.
 - b. Ligno extractus.
 - c. Ligno immersus, e vertice per orificium sectus.

3. SPHAERIA *cinnabarina*.

S. simplex, sparso-aggregata, rubra, ovalis, granulata.

In apice stipitis Tremellæ purpureæ L. seu Tuberculariæ vulgaris & nostræ (*Fasc. I. p. 68.*) dejecto pileolo putrescentis, nec non ad basin ejusdem fungilli enatam sparsim gregatimque vidi Sphaeriam quandam minimam colore cinnabarino lætissimo; figura globosa aliquantulum in ovalem producta; superficie granulata, vertice depresso. Aperturam non vidi, nec mucilaginem capsulis contentam; quam vero ejusdem coloris esse inde colligo, quod has materia viscida rubra illitas conspexi. Septembri.

OBS. An globuli a celeberr. *Weigel* in fundo *Tremellæ purpureæ* L. observat (*Obss.* p. 46.) forte *Sphaeria* hac nostra parasitica fuerunt? Non confundi caeterum debet cum *Sphaeria rubra* *Wigg. holsf. n. 935.*

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 68.

a. Fungi quidam magnitudine naturali picti.

b-d. Fungus mole aucta delineatus.

b. Fungi nonnulli ad basin *Tuberculariæ* vulgaris extuberantes.

c. Fungus sua sede remotus.

d. Idem ad amussim sectus.

4 SPHAERIA *byssifeda*.

S. simplex, sparsa, mammiformis, bicorticata, crustæ filamentosæ innascens.

α. grisea.

Magnitudo femini equiparanda *Sinapis*; figura capsulæ globi aliquantum compressi. Cortex exterior membranaceus, lævis, nitidus, admodum tenuis, e livido griseus; interior crassiusculus, durior, atri coloris. Papilla ferme conica, initio clausa, postmodum aperta. Capsulas interne sacculo *Weigeli* griseo tomentoso vestitas & mucilagine ejusdem coloris repletas vidi. Singulæ, rarius geminæ, infident expanso cuidam rotundato, figura convexa, e fibris, seu filamentis firmulis, laxius contexto: massulis hisce stuppeis confluentibus, lignumque circumquaque obducentibus. Sub finem Martii varietatem hanc pulchram aequæ, ac raram, reperi in ramulo *Salicis albae* putrescente.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 69.

a. Fungi sparsi magnitudine ac situ naturali.

b, c. Fungus lente vitrea auctus.

b. strato filamentoso exemptus;

c. per papillam, seu e vertice, sectus.

β. fusca.

A varietate α differt magnitudine aliquantum minori; tum colore corticis exterioris

terioris fusco; porro papillæ atræ, in formam quandoque cylindri demum succrescentis; tunica demum Weigeliana, quæ hic non tomentosa, sed viscosa ac nigra est. Crusta byssacea, ex qua sparsim protuberat, continua, fusca, filamentis longiusculis, divisis, densis, mollioribus, perplexis constat, quæ dum exsiccantur, vellus quoddam molliusculum constituunt. Capsulas nunc massa nigra, viscida, repletas, nunc castas, tunica solummodo jamque descripta interne obtectas vidi. In cortice rami quercini putridi. Majo.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 70.

- a. Fungorum acervus magnitudine naturali pictorum.
- b. c. Fungus lente ampliatus
 - b. aetate juvenili;
 - c. senescens, papilla elongata.

5. SPHAERIA *mobilis*.

S. simplex, conferta, globosa, mobilis; papilla decidua.

An Sphæria Mori *Dicks. Cryptog. p. 22?* Descriptio saltem admodum convenit, colore excepto.

Ad minimas sui generis referenda. Capsula exacte sphaerica, lævigata, admodum tenera, seu mollis, coloris obscure fusci in nigrum denique transeuntis. Papillam fungus senior sæpius dejicit; est enim infititia: quod cum fit, orificio præditus pertuso cernitur. Contiguas, quin coacervatas inveni capsulas; est enim peculiare huic nostro, ut, cum radice nulla gaudeat, facile se quaquaversus moveri sinat. Capsulas tum mucilagine dilute lurido, seu livido, repletas; tum tunica solum illa Weigeliana interne vestitas, tum omnino inanes vidi. Obvenit mihi in ramulo putrido excorticato Quercus. Majo.

OBS. E colore hujus tunicæ, seu sacculi, hic lateritio, admodum probabile mihi fit, capsulam ipsam prima juventute eodem, seu rubro colore esse tinctam; sed non nisi fuscam vidi.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 71.

- a. Fungorum greges aliquot magnitudine naturali pictorum.

b. Acervus eorum lente auctorum.

c. Fungus ampliatus ad perpendiculum sectus.

6. SPHAERIA *porphyrogona*.

S. simplex, aggregata, phialæformis, atra, crustæ tenuissimæ violaceæ innata.

An Sphæriæ acutæ Hoffm. crypt. I. p. 22. t. 5. f. 2. varietas?

In caulibus putridis Solani tuberosi passim apparent maculæ amœne violaceæ, oblongæ, unius uncie & quod excurrit longitudine. Ex hac crusta tenuissima, si mera macula crustæ nomen meretur, eminent ad medium usque capsulæ læves, atræ, minutissimæ; papilla habitiori, procera; corpore compresso, basi complanata. Non nisi inanes vidi. Majo.

Figuræ explicatio.

Tab. IX fig. 72.

a. Fungi crustæ infidentes magnitudine nativa delineati.

b. c. Fungus lente vitrea augmentatus

b. in situ naturali;

c. liber, ad perpendiculum sectus.

7. SPHAERIA *macrostoma*.

S. simplex, aggregato-sparsa, globosa; orificio largo, labiato.

α. nigra.

Seminis papaveris magnitudine gregatim e ligno extitiberat, colore nigrescente: externe lævis; interne non nisi vacuum conspexi. Orificium umbonatum, in formam oblongam cristæ, seu lobi, extensum, nitidum, atrum, primum e ligno emergit; capsula ipsa tunc temporis adhuc plane demersa; at paulatim ad medium usque protruditur. Crista, initio integra, postmodum in bina labia finditur; fissura hac mucilagini erumpenti exitum dante. In ligno ipso rami cujusdam, putredine admodum jam exesi, observavi Aprili mense vegetantem.

Figuræ explicatio.

Tab. IX fig. 76.

a. Fungi aggregati ligno infixi.

b. c.

b. c. Fungus, ut lente auctus apparet.

b. Fungi tres, erumpens, adolescens, adultus.

c. Fungus e vertice sectus.

β . fusca.

Admodum cum varietate α congruit, sed hac est minor & capsulæ color fuscus, at osculum æque atrum nitidumque. Detexi ramuli cujusdam putrescentis, cortice exuti, superficiei sparsim gregatimque immersam. Majo.

γ . nigro-fusca.

A varietate præcedente in eo discrepat, quod capsula nigra sub microscopio nigro-fusca ac subtomentosa appareat, osculo spadiceo, lævi, nitido. Color capsularum interna superficie idem est, sed dilutior: non nisi inanes vidi. Obvenit sparsim crescens in Hederæ terrestris & Lonicerae Periclymeni stipitibus aridis Aprili & Majo.

δ . libera.

Magnitudine varietatem α æquat. Figura sphærica; cortex exasperatus, niger, durus; osculum atrum, laeve, nitidum, subhians. Sparsim crescit, ligno haud immersa. Capsulas omnes inanes inveni; vidi autem in frustulo ligni quercini, humi jacentis.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 77.

Fungus, uti lente admota sub aspectum venit.

ϵ . pileata.

Cum varietate α omnino fere convenit, figura nempe sola ostioli, quæ hic est ferme ovalis, excepta; complanatur id scilicet superne, lateribus ad verticem capsulæ contractis: unde cono truncato, inverso quodammodo simile fit. In ramulis aridis tum cortici, tum libro, immersam reperi primo vere. Cortex durus & friabilis.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 78.

Fungus augmentatus ligno exsculptus.

8. SPHAERIA *rostrata*.

S. simplex, aggregato-sparsa, globosa, longissime rostrata.

α . atra.

Capfula globosa, atra, extus granulata, seminis Papaveris fere magnitudine; intus sacculo Batschiano candido arcte vestitam reperi, cæterum inanem. Loco papillæ rostro prædita est prælongo, atro, subulato, seu ciliari, erecto, apice subinflexo, fragili, ostiolum, ut videtur, occludente. Perforat rostrum hoc lignum, capsulæ scilicet demersæ & sensim altiora petenti viam pandens, quæ tandem ita elevatur, ut tota in conspectum veniat. In stipitibus Fagi cæsis ac putrescentibus sparsim habitat. Julio.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 79.

a. Fungi ligno partim infixi, partim ex hoc emergentes emerisque, magnitudine depicti naturali.

b-d. Fungus lente ampliatus.

b. Rostrum summum fungi adhuc latentis.

c. Fungus lignum supereminens.

d. Idem perpendiculariter dissectus.

β . nigro-fusca.

Tam pusilla, ut oculo non armato aegre se cernendam præbeat. Capsulas nigro colore ad fuscum vergente, læves, nitidas, molles, mucilagine cinereo-virescente repletas vidi. Apex earum cum rostro basi incrassato confluere videtur. Id cum in varietata α interdum quasi articulatum, seu geniculatum, appareat, in hac semper enode inveni. Sparsim vegetantem observavi in ramo putrido Quercus. Septembri.

OBS. Vidi varietatem granulata, æque minutissimam, e ligno stipitis faginei putrescentis denso agmine protuberantem, capsulis ex parte mucilagine repletis, partim vero sacculo Batschiano candido obductis. Julio.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 80.

Fungi quidam mole aucta picti, tribus eorum ligno latentibus, uno verum ex hoc jam plane emergente.

9. SPHAERIA *comata*.

S. simplex, aggregata, globosa, vertice capillata: capillis fastigiatis, conniventibus.

α . atra.

E stipulis caulibusque plantarum exsiccatis post pluvias gregatim confertimque progerminant capsulæ globosæ, læves, teneræ, atræ, arenulæ magnitudine, hemisphærio superiore capillis, seu filamentis prælongis, atris, coni truncati inversi figuram æmulantibus, hirtæ; capillorum enim erecto-reflexorum apices ita connivent, ut culmen capillitii ferme truncatum appareat. Pondere hujus capsula intus fusca frangitur, seu in medio dissilit. Materia tenera & leviter cohærente fusci coloris repleta est, quæ sub cultello ita corrui, ut vix ejus vestigium remaneat. Aprili fatis frequens.

OBS. Coma hujus Sphæriæ species forsan Byssi cujusdam filamentosæ, tempore vernali obviæ, est. Ad basin saltem Sphæriæ Cucurbitulæ (de qua infra sermo erit) omnino ferme similem observavi, decumbentem quidem initio, sed postea erectam, hancque plane obtegentem. At vero coma in hac nostra nunquam deficit.

Figurae explicatio.

Tab. M fig. 81.

- a. Fungorum cateria magnitudine nativa delineatorum.
- b. Fungus lente magnopere adauctus.
- c. Idem, directione perpendiculari dissectus.

β . fusca.

Præcedenti varietati perfecte similis, colore excepto, qui in hac fuscus est, qualem nempe e mumiis præparare solent pictores. Multo rarior quoque est; inveni autem confertim e ligno saligno plane putrido progerminantem Aprili.

10. SPHAERIA *mucida*.

S. simplex, conferto-aggregata, globosa, tomentosa; cortice papillaque atris; tomento mucido.

α . cinerea.

Confertim sæpissime agmine uncialis fere mensuræ provenit, magnitudine tum Sphæriæ spermoidis Hoffm. Sed paulo major interdum obvenit, & tum aggregata invenitur.

invenitur. Capsulæ quandoque ad ovalem figuram tantillum accedunt. Color est illis, uti papillæ, piceus, superficies lævigato-punctata. Papilla excepta, tota Sphaeria villo curto, seu tomento griseo-albido, tenerrimo, molli, tecta est, quo fit, ut mûcore quasi obducta appareat. Fibrarum quarundam ope, ceu tot radicularum, ligno affigitur. Haud admodum rara species, quam tamen nusquam descriptam inveni. In lignis putrescentibus, Salicis præcipue, reperi, capsulis liquore atro-viridi repletis, mense Septembri ac Octobri.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 82.

- a. Fungorum acervuli ad naturam delineati.
- b. Fungus per lentem visus.
- c. Idem per orificium recta sectus.

β . alba.

Concordans in omnibus cum præcedente varietate; sed tomento albo obsita & rara admodum est. Sparsum ramo cuidam cortice orbato, & putredine admodum corrupto, innatam vidi. Octobri.

γ . fusca.

De hac varietate quoque valent, quæ de prima dicta sunt; sed magnitudine hanc aliquantum antecedit & in nostra tomentum fuscum & valde delicatum est. Capsulæ lineari plerumque tractu protuberant, contiguæ; haud raro nutantes cernuntur. Papilla, principio fusca, sensim atrum colorem induit. E rimulis lignorum putridorum progerminat Septembri.

OBS. Papillæ forma a varietate α & β nonnihil differt, quam nec perforatam vidi: nescio igitur, an illis rite adjungatur.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 75.

- a. Fungorum lente auctorum series.
- b. Fungus perpendiculariter sectus.

II. SPHAERIA *calva*.

S. simplex, sparsa, atra, papillata; hemisphærio superiori glabro, inferiori hispido.

Diameter

Diameter capsulae vix dimidium lineae aequatur; color piceus; figura sphaeroides, seu mali aurantii. Sphaeria superne ad medium usque glabra, nitida; inferne fetis hispida. Ostiolum papillaeforme; capsulas inanes vidi. In ramulo dejecto, arido, observavi Martio.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 83.

- a. Ramuli fragmentum, cui Sphaeriae insident magnitudine nativa pictae.
- b. Sphaeria, ut sub lente apparet.
- c. Eadem ad amussim per papillam secta.

12. SPHAERIA *hispida*.

S. simplex, sparsa, pyriformis, hispida, atra.

Capsula ovata, femilineam circiter longa, cum papilla ita confluit, ut Sphaeriae figura pyro inverso similis sit. Externe fetis remotis, brevibus, ad basin vero longioribus, obsita est; intus mucilagine livido-virescente repletas capsulas vidi. Sparsim in ramulo quercino, cortice nudato, vegetantem reperi, Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 84.

- a. Fungorum grex magnitudine naturali pictorum.
- b. Fungus per lentem visus.
- c. Idem ad perpendiculum sectus.

13. SPHAERIA *inquinans*.

S. simplex, aggregata, obvelato-papillata, atra, immersa; seminum glebulis ejectis cylindricis.

Sedes ejus in cortice ramorum emortuorum Aceris Pseudo-Platani, quos ferme integros occupat. Figura capsulae globosa, in papillam fastigiata; color piceus; magnitudine semine Brassicae haud multo minor; superficies utraque laevis. Infixa est alburno; corticem inhabitat, papilla ad epidermidem pertingente. Increcendo dum magis magisque extenditur capsula, eodem tempore epidermis a papilla subsciente in modum pustulae elevatur, usque dum ab illa in mucilaginis ejaculatione una

cum velo quodam albo, byssino, plano, pustulæque quasi agglutinato; perforatur: quod priusquam fit, hujus mucilaginis egurgitatae portio per orificium papillare ad latera Sphæriæ quaquaversus defluit & partes contiguas, v. c. stratum corticis superius, atro colore tingit. Semen glebulæ, seu pastæ, quam copiosissime ejectæ, figuram exacte teretem, seu cylindri, habent, subinde arcuati, seu lunulæ: indicio manifesto, mucilaginem seminibus fartam, dum per ostiolum ejicitur, in ipso ejaculationis actu, ut primum aeri exponitur, rigescere & in formam jam dictam coalescere. Floret Aprili.

- OBS. 1. Nequaquam igitur semina singula sicca, ut vulgo creditur, e Sphæriis evomuntur; sed ipsa mucilago semina continens expellitur, illico, ut monuimus, indurescens & sic glebularum multiformes producens, quæ in pulvisculum delicatissimum fatiscunt, & tum demum singula semina cernuntur.
2. Faciem primigeniam veli margine repandi nondum nosco, cum huc usque capsulas juveniles non viderim; dubito vero, id ortu jam suo esse planum.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 85.

a. b. Fungi naturali magnitudine delineati.

a. Rami fragmentum Sphæriis sub cortice latentibus plenum.

b. Ramuli particula dissecti, quæ capsulas in cortice nidulantes ob oculos ponit.

c-f. Fungus per lentem visus.

c. Fungus cortici rami immersus, uti ad amussim e vertice dissectus apparet. Corticis stratum superius mucilaginis effluvio tinctum hic exhibetur.

d. Fungus e cortice rami effractus, adhærentibus ei hujus corticis ramentis, superficiei Sphæriæ, initio viscidæ, agglutinatis.

e. Fungus feminum pastillis cylindricis explosis ubique cinctus.

f. Velum, fungum sub epidermidis tumore latentem obtegens.

14. SPHAERIA *fissivela*. Vid. p. 43.

= *Tympanis conspersa*, ex Fr. II. p. 419.

S. coacervata, globosa, atra: massa glutinosa-farinacea, umboniformi, findenda, capsularum congeriem obtegente.

In epidermide rami emortui faginei conspexi Majo mense pustulas rotundatas

& ovales, linea parifina aliquantum longiores, e quarum vertice fiffio massa candida, viscido-granulata in formam umbonis, seu lobi oblongi, recti, affurgebat, quam vero, rima pustulæ sensim dilatata, supra hanc depressam fieri, tum vero ibi eodem modo, & spatio, ac pustulam, findi observavi. Quo facto massa illa candida, fissuræ epidermidis utrobique adhærens & paulatim arescens, membranulæ erectæ, undulatæ, seu binis labiis, fit similis. Hians pustula prodit capsulas globosas, minimas, atras, læves, cavas, orificio visibili carentes, pustulæ vero cavitatem dense replentes.

OBS. E Sphæria spermoide materiam farinaceam ejici, observavit celeberr. *Hoffmann*. (*Cryptog. II. p. 12.*) Materia ista, dubia procul primum viscida, in nostra, ut videtur, granula, seu globulos farinaceos, invicem conglutinat: quo fit, sit massam initio continuam, umboniformem, postea in medio fissam, velo fiffio admodum simileni, constituent. Utrum verum velum, an potius expansum seminibus conglobatis constans? Non dubito quin prior sententia sit tenenda. Conf. infra Sphæriam ultimam.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 86.

- a. Fungorum agmen sub epidermidis tuberculis latentium & magnitudine nativa depictorum.
- b-f. Fungus solitarius lente auctus.
 - b. Massa umboniformi erumpente.
 - c. Eadem jam fiffa.
 - d. Tuberculum ad perpendiculum sectum.
 - e. Capsula externa facie.
 - f. Eadem e vertice secta.

15. SPHAERIA *confluens*.

S simplex, confluens, atra, papillata, volva fugaci.

Ad Sphærias lineares, h. e. lineari tractu lignis insidentes, pertinet. Capsulæ globosæ, papillatæ, atræ, nitidæ, præduræ, friabiles, non solum lateribus confluent, sed quoque e substantia oblonga, convexa, quæ cum corticis ipsarum massa eadem est, ceu ex basi communi, ita protuberant, ut quondam inferne liquefactæ fuisse videantur. Obvolutæ prima ætate cernuntur volva tenerissima, mucida, nivei coloris, quæ & fundamentum illud, apparenter antea liquefactum, obtegit; sed

mox ex integumento hocce papillæ emicant, tum superiori parte capsulæ psæ, quæ sensim plane denudantur, denique volva penitus evanescit; remanet tamen macula candida, capsulas circumfluens in ligno. Repletas has vidi mucilagine ex livido-viridi lurida; vidi tapetium Batschii candidum, nitidum ad parietes internas fuscas; vidi tela araneosa Hoffmanni alias plenas; vidi & cassas. Habitat satis frequens in lignis carie consumtis, præsertim Salicis. Martio viget insequentibusque mensibus.

Figurae explicatio.

Tab. X fig. 87.

a. Fungorum acervi nonnulli, magnitudine naturali delineati.

b-d. Fungi ampliati

b. Volva vel omnino, vel ex parte tecti.

c. Volva jam denudati.

d. Sphæria verticaliter dissecta.

16. SPHAERIA *artocreas*.

S. simplex, sparsa, atra, mammiformis; contabescendo convexo-complanata, plica annulari.

In foliis emortuis Fagi cernuntur tubercula admodum parva, sparsa, atra, retrimento Muscæ vomitoriae perquam similia, quæ, si lente admota perlustrantur, Sphærias sistunt mammiformes, coloris picei, superficie læves, punctatas, papilla perforata. Senescentes dum collabescunt, forma earum ex hemisphærica plus minus fit depressior; plica enim tum apparet in media circiter superficie, papillam in modum annuli cingens, & tum fungillus artocreatis figuram quodammodo æmuletur. Cortex lentus, membranaceus. Repletas vidi capsulas pulvisculo tenerrimo, griseo. Augusto.

OBS. Collapsam solummodo vidi hanc Sphæriam; sed dimensio peripheriæ in fungo decrepito, plicæ, seu rugæ altioris, rationem si habueris, formam primariam hemisphæricam satis manifestat.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 73.

a. Fungi folio insidentes, magnitudine naturali picti.

b. Sphæria

b. *Sphaeria contabescens*, sub lente visa.

c. Eadem ad perpendiculum secta.

17. SPHAERIA *complanata*.

S. simplex, aggregata, mammiformis, pulla; collabescendo complanata.

Ad minimas referenda. Caulibus plantarum humi putrescentibus agmine longo innascitur. Figura globi, in hemisphaerio inferiori immerso compresso. Superficies scabro-tomentosa, colore nigro ad fuscum vergente, seu pullo; papilla atra, nitida. Fungus adultus, quantum e sede natali eminet, mammiformis; collapsus post mucilaginis spermophoræ explosionem, complanatur. Majo.

Figurae explicatio.

Tab. XI fig. 88.

a. Fungorum cohors magnitudine nativa pictorum.

b. Fungi quidam lente ampliati, ut forma nativa & collapsi apparent.

c. Fungus adauctus ad perpendiculum sectus.

18. SPHAERIA *episphaeria*.

S. simplex, aggregato-sparsa, purpurea, globosa; collabescendo complanata; papilla convexo-oblonga.

Peziza granati coloris pellucetis *Hoffm. crypt. I. p. 7. Obs.*

Discum *Sphaeriae stigmatis Hoffm.* sparsim gregatimque supercrescit hæc nostra, tam parva, ut ægre oculis haud armatis contemplabilis sit. Figura ejus initio globosa, subcompressa in modum mali aurantii, papilla verticem occupante pulvinata, oblonga, nitidissima, colore purpureo saturatiori, seu granati, simili quidem admodum papillæ *Sphaeriae macrostomæ*, sed rima visibili nunquam prædita. Superficies fungi amœne carmasini, pellucidi, lævis, nitida. Substantia admodum tenera: quare mature collabitur *Sphaeria* & sensim compressa, necnon depressa; (sic a celeberr. *Hoffmann* visa & proinde pro *Peziza* habita;) tandem vero fit complanata, ambitu tum ovali, seu elliptico. Umbo quidem, papillam puta, semper figuram coloremque primitivum conservat; sed capsulæ color in morbose rubrum & ex hoc in fuscum sensim deflectit. Fungulum, vere frequentissimum, non nisi inanem vidi.

- OBS. 1. Sedes ejus ordinaria quidem est Sphæria stigma devigescens; attamen eam in ramulo quoque emortuo Cratagi Oxyacanthæ semel reperi.
2. In fungo hoc memorabili adhuc quædam, notatu forsan dignissima, delitescere, ecquis non videt?

Figurae explicatio.

Tab. XI fig. 89.

- a. Fungillorum cohors, Sphæriam stigma, ramuli arborei fragmentum obrepentem, incolentium. (Omnia magnitudine nativa sunt depicta.)
- b. Alia eorum cohors Sphæriæ jam commemoratæ insidentium, ut sub lente conspiciuntur.
- c-f. Fungus solitarius augmentatus
- c. ætate juvenili, nondum collapsus;
 - d. jam collabi incipiens;
 - e. omnino collapsus.
 - f. Fungus e vertice ad perpendiculum sectus.

19. SPHAERIA *moriformis*.

S. simplex, aggregato-sparsa, atra, ovalis, tuberculosa.

α. vulgaris.

Satis frequens Sphæria hæc e ligno putrescente ramorum querneorum jam sparsim, jam aggregata pullutat, interdum ad lineæ mensuram prope accedens, sæpius vero semilineæ altitudinem vix assequens. Color piceus; substantia dura, friabilis; figura ovalis subelongata; superficies tuberculosa. Aperturam in vertice nunquam conspiciatus sum, (forte minutissimam;) punctulum autem nitidum in tuberculorum apice notavi. Cavitas Sphæriæ pulve alba repleta est, quæ cum arescit, in telam araneosam *Hoffm.* transformatur. Hæc ut primum in centro rupta est, ad parietes capsulæ retrahitur, ibique quasi consolidata hos membrana candida, nitente, seu tapetio nobili *Batsch.* obducit, denique, ut consuetudo ejus fert, evanescente. Telæ illius substantia cultello si dissecatur, cerea, seu *Spermati ceti* similis, sentitur. Martio ac Aprili.

OBS. A Sphæria cinnabarina (*p. 9.*) nostra non solum colore & cortice duro ac friabili, sed & pediculi rudimento, cui innititur, satis differt.

Figurae explicatio.

Tab. XI fig. 90.

- a. Fungorum acervus magnitudine nativa pictorum.
- b. Fungus lente vitrea ampliatus.
- c. Idem ad amuffim sectus, uti, tela araneosa in membranam candidam jam conversa, interne stratus cernitur.

 β . fasciculata.

A varietate præcedente in eo solum differt, quod capsulæ e basi communi homogenea, oblonga, sub epidermide ligni latente, confertæ proceantur, unde hæc pro Sphæria composita habenda est. Finditur quoque eundem in modum, ut in compositis, cortici arboreo immerfis, epidermidis pustula, quo factò capsulæ appressæ e rima prominent. Pustulæ oblongæ, utrimque acuminatæ, transversales, bilineares inveniuntur. Rariorem hanc varietatem in ramo Coryli Avellanæ emortuo conspexi, Aprili. Capsulas subcylindricas partim tela araneosa candida repletas, partim vacuas inveni.

 γ . globosa.

Figura hujus globosa mali aurantii, interdum pulvinata; magnitudo feminis Papaveris. Quoad cætera cum varietate α congruit. Mucilagine capsulas repletas vidi; sed colorem hujus vulgarem lividum pedetentim dilutiorem fieri & in albidum demum transire, tum vero in pulvem illam albam coagulari, ex qua sensim tela araneosa, centro dehiscens, oritur, in hac varietate observavi. E ligno carioso Salicis sparsim progerminat plantula inter rarissimas referenda, Majo.

Figurae explicatio.

Tab. XI fig. 91.

- a. Fungi quidam magnitudine naturali repræsentati.
- b. Fungus per microscopium visus.

20. SPHAERIA *talus*.

S. composita, tuberculosa, monosticha, nivea; tuberculis truncatis, polymorphis; sphærulibus globosis, atris.

QBS. *Monosticha* mihi Sphæria est, cujus sphærulæ aliæ aliis non incumbunt; sed in unicam modò seriem digestæ inveniuntur.

 α . cylin-

α . cylindrica.

De cortice variarum arborum, præsertim Alni, tubercula cylindrica, apice convexa, densissime pullulare cernuntur, semine Brassicæ paulo minora. Rumpitur cito apex, seu epidermidis protuberantis vertex, impulsu massæ cujusdam inclusæ, candidæ, fibrosæ, elasticæ, quæ materia quadam, colore quidem eadem; sed substantia diversa, initio byssina, tenella; posthæc autem læviori, compactiori, superstrata & cum isthac coalita videtur. Quæ si recte sint inspectata & judicata, ut equidem opinor, habemus hic dubio procul velum, sphæras initio demersas obtegens; sed successu temporis hæ tam in altum tolluntur elastica massæ fibrosæ vi, ut mediæ demum e velo contabescente emineant. Interea tubercula, figuram superne truncatam assumentia, sphæculis globosis, atris, vertice perforatis, in disco fungi & versus ejus oram jam sparsim apparentibus, ad similitudinem talorum lusforiorum satis accedunt. Vidi sæpenumero Majo.

Figuræ explicatio.

Tab. XI fig. 92.

- a. Frustum corticis alnei, pustulis, seu tuberculis, scabri, magnitudine nativa delineatum.
- b. Particula hujus corticis, ex quo fungi quinque lente ampliati protuberant.
- c. Sphæria admodum augmentata adolescens.
- d. Eadem adulta, h. e. sphæculis e substantia fungi jam emicantibus conspicua.
- e. Sphæria ad perpendicularum dissecta.

 β . fulcata.

Minor priori, pustulis cylindricis brevioribus. Sphæculæ fulcatæ mihi sunt visæ. Sparsim ramulum quendam dejectum, aridum, ab illa obfessum vidi Martio.

Figuræ explicatio.

Tab. XI fig. 93.

Sphæcula, sub lente uti apparet.

 γ . pileata.

In varietate hac, e cortice ramorum demortuorum Aceris Pseudo-Platani gregatim progerminante, forma tuberculorum conum truncatum refert, cujus vertici velum

velum orbiculatum, prominens, demum depressum & margine passim incisum, infidet, pileum quasi efformans, e quo sphærulæ emergunt compressæ. Senescentia modo fungi exempla vidi Aprili. Magnitudine varietati β æqualis.

OBS. An *Sphæria nivea* Hoffm. *crypt. p. I. p. 28. t. 6. f. 3?*

Figurae explicatio. . . ?

Tab. XI fig. 80. - 74.

Fungi tres ampliati in situ naturali.

δ . licheniformis.

Facie externa *sadmodum* variat. Tubercula quidem teretia, sed altitudine varietatibus præcedentibus inferiora, adde, quod forma rotundata in fungo senescente fiat oblonga, margine tunc subangulato. Globuli, nitidi magis, quam in varietate α & β , sunt exserti & non solum ad oram, sed in toto fungi disco sparsi cernuntur. Materia quadam inspissata & quasi cerea constant, quæ qua plus aret, eo plus in centro dehiscere incipit. Massa quoque alba, cui sunt infixi, arescit & tum rimulis hic & illic distincta, seu fissâ, apparet. At vero figura haud raro conspicitur ovali, utrinque acuminata; epidermide quidem, quæ *Sphæriam* cingit, prominente, sed massa ipsa illius vix ac ne vix quidem ultra corticem, cui incubat, emergente. Sphærulæ tum aut ad marginem contiguæ in formam rosarii, seu lineæ globulorum precatoriorum, dispositæ conspiciuntur; aut in angulo utroque disci constipatæ commorantur. Varietatem hanc polymorpham & forte ad *Lichenes crustaceos* amandandam observavi in ramulis aridis *Coryli Avellanæ* Martio.

Figurae explicatio.

Tab. XI fig. 95.

a. Fungorum agmen, e ramulo sicco protuberantium, magnitudine naturali pictorum.

b-e. Fungus lente adauctus

b. adultus;

c. senescens;

d. sphærulis contiguis, aream margine cingentibus.

e. sphærulis confertis, angulum *Sphæriæ* utrumque occupantibus.

f-h. Sphærola admodum augmentata,

D

f. facie

- f. facie externa;
- g. ad perpendiculum secta, cum in centro dehiscit.
- h. Sphærulæ substantiæ fungi immerse eodemque modo sectæ.

ε. conferta.

Sphærulæ in hac integrum discum occupant, ut nullum igitur massæ candidæ, has excipientis, vestigium appareat. Magnitudo earum eadem, ac in varietatibus præcedentibus; substantia ceræ similis; sed aliquantum durior; figura sphaerica, compressa. Inveni Martio in cortice ramuli arborei exsiccati sparsim crescentem.

Figuræ explicatio.

Tab. XI fig. 94.

- a. Fungorum hexas magnitudine nativa pictorum.
- b. Fungi duo lente ampliati.
- c. Sphærula admodum aucta.
- d. Eadem ad perpendiculum dissecta.

21. SPHAERIA *placenta*.

S. composita, rotunda, complanata, tuberculosa, monosticha; sphærulis globoso-acuminatis, connatis, atris.

Figura fungi placentæ rotundæ, subconvexæ; magnitudo lineæ & quod excurrit; superficies lævis; discus colliculosus; color niger in arida; nigro-fulvescens in humectata Sphæria; substantia fibrosa; cortex inseparabilis. Sphærulæ atræ, globosæ, vertice tantillum producto, lateribus connatæ, unica serie crescentes, nitidæ. Sedes fungi in epidermide ramulorum exsicicatorum. Majo.

Figuræ explicatio.

Tab. XII fig. 97.

- a. Fungi ramulum demortuum incolentes, magnitudine naturali picti.
- b. Fungus per lentem visus.
- c. Idem verticali directione dissectus.
- d. Sphærula adaucta.
- e. Eadem, uti perfecta cernitur.

22. SPHAERIA *natans*.*D. H. Sambuci*

S. composita, subrotunda, convexo-plana, aggregata, atra, monosticha; cortice superne colliculoso, substantiam viscidulam, indurescentem continente; sphaerulis aggregatis, albis.

E cortice ramorum demortuorum Sambuci nigrae dense erumpunt tubercula rotunda & interdum ovalia, atra, convexa initio, demum plana, epidermidis ruptae laciniis circumcineta, disco semilineari, colliculis densis exasperato. Dissecta folliculum sistunt membranaceum atrum, liquore subviscido livido, h. e. mucilagine seminifera, huic generi peculiari, repletum: quapropter primo obtutu pro Sphaeria simplici haberi facile potest. At nantes conspiciuntur immediate sub disco fungilli adolescentis sphaerulae monostichae, albae, globosae, vertice producto acuminatae, solidae, sed sensim cavescentes, quarum papillae, vesiculae plagam superincumbentem trudentes, huicque forte insertae, colliculis jam jam dictis ortum dant. Liquor ipse viscidus, initio aqueus, in massam ceream coloris e cinereo albentis coagulat, haud raro interius dehiscentem. Aperturam in colliculis, forte ob nimiam ejus parvitatem, non vidi; adesse enim, nullus dubito. Fructificationis modum hujus Sphaeriae omnino ignoro; singularem vero esse, ipsa fungi structura monet. Senescens nitet, mensibus Martio ac Aprili frequentissimus.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 98.

- a. Fungorum agmen ad naturam pictum.
- b. Fungus admodum ampliatus.
- c. Idem per verticem recta sectus.
- d. Sphaerula adaucta.
- e. Eadem ad amissim secta.

23. SPHAERIA *aeruginosa*.

S. composita, oblonga, convexa, sparsa, aquae marinae colore, monosticha; substantia & sphaerulis atris.

Non confundenda cum Sphaeria flavovirescente *Hoffm. crypt. I. p. 10. t. 2. f. 4*, ad quam sane accedit quoad figuram oblongam, placentae similem, quam

interdum acuminatam utrimque & a linea una ad tres usque extensam inveni, latitudine plus minus lineari. Convexam nonnunquam, sed & planam vidi. Superficies tomentosa, squalidè viridis instar aquæ marinæ. Eminent ex illa, unam modo seriem constituentes, sphærulæ atræ, nitidæ, compresso-acuminatæ, perforatæ & substantiæ concolori, compactæ, ad papillam usque immersæ, quas inanes inveni. Innotuit mihi sparsim in ramulo putrescente, delibrato, querno, crescens. Julio.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 99.

- a. Fungi nonnulli, magnitudine ac sede naturali delineati.
- b. Fungus sub lente visus.
- c. Idem medio dissectus.
- d. Sphærula mole perquam aucta.
- e. Eadem e vertice secta.

24. SPHAERIA *castorea*.

S. composita, subglobosa, aggregato-sparsa, aequalis, nigra, monosticha; volva fusca, fugaci; sphærulis atris.

Prodit e ligno putrescente, sparsim gregatimque, figura mali aurantii, interdum ovali, diametro lineari, ad duas lineas nonnunquam extenso. Integumento obducta cernitur, tomento nimirum angusto, byssino, tenerrimo, coloris fusci dilutioris, seu castorei, quod cum evanuit, cortex niger, aequalis, in conspectum venit, a substantia fungi resinosa, friabili, inseparabilis; quin, ut videtur, ab ea, colore excepto, re vera non diversus. Massa hæc, seu corpus Sphæriæ, si verticaliter secatur, lobos planos, arcte obvolutos, inferne vero connatos, h. e. vasa constrictoria, seu emulgentia, e quibus ad modum aliarum Sphæriarum conflata est, sic satis manifestat, ut is certe, cui vasa hæcce, constrictione spontanea sphærulas, mucilagine plenas, evacuántia, jam aliunde innotuerunt, hic ea haud difficulter recognoscat. Sphærulæ ovales, acuminatæ, ostiolo suo superficiem fungi, seu, si mavis, corticem ejus, perforant. Inanes vidi, sacculo candido, vulgato, interne inductas. Communicavit perbenevole mecum exempla recens lecta clariss. *Timm.* Junio.

OBS. Involucrumne illud tenerrimum, fugax, in specie hac, ut in aliis, v. c. Sph. confluyente & Sph. radiante, illico describenda, ipsum pollen; an ejus fortassis receptaculum

est? Satagant cæterum de hac vexabili Sphæriarum volva fugaci Viri in ejusmodi rebus scrutandis & judicandis me actiores.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 100.

- a. Sphæriæ aetate impares, magnitudine nativa pictæ.
- b. Sphæria mole aucta, ut volva induta cernitur.
- c. Eadem sectione verticali divisa.
- d. Sphærula adaucta, simili modo dissecta.
- e. Eadem integra.

25. SPHAERIA *radians*.

S. fragiformis, b. radians, &c.

S. composita, subglobosa, aggregato-sparsa, subtuberculosa, atra, submonosticha; volva pulverulenta, fulva; sphærulis albis.

E ligno querneo, putrescente, sparsim gregatimque protuberant forma vel rotunda, vel ovali, globi satis compressi, sive pulvinati, magnitudine Sphæriæ præcedentis. Incrustati sunt pulvisculo coloris e luteo, rubro fuscoque mixti, h. e. fulvo-testacei. Sed integumentum illud pulverulentum, digitis attrectatum, facile defricatur, & tum comparet cortex fungi ipse inseparabilis, ater, nitidus, initio aequalis, tandem vero modice tuberculosus. Quod si Sphæriam hanc, cultello per ejus verticem ducto, secueris, subjacentes videbis cortici sphærulas albas, globosas, papilla procera, in modum pyri inversi, umbonatas & in unum tabulatum dispositas, quibus tamen interdum succubant hic vel illic aliæ sphærulæ ejusdem coloris, globosæ, papilla carentes. Massula grisea, apparenter viscosa, utrumque earum genus repletum observavi. Nidulantur in strato quodum albido, compacto quidem, sed nec fibroso, neque resinoso, substantiam Sphæriæ circumdante & cum hac connata. Pulveri carbonum illa ipsa quidem externa facie similis est; ceream vero, si percinditur, se monstrat, superficie segmentorum nitente; id, quod naturam ejus resinosam, seu gummosam, arguit. Sed solemne huic Sphæriæ est, ut centro, (seu nucleo, gaudeat albo, capitulo clavæ militaris, muricatæ, simili, & hanc ob causam radiante quasi. Progerminat radians hocce viscus immediate e ligno, cui Sphæria ope tuberculi cujusdam affigitur; porriguntur vero ejus radii quaquaversus in massam carbonariam & in stratum albidum jam descriptum, sphærularum scilicet

habitaculum; quin probabiliter ad ipsasmet pertingunt; ductus enim, succo nutritio provehendo destinati, esse videntur, qui & in aliis Sphæriis haud raro observantur. Et hunc fungum munificentiae *Timmii* mei acceptum refero.

- OBS. 1. Stratum in Sphæriis compositis sphærulas fovens celeberrimo *Hoffmanno* (l. c. Præf.) pollinis congeries videtur. Quod si non sine causa dicit Vir doctissimus, id, quod volvam nuncupo, in hac saltem specie cum polline nil commune habere potest.
2. Accedit quidem Sphæria nostra ad Sph. Lycoperdoidem *œ Weig.* sed in hac sphærulæ sunt nigrae, & integumentum externum omnes veri corticis notas habet.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 101.

- a. Fungi nonnulli magnitudine nativa depicti.
- b. Fungus lente auctus, integumento pulverulento instratus, cujus per plagam defricatam cortex ater conspicitur.
- c. Idem ad perpendiculum una cum nodulo muricato centrali sectus.
- d. Sphærula admodum ampliata.
- e. Eadem e vertice, una cum strati, cui immersa est, particula, perpendiculariter dissecta.

26. SPHAERIA *lenta*.

S. composita, lentiformis, aggregata, lenta, pulla, monosticha; sphærulis globosis. Diameter ejus duarum, vel trium linearum. Lentis figuram habet, disco gibbo, margine compresso, subrepando & exsiccatione undulato. Discus pullus, ad luridum vergens, lævis; in fungo vieto rugosulus, centro depresso. Substantia candida, lenta, fibrosa, valida; cortex inseparabilis ab illa mihi est visus. Prope hunc sphærularum unica series cernitur. Globosas vidi & coloris albidii; sed potius sphærularum primordia fuisse autumo, cum Sphæria hæc, ut omnia testantur, ad Hypoxylorum familiam pertineat. Crescit fungus gregatim confertimque, duobus, tribus quatuorve haud raro connatis. Conspiciendum se mihi præbuit in trunco excisæ Fagi putrescente & simul in radicibus ejus, terra leviter tectis. Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 102.

- a. Funguli duo magnitudine naturali delineati.

b Sphæria,

- b. Sphæria, uti prima aetate comparet.
- c. Alia jam adulta.
- d. Sphæriæ tres ejusdem aetatis, connatæ.
- e. Sphæria lente aucta, ut ad perpendiculum dissecta cernitur.

27. SPHAERIA *Ribis*.

S. composita, convexo-oblonga, aggregata, purpurascens, monosticha; sphæru-
lis ovalibus, papillatis, prominulis.

E cortice ramorum demortuorum Ribis rubræ protuberat, rupta eorum epi-
dermide, qua circumsepta postea conspicitur. Agmine non interrupto pustulæ hæ
transversales, oblongæ, lineam vix longitudine exæquant, virgulas aridas cin-
gunt. Fungus ipse oblongus, modice convexus, cortice lævi, inseparabili, pur-
pureo-badio; substantia siccæ plantulæ lanuginosa, levidensi, e cinereo albescente.
Ex hac prominent una eademque serie, ad medium ferme, sphærulæ cortici conco-
lores, læves, sed absque nitore, ovals, papillatæ, quas massa quadam albida, ce-
rato simili, repletas inveni. Substantiæ fungi non firmiter infixæ sunt, quare
facillime ab hac separantur; sed evulsis ex ea portiuncula lanuginis memoratæ ple-
rumque adhæret. Non nisi exempla aetate provecta vidi. Majo.

OBS. Admodum speciei insequenti similis est; a qua tamen sphæricularum figura ovali potissi-
mum differt.

Figurae explicatio.

Tab. XII fig. 103.

- a. Sphæriarum agmen, naturali magnitudine pictarum.
- b. Sphæria per lentem visa.
- c. Eadem ad amissim secta.
- d. Sphærula admodum ampliata.
- e. Eadem e vertice dissecta.
- f. Sphærula evulsa, cui inferne substantiæ lanuginosæ panicula adhæret.

28. SPHAERIA *decidua*.

S. composita, oblongo-convexa, aggregata, monosticha; substantia flava; sphæ-
rulis globofo-papillatis, rubris, prominentibus, deciduis.

Ad

Ad modum proxime præcedentis ex epidermide ramorum demortuorum eademque specie externa erumpit; at vero magnitudine hanc sæpius antecellit. Substantia a cute lævi inseparabilis est, seu, ut rectius dicam, cutis veri nominis omnino abest, uti in Sphæria jam nominata. Solidam se prodit & cerei quidpiam habentem, coloris in superficie straminei, interne vero aurantii, in aureum expallescentis. Sphærulas vix ad medium usque immerfas excipit, confertas, globosas, obsolete punctatas, miniatas, papilla coccinea, decidua, umbonatas, quæ cum consenuerint, colorem nativum cum miniato-flavescente, seu Arsenici rubri, languidi, commutant, in papilla semper vividiori, & ex alveolis suis sæpius excidunt. Inanes vidi mense Martio in ramulo arido, alneo.

OBS. Eodem mense conspexi varietatem, ut videtur, hujus Sphæriæ, sed tum temporis obsoletam. Aequali modo epidermidem ramorum emortuorum in tubercula extendit & tum rumpit. Figura rotunda & oblonga, convexa, diametro a linea una ad tres extensa. Substantia solida, subsucculenta, coloris amœne ferruginei. Sphærula atro-purpureæ, ovales, collabescendo vertice quasi truncatæ & tum nigrescentes, papilla atrum colorem induente. Basi sua solummodo inhærebant substantiæ Sphæriæ. In ramulo dejecto Cratagi Oxyacanthæ.

Figurae explicatio.

Tab. XIII fig. 104.

- a. Fungi nonnulli ramulum inhabitantes, magnitudine & situ naturali depicti.
- b. Fungus lente auctus.
- c. Idem perpendiculari directione dissectus.
- d. Sphærula ampliata.

29. SPHAERIA *atro-purpurea*.

S. composita, rotundato-plana, sparsa, atro-purpurea, monosticha; sphærulis ovalibus, papillatis, connatis, nigris.

Inter compositas Sphærias planissimis est associanda. Epidermidi ramorum demortuorum innascitur & orbiculari & elliptico anfractu, diametro unciali, interdum biunciali. Cortex inseparabilis, lævis, apiculis sphærularum, ubique dense prominentibus, scaber, coloris pulli, seu saturate spadiceo-nigrescentis. Substantia subpulverulenta, in fungo juniore fulvus, in senescente vero ad colorem accedit, qui a famosissima Pompaduria nomen traxit, sed minus lætum, h. e. spadicei quid admixtum

admixtum habentem. Sphærulæ minimæ ovales, connatæ, nigræ sunt, sed ad verticem, ut papilla, atræ. Interne inanes inveni. Observavi speciem hanc admodum raram in ramis exsiccatis Cratægi Oxyacanthæ Majo & in fragmento ligni putrescentis Octobri.

Obs. Forte mera varietas subsequenti speciei est censenda; certe in hac nostra nondum omnia notatu digna detecta mihi videntur.

Figurae explicatio.

Tab. XIII fig. 105.

- a. Sphæria magnitudine nativa depicta.
- b. Eadem dissecta ad amissim.
- c. Segmentum ejus admodum ampliatur.
- d. Sphærula mole valde aucta.

30. SPHAERIA *macula*.

S. composita, polymorpha, planissima, atra, monosticha; sphæricularum globofo-papillatarum singulis, velo fugaci tectis.

In ramulis querneis defractis aridisque post pluvias largiores maculæ atræ, satis magnæ, h. e. nonnullarum interdum unciarum mensura, figura variæ, plerumque vero rotundatæ, e fissâ ac revoluta epidermide emicare mox incipiunt, quæ, si per lentem conspiciuntur, Sphæriam ob oculos ponunt de cortice protuberantem, planam, atram, superficie tomentosa, seu panno holoserico admodum simili. Tomento huic immerfi sunt glomeruli bombacini, nivei, perquam minuti, aggregati, quorum quisque, expulsus per papillam perforatam sphæricularum minimarum, atrî coloris, statim in apice ostioli, ex quo erumpebat, subsidet & brevi post, contabescendo complanatus, velum orbiculare sistit, a papilla sensim perforandum, tum autem evanescens. Perbrevis temporis intervallo hæc omnia accidunt; interim vero sphæria ipsa magis complanatur, seu potius coarctatur; tomentum enim illud holosericum in cortice disparet & e superficie jam glaberrima prominent papillæ sphæricularum lævium, figura sphaerica subcompressa comparentium, quas gelatina vulgari seminifera plenas, substantiæque solidæ, candidæ, immerfas inveni.

○BS. Sphæriam stigma Hoffm. I. p. 7. t. 2. f. 2. admodum cum nostra congruere, nemo non videt; sed angustior longe est hac, ac compressior, quam illa & nunquam rimis fissurisque scissa, nec tam late serpens, ut ramorum plagas maximas incrustet. Accedit eo, quod Sphæria macula non solum cortices virgultorum supercrescat, sed in nudo quoque ligno putrescente sedem sibi figat, Sphæriæ stigmati plane inconsuetam. Hisce tationibus commotus, aliam ab alia separandam esse credidi. Cæterum & Hoffmannianam neu integumento fugaci holoserico, neve velo itidem fugaci sphæricularum carere, cognitum & compertum habeo.

2. Glomeruli illi bombacini delicatuliue, ostiolis sphæricularum paulisper incumbentes, tum complanati & paulo post evanescentes, velum mihi videntur, pollen fovens. Expelluntur enim manifesto jam tum e sphæculis, cum hæ mucilagine, semina continente, adhuc sunt repletæ: quare pro hac ipsa haberi nequit. Sed unde demum venit? Nil aliud, meo quidem iudicio, est, quam tela toties dicta araneosa, e mucilagine spermatica, in capsulis contenta, ortum trahens. Ejicitur quidem e quibusdam Sphæriis tempore fructescentiæ globulus candidus, seu, quod idem est, mucilago protrusa in massam globosam hujus coloris irrigescit; at vero ejusmodi globulus nunquam contabescit; sed figuram suam usque dum decedit, conservat, tum vero in pulvisculum fatiscit. Conf. infra Sphæriam 39 sqq.

Figurae explicatio.

Tab. XIII fig. 106.

- a. Sphæria magnitudine nativa delineata.
- b. Eadem, (mole tantillum aucta) ut verticaliter secta comparet.
- c. Segmen ampliatum Sphæriæ adolescentis, glomerulis bombacinis, seu velis particularibus, globosis, vixdum expulsis.
- d. Segmentum æque ampliatum adultioris Sphæriæ, velis jam complanatis & a sphæricularum mucrone transfossis.
- e. Sphæcula admodum aucta, cujus papilla sub velo globoso superincubante latet. (Tomentum Sphæriam obducens in figura non est expressum, ut nempe velum integrum in situ suo eo melius conspici queat.)
- f. Sphæcula adaucta, uti una cum velo contabescente ad perpendiculum dissecta se cernendam præbet.

31. SPHAERIA *cancellata*.

S. subcomposita, rotundo-ovalis, convexa, aggregato-sparsa, atra, monosticha; velo prominente; sphæculis connatis,

E ramis

E ramis salignis, dum arescunt, egerminant tubercula, seu sparsa, seu aggregata, feminis papaveri magnitudine, quæ epidermidem corticis arborei, quin potius lamellam illius extimam, qua teguntur, ubi ubi in formam pustulæ rotundæ, vel oblongæ, ita elevant extenduntque, ut ejus fibræ contextæ reticuli in modum extricentur ac fenestrentur: unde cancellatæ nomine mihi venit. Simplex aequæ, ac composita invenitur: h. e. sphærula nigra, lævis, phialæformis, vel solitaria, vel gemina trigeminave, ad apicem usque immersa est substantiæ fungi parabolici, superne truncati, basi convexi, urnæ proinde sepulcrali, vel ollæ, externa specie similis; cortice inseparabili, lævi, aequali, nigro; medulla e cinereo ablescente & apparenter stuppea. Obtecta cernitur Sphæria velo orbiculari, candido, demum albente, fibrillis byssinis condensatis contexto, et ultra oram urnulæ prominente. Videtur velum hoc, una cum papillæ apice epidermidem cancellatam supereminens, cum substantia fungi ipsa esse connatum; sed probabile mihi sit, in hac Sphæria, ut in compluribus nostræ confimilibus, v. c. in proxime præcedente, epidermidem a papilla capsularum perforari, tum scilicet, cum per ejus porum exploditur glomerulus ille bombacinus, seu tela araneosa, mucilaginis feminiferae progenies, hancque in eruptione aliquantisper præcedens, qui papillæ eidem, qua exprimebatur, tum de more incubans, sensim, uti monuimus, complanatur contabescens & ab illa transfigitur. Perforatas autem esse papillas haud dubito, licet ob parvitatem eximiam porum ipsum distincte non viderim. Medulla capsulas fovens, forte quod nimium relaxa est, in Sphaeria humida dilucide quidem conspicitur, ast in sicca non item. Sphaerulas gelatina pervulgata impletas inveni, & ubi plures earum simul in uno eodemque fungo aderant, semper connatas. Sedes hujus non in ipso ramorum cortice, sed intra lamellam, seu membranam, pellucidam mediam ac infimam epidermidis. Offendi Sphaeriam hanc concinnam raramque Majo mense.

Figurae explicatio.

Tab. XIII fig. 107.

- a. Sphæriæ, fragmini corticis saligni insidentes, magnitudine naturali pictæ.
b-f. Fungus quam maxime auctus.

b. Sphæria, epidermide reticulata rami saligni tecta, papilla sphærulæ veloque emicantibus.

c. Sphæria simplex, verticaliter secta, quo figura ejus urnalis, seu

ollaris, ac structura interna, sicuti veli complanati perforatique situs, oculis commodius subjiciatur.

- d. Sphaeria composita, eundem in modum dissecta.
- e. Sphaeria simplex, velo instructa, ut epidermidi exsculpta cernitur.
- f. Eadem, dissecta quidem substantia una cum velo; sed sphærula incolumi.
- g. Sphærula nuda, mole perquam aucta.

32. SPHAERIA *insitiva*.

S. composita, corticalis, plana, lineari-acuminata, candida, monosticha; velo cum substantia fungi connato; sphæculis papillatis, atris.

Rimas epidermidis Vitis demortuæ omnes omnino ita infarcit, ut quasi insititia videatur. Cum vero cuticula hac consepita semper inveniatur, eodem jure, ac Sphæriam stigma, tuberculofam, cæt. *Hoffm.* pro composita habetur; licet ambitus ejus, Lichenum crustaceorum in morem, quam maxime fluctuet. Sphæculæ minimæ, compresso-globosæ, læves, nitidæ, atræ, aggregatæ, papilla subelongata, perforata, eminent e velo candido, texturæ byssinæ, plano, superne lævi, inferne cum substantia ipsa fungi albida, furfuracea, tenera, connato. Corruens haec demum, seu contabescens, lateribus earum laxè adhaeret, velo tandem evanescente. Obtectas quasi vidi hac Sphæria vites compluviatas fideratasque, ad murum australem aedis sacrae, quæ *Perlini* est, plantatas, Sphæculas interdum tela, generi huic promiscua, araneosa oppletas, sæpissime autem inanes reperi. Julio.

OBS. Non confundi debet cum Sphæria byssacea *Weig. obs. p. 45. t. 2. f. 9.* & *Dickf. crypt. p. 22*; hujus enim sphæculæ papilla carent & collapsæ, ut observavi, concavescunt; h. e. *Pezizæ* faciem induunt. Adde, quod ex epidermide arborum Sphæria illa nunquam extuberat, sed nuda his insidet ut crusta furfuracea, neutiquam circumsepita.

Figurae explicatio.

Tab. XIII fig. 108.

- a. Sphæriæ nonnullæ magnitudine nativæ pictæ.
- b. Sphæriæ quædam lente auctæ.
- c. Sphæria exoleta, ut corruente jam substantiâ, sphæculas circumdante, sub lente apparet.

d. Segmen-

- d. Segmentum Sphæriæ adauctum, in quo sphærulæ duæ verticaliter sectæ, velo adhuc substantiæ furfuraceæ incumbente, conspiciuntur.
- e. Sphærula admodum ampliata, adhærente illi substantiæ contabescentis particula.

33. SPHAERIA *succenturiata*.

S. composita, oblongo-pulvinata, sparsa, bicorticata, atra; sphærulis succenturiatis simplicibusque.

Lignifeda, oblonga, pulvinata, lineas 2 vel 3 longa. Cortex exterior lævis, aequalis, ater, resinofus; interior fuscus, uterque angustus & inseparabilis. Substantia fungi grisea, fuscescens, solida. Præscissa nitet, indicio aperto, eam e massa gummosa, seu gelatina, esse concretam. Sphærulas atras duplicis figuræ ac molis continet, alias nempe immerfas ad corticemque interiorem applicatas, pyriformes, quarum orificium attenuatum intra fungi corticem interiorem exterioremque dilatatur in capsulam homogeneam, globosam, sed admodum compressam, vertice demum pertuso. Sphærulæ hæ, pro fertilibus merito habentur: capsula scilicet succenturiata figuræ compressæ, jam jam descripta, globulum illum candidum, tenerrimum, in quo velum agnosco, ad tempus saltem, manifesto includente. Ad sunt vero & aliæ sphærulæ, altius defossæ, figuræ ovalis, capsula hac adventitia orbæ, quas steriles proinde judico. Sphæria caeterum, ut complures similis structuræ, innititur tuberculo cuidam e ligno prominenti, ceu radici, succum nutricium sphærulis suppeditanti. Colorem album, nativum, nunquam illud in nostra Sphæria deponit. Sphærularum fertilium capitula qui detegere cupit, caute & versatili manu corticem fungi atrum sensim progrediendo abradat, necesse est. E rarioribus fui generis; reperi vero sparsim crescentem in ramis deciduis quercinis, quorum cortex putredine grassante jam erat absumtus, plus una vice Majo mense.

OBS. Sphærulæ succenturiatæ, mira sane apparentia! in hac non solum species; sed etiam in Sphæria coronata Hoffm. crypt. I. p. 24. t. 5. f. 4. 5, clarissime cernuntur. At enim observantur quoque in Sph. bullata Ejnsd. (l. c. p. 5. t. 2. f. 1.) cujus e superficie Vir doctissimus se albidum quid efflorescere [vidisse (en velum nostrum glomeratum!)] testatur. Sphærulis nempe illa sæpius instructa obvenit bifariis: fecundis scilicet, ac sterilibus, sicuti nostra. Priores tunc collo tubulari, longiusculo, ut celeberr. Autor papillas Sph. disciformis (t. 4. f. 1.) depinxit, sunt præditæ, quod apice

apice in aliam quasi sphaerulam dilatatur, subglobosam, vertice perforato; sed postmodum, h. e. post globuli albi, byssini, intus ex sphaerula genuina recepti, explosionem, collabescentem, & jam depressa & subangulata forma comparentem. Sphaerulis hisce foetiferis subjacent aliae, globosae, confertae, colli, seu papillae omnino expertes, id quod in Spl. disciformi, Hoffm. a bullata Ejusd. parum discrepante, quoque observatur. Pertransit vero globulus ille vexabilis, bombacinus, cavitatem utramque geminatae sphaerulae eodem modo; sicuti minoris capsulae quoque parietes interdum, in tapetium Batschianum permutatus, investit.

Figurae explicatio.

Tab. XIV fig. 109.

- a. Sphaeriae duae, magnitudine naturali depictae.
- b. Sphaeria adaucta, ad perpendicularum dissecta, demto dextrorsum cortice exteriori nigro, ut sphaerularum foecundarum capsulae succenturiatae, e cortice interiori emergentes, commode conspici queant.
- c. Sphaerula foecunda, admodum ampliata sicque repraesentata, ut segmini Sphaeriae dimidia inhaereat. In hoc vero inferne substantiae; superne, corticis interioris fungi pars cernitur, cute nigra exteriori resecta.
- d. Segmentum aliud Sphaeriae, mole valde aucta, quo exhibetur sphaerula foecunda, ad amussim dissecta, ita ut capsula succenturiata, (globulum bombacinum, e sphaerula ipsa eructatum, jam fovens) uti cortici haec utrique fungi est immissa.

34. SPHAERIA *cucurbitula*.

S. composita, convexo-plana, aggregata, monosticha; sphaerulis ovalibus, contabescendo concavescentibus, infitis, rubris.

a. flavescens.

Ad corticales pertinet, & in variarum arborum ramis ramulisque demortuis tempore vernali abunde, & denso interdum agmine, provenit, filia eorum epidermide, tubercula efformans linearis, vel sesquilinearis, mensurae, tum rotundata, tum praecipue oblonga, convexo-plana, seu placentiformia; cuticulae ruptae laciniiis haec circumfistentibus. Substantia Sphaeriae ipsa cerea, straminei coloris, nullum genuini corticis indicium offert; observavi autem in dissecta ductus quos-

dam

dam, coloris dilutioris, a basi ad sphaerulas pertingentes, h. e. succum alimentarium eo vehentes. Minimae hae sunt, ac ovaes, rubrae, laeves, pulvisculo albidio conspersae, ac basi solum substantiae Sphaeriae, seu receptaculo communi, confertim infixae. Arescentes vertice primum depressae & quasi truncatae fiunt; postremo in formam concavam patellae contabescunt, colore jam earum ad fordide aurantium translabente. Capsulas neque duras, neque friabiles, sed lentas, repletas eadem massa cerea, pallida Sphaeriae ipsius, inveni; sed ostiolum in eis nunquam vidi.

⊙BS. Similitudo, inter varietatem hanc & Sphaeriam deciduam (p.31) intercedens, manifesta est.

Figurae explicatio.

Tab. XIV fig. 110.

- a. Sphaeriae aliquot, ramulo innatae, magnitudine nativa repraesentatae.
- b. Sphaeria adolescens, sub lente ut conspicitur.
- c. Sphaeria adaucta, ut extrema aetate, h. e. sphaerulis concavescentibus, cernitur.
- d. Sphaeria ad perpendiculum intersecata, uti sub lente apparet.
- e. Sphaerula junior ac incolumis, mole adaucta.
- f. Eadem ut tabefacta & verticaliter dissecta in conspectum venit.

β. nigrescens. *S. cupularis* ?

In omnibus varietate α consona; sed obsoletae superficies ubique, in receptaculo, puta, nec non in capsulis, pulvisculo rariori obductis, & hoc absterfo, nitidis, nigrescit. Massa lutescens arescendo interdum in centro dehiscit & ad basin fit cavernosa. Repletura quoque sphaerularum dehiscit & in sacculum Weigelianum, rudiori modo dispansum, abit. In ramis deciduis Pinus silvestris, vere.

35. SPHAERIA *convergens*.

S. composita, rosacea, aggregata; sphaerulis atris, excipuliformibus, liberis, convergentibus.

Sedes hujus inter epidermidem corticemque aridum Fagi. Nulli substantiae, seu massae foventi, immerfas inveni sphaerulas atras, minimas, globosas, ostiolo tubulari, procero, instructas; sed basi solum imprimit quaeque lamellae subjacenti alveolum, cui immoratur. Quinae, vel senae, plerumque sphaerulae unam centram

lem

lēm in formam circularem, seu rosaceam, circumplectuntur sicque Sphæriam constituunt: id, quod hoc pacto efficitur, ut collis suis, sive papillis tubularibus, erectis et in commune quasi centrum conniventibus, ac coadunatis, epidermis corticis perforetur, prominentibus tunc ab hac apertura tubulorum convergentium apicibus. Sphærulas, ex exsiccatione inanes, aqua vero denuo superfusas, mucilagine spermatophora grisea sine mora repleri vidi. Largis densisque agminibus protuberantem conspexi Augusto mense.

Figurae explicatio.

Tab. XIV fig. III.

- a. Fungi aggregati, magnitudine naturali picti.
- b. Sphæricularum adauctarum convergentium oscula, e rupta epidermide arborea exstantia.
- c. Sphæria itidem valde aucta, uti ad amussim dissecta cernitur.
- d. Sphæricularum ampliatarum compages, cuticula pustulæ, has desuper circumdante, resecta.
- e. Vestigia augmentata alveolorum, a sphærulis lamellæ subjacenti impressorum, ut convexi & quasi ustulati in hujus superficie aversa apparent.

36. SPHAERIA *sanguinaria*. = *Lichen*

S. composita, crustacea, rotundato-polyomorpha, glauca, limitata, monosticha; sphærulis globosis, obsolete papillatis, atris.

Lichen sanguinarius Linn. *syst.* 4. p. 525. Hoffm. *lich.* 29. t. 5. f. 3.

Lichen limitatus Scop. *carn.* 2. II. n. 1370.

Sphæria nitida Weig. *obs.* p. 45. t. 2. f. 14. Web. *spicil.* p. 281. Wigg. *hols.* n. 932. Dickf. *crypt.* p. 22. Relh. *cantab.* n. 1055. Timm. *megap.* n. 1169. coll. n. 892.

Verrucaria sanguinea Willd. *berol.* n. 1056.

Crusta lævigata, plano-convexa, coloris glauci, seu e griseo & viridi mixti, dilute demum fuscescentis, quæ sæpissime rotundata est, sed figura, ut magnitudine, admodum variat et linea atra repanda circumfunditur, epidermidi Fagi aliorumque arborum sparsim innascitur. Substantia, cortice duriusculo & ferme cartilagineo.

tilagineo, tecta, e massa conflata videtur ceræ, terebinthino permixtæ, simili. Ex hac maltha emergunt, cute jam descripta prius in pustulas minutas, convexas, aggregatas & sæpius contiguas, elevata tumque rupta, sphærulæ globosæ, semil-nearis in maximis diametri, atræ, læves, ostiolo annulari prominulo, margine tandem subdeflexo. Repletæ sunt mucilagine coloris sanguinei, quam ad parietes in sacculum Weigelianum ejusdem coloris sæpe condensatam, hunc vero tapetio insuper candido Batschii interdum obductum observavi. Fructificationem ipsam non vidi; at substantiæ viscosæ, sphærolas circumdantis oram, orificio earum contiguam, atro semper colore conspurcatam conspexi, quod de mucilagine, dum expellitur, atrescente, testimonium luce clarius perhibet. Substantia, vel natura, hæc tandem valde contabescit & maxima ex parte disparet.

OBS. Sphæria mammiformis Hoffm. crypt. I. p. 13. t. 3. f. 2. cum nostra in omnibus fere adeo congruit, ut pro ejus varietate jure optimo haberi videatur.

Figurae explicatio.

Tab. XIV fig. 112.

a. Sphæria magnitudine nativa delineata.

b-d. Sphærulæ adauctæ.

b. Sphærola ad perpendicularum dissecta, quo sacculus Weigelianus & ora substantiæ fungi, ad orificium capsulæ per mucilaginis ejaculationem inquinata, sit contemplabilis.

c. Sphærola a sede sua semota.

d. Alia jam grandævis verticaliter dissecta, in qua sacculus Weigelianus (integumentum internum rubrum) una cum tapetio Batschii (integumento candido) ob oculos ponitur.

37. SPHAERIA cespitosa.

S. composita, hydnoides lamellata, globoso-cespitosa, aggregata, atra; lamellis radiatis, inferne connatis, apice sphæruliferis.

OBS. Admodum cum hac concordat Sphæria brandenburgica Villarsii delph. p. 1057. n. 7. sed lamellarum apices digitati non sunt in planta gallica.

Species hæc abnormis epidermidem ramorum demortuorum Sorbi aucupariæ gregatim perrumpit tuberculis rotundis, ac ellipticis, viciæ ut plurimum magnitu-

dine, atris. Quæ si lente dispiciuntur vitrea, Sphæriæ admirabilem fabricam oculis exhibent, lotis, seu lamellis planis, obvoluto-radiatis, præduris & quasi resinosis, inferne connatis, apice vero subdilatis & digitatis, constantem. Omnia substantiam e mucilagine obduratam annunciant, cujus color nativus luridus jam in superficie atratus apparet. Sphærulas quas voco, processus dactyloidei ejusdem substantiæ sunt: quare pro Tremellæ specie fungillus putari potest; at enim vero cum Sphæriæ non solum bene multæ naturam lamellosam prodant; sed inter mihi notas una saltem inveniatur, itidem gelatina duritiem induente constans & sphærulas confimiles, h. e. solidas, cylindricas, similes, e visceribus quasi suis per superficiem globosam protrudens, cujus descriptionem strictam in aliud tempus referro, cum genere hoc annumerandam censui. Obvenit mihi hæc Sphæria Majo.

OBS. Consersam sæpissime vidi pulvisculo dilute cinereo. Num semine?

Figuræ explicatio.

Tab. XIV fig. 113.

- a. Sphæriæ sex magnitudine ac situ naturali pictæ.
- b. Sphæria adaucta, ut, epidermide rupta quasi conserta, apparet.
- c. Sphæria adauctior, demto epidermidis fissæ cingulo.
- d. Sphæriæ admodum ampliatae & prope basin transversim sectæ segmentum inferius.
- e. Lamella quam maxime aucta, uti per verticem dissectæ interna species in oculos incurrit.

**) Globiferae.

38. SPHAERIA cylindrica.

S. simplex, globifera, cylindrica, sparsa, nigra; globo spermatico candido.

Existunt a ligno carioso saligno sparsim Sphæriæ cylindricæ, apice obtusæ, nigrae, læves, duriusculæ, vix visibiles, repletæ massula farinaceo-viscida, quæ ex earum orificio pertuso globuli forma ejusdem coloris expellitur, mox in pastam rigescit, ac tandem dejecta fatiscit.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 114.

- a. Fungilli e ligno erumpentes, ut magnitudine nativa conspiciuntur.
- b. Sphaeria lente aucta, ligno infixa.
- c. Sphaeria ad perpendiculum secta.

39. SPHAERIA *parabolica*.

S. simplex, globifera, parabolica, lævis, aggregata, nigra; globo spermatice livido.

Non nisi oculo armato contemplabilis. Pullulat confertim e lignis putrescentibus humidis, figura parabolica. superficie lævi, superne nigra, inferne fusca. Fabricam internam ob molis parvitatem sciscitare non potui; ast apicem perforatum sensi. Prodire ex hoc ostiolo vidi guttulam viscidam, coloris ex lurido lividi, cito inspissatam, tum vero arentem & deciduam. Capsula tenella, gelatinosa. Septembri. Plantula, uti præcedens, perrara.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 115.

a-d. Sphaeria admodum aucta

- a. de ligno protuberans;
- b. adulta, fructificans;
- c. confesescens.
- d. ligno effossa.

40. SPHAERIA *conica*.

S. simplex, globifera, conico-tomentosa, aggregata; globo spermatice flavo, atrescente.

Admodum parva, agminatim crescens, figura in pyriformem fatis quadrante; sed in situ naturali conspecta, h. e. basi sedi suæ inhærens, pyramidalis cernitur. Capsula nigra, cujus structuram intrinsecam quominus explorarem, molis tenuitas vetuit, tomento subraro livido est obsita. Guttula e poro ascendens fordide flava

primum est & subpellucida; sed condensata colorem jam mutat in piceum & globulus, antequam decidit, fit nitidissimus. In ligno arido Coryli. Aprili.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 116.

a. Fungulorum acervuli magnitudine naturali depictorum.

b-e. Sphaeria adaucta

b. primum comparens;

c. adulta, guttula ebulliente;

d. senior, guttula in globulum atrum conversa.

e. Eadem Sphaeria, uti ligno exsculpta cernitur.

41. SPHAERIA *subulata*.

S. simplex, globifera, subulato-granulata, aggregata, fusca; globo spermatico flavo, atrescente.

Obviam habui in exsiccati Agarici aurati (*Fl. dan. t. 980*) superficie denso agmine luxuriantem. Statura unius fere lineæ; figura coni elongati, basi convexa; superficies granulata, coloris fusci, initio dilutioris, sed posterius saturatioris. Apicem vidi (Hypoxylorum more) pulvisculo albo conspersum; sed interiora fungilli minimi & gracillimi rimare non valui. Guttulam explodit aureo colore nitentem, pellucidam, egressu ipso ovalem. (Sic a me est depicta; sed ad modum aliorum fungorum hydrophorum formam hanc primogeniam, ovalem, posthac in globosam transire, nullus dubito.) Cum exempla a me lecta & capsæ papyraceæ indita, tempore quodam interjecto, reviderem, globulos omnes deturbatos in atrum pulverem jam resolutos inveni: certo igitur guttula condensatur, colorem mutat & fatiscit. Capsula junior natura molliuscula gaudet, sed rigida postmodum invenitur. Conspexi fungillum ut qui maxime rarum Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 117.

a. Agmen Sphaeriarum nativa magnitudine depictarum.

b. d. e. Sphaeria adaucta, fungo decrepito inhærens, ut cernitur,

b. proveniens;

d. fructificans;

e. nutante

c. nutante acumine languescens.

c. Sphæria adauctior a sede sua semota, ut tempore fructescentiæ conspicienda venit.

42. SPHAERIA *dubia*.

S. simplex, globifera, elongato-attenuata, aggregata, grisea; guttula spermatica subpellucida, alba, lutescente.

Fungulus lineam & quod excurrit altus, propemodum, cylindricus, superne attenuatus, molliusculus, colore griseo, tantillum in hyalinum vergente, ad apicem deorsumque flavo, cui fulvi quid admixtum est; superficie lævi, attamen ad basin tomentosa. Guttula, gelatinæ albidæ similis, globosa, semipellucida, flavescit. Conspicatus sum germinantem in alburno rami querni, carie infestati, Septembri.

OBŞ. Ad plantulæ oppido minutæ delicatæque interna indaganda cultellum in subsidium vocare mihi non licuit. quamobrem cum globuli gelatinosi nec consistentiam, neque colorem stramineum porro immutari observaverim; quin illum postmodo obductum puivisculo concolore videre mihi visus sim, vereor admodum, ne de Sphæriis eximenda & ad Stilba ableganda sit.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 118.

a. Fungillorum grex magnitudine naturali depictorum.

b. Fungorum adauctorum trias, duobus inferne connatis.

43. SPHAERIA *penetrans*.

S. simplex, globifera, globoso acuminata, collabescendo concavescens, aggregata, nigra; globe spermatico atro.

α. Patella.

Minimis sui generis merito associatur, cum puncto paulo major appareat. Crebro innascitur, mense Septembri, caulibus plantarum putrescentibus, aggregata, quin conferta. Capsulæ nigræ, læves, nitidæ, globosæ, vertice acuminato, pondere mucilaginis, in guttulæ formam expressæ & postea in globulum, omnis nitoris expertem, coagulatae, deprimuntur adeo, ut tandem in Patellæ formam exca-

ventur; globalis ipsis tum decidentibus. Sphæria hæc initio plane est demersa; at succrescendo sensim e cortice, in quo nidulatur, ad hujus superficiem tendit, eamque demum superat.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 121.

a. Sphæriarum grex, magnitudine nativa depictarum.

b-f. Sphæria per lentem visa.

b. extuberans;

c. adulta jamque dimidia sui parte ultra superficiem corticis caulini elevata;

d. corticem hunc tota quanta supereminens; sed & consenescente jam depressior facta;

e. exoleta et tum perfecte concava;

f. nondum collapsa, ut verticaliter secta apparet.

β. compressa.

Varietate α paulo major, corticalis æque ac lignaria, lineari plerumque tractu confertimque proveniens, capsulis ovato-compressis, nigris, lævibus, sæpe [desflexis. Ligno adhuc plane demersa jam fructificat. Globulus spermaticus, ater, admodum, postquam induruit, nitet. Varietas hæcce nunquam collabescit.

Figurae explicatio.

Tab. IX fig. 74.

a. Sphæriæ magnitudine naturali repræsentatæ.

b. Sphæriæ adauctæ.

44. SPHAERIA *Peziza*.

S. simplex, globosa, hydrophora, aggregata, rubens, collabescendo concavescens.

Capsulæ perfecte globosæ, læves, satis duræ, friabiles, primum flavæ, postea croceo miniatæ, tomento brevissimo ac delicatissimo, candido, obsitæ, magnitudine feminis Milii, gregatim stipites cæsarum fagorum & betularum, nec non lignum salicum, cavernosum incolunt. Repletas semper inveni latice limpidissimo, qui, quo demum

demum pacto & quam sub forma protrudatur, dicere nequeo. E capsula vero hunc exturbari inde conjectatur, quod fungus adultus collabescit & tandem in modum cupulæ depressus cernitur. At vero in vertice funguli observatur macula rotunda, colore vividiori saturatiorique conspicua, ubi certissime, sed modo mihi quidem incognito, humor ille crySTALLINUS seu perspirat; seu alio quocunque modo excernitur; porum enim capsulæ nondum distincte conspicatus sum. Sphæriæ senescentis color dilutior ac languescens fit; margo autem denique rugoso-crenulatus apparet; fibrillis capillaribus, ad morem Pezizarum, ligno affigitur. Visendam se mihi præbuit aliquoties aestate ac autumno. (Julio & Octobri.)

Figuræ explicatio.

Tab. XV fig. 122.

a. Sphæriarum cohors, magnitudine naturali repræsentatarum.

b-e. Sphæria ampliata

b. junior;

c. adulta;

d. decrepita;

e. ad perpendiculum in ætatis flore perfectæ.

45. SPHAERIA *Acrospermum*.

S. simplex, globifera, cylindrico-ventricosa, pulla, conferto-aggregata, collabescendo strigosa.

α. nigra.

Magnitudine variat, sæpius vix lineæ dimidio; interdum vero sesquilineæ aequali. E ligno putrescente quercino agmine plerumque conferto progerminat, Hydnum tum nigrum idque minutissimum mentiens. Superficies lævis, aequalis, aspectu nigra, per lentem visa colorem saturatius fuscum prodit; forma plus minus cylindrica, in medio fungo obsolete ventricosa, cernitur, quare eodem forte jure elongato-ovalis appellatur. Apex ferme parabolicus nitorem quendam habet; sed perforatum distincte non vidi; nec, ut Sphæria ipsa, tandem fit strigosus. Conspersum, exeunte Martio, vidi pulvisculo tenerrimo, candido; repletas autem capsulas mucilagine notissima, livida, et subinde tapetio, jam sæpius dicto, candido Batschii indutas inveni. Natura earum gelatinæ sensim indurantis. Superficiem
ligni,

ligni, cui innascuntur, semper ferme atramento quasi tinctam observavi. Fructificationem non vidi; sed vix dubium subest, quin Sphæriis globiferis sit adjungenda hæc nostra, quam Martio ac Aprili mensibus, nec non Septembri, obviam habui.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 119.

a. Sphæriæ aggregatæ, magnitudine naturali pictæ.

b-d. Sphæria adauctior

b. adulta;

c. inveterata;

d. ad perpendiculum secta, comparente intus tapetio candido Batfchii.

β. tricolor.

Figura in hac perfecte est cylindrica. Globulus subpellucidus, nitidus cum fungo quasi concretus videtur. Color illi atro-rufus, ferme spadiceus; sed Sphæriæ ipsi nigro-fuscus, quæ ad apicem cinereo pulvisculo obducta cernitur. Mensura fungilli unius lineæ; sedes rami querni, putrescendo jam excorticati. Autumno varietatem hanc interdum vidi, priori longe rariorem.

Figurae explicatio.

Tab. XV fig. 120.

a. Quaternio fungillorum, magnitudine naturali delineatorum.

b. Fungulus, mole per lentem aucta.

46. SPHAERIA *gelatinosa*.

S. composita, globifera, pulvinato-gelatinosa, lutea, monosticha; globulis spermaticis stramineis.

α. lutea.

Ligna in uliginosis putrescentia inhabitare amat Sphæria hæc gregatim sparsimque crescens & magnitudine admodum, h. e. a semilinea usque ad hujus triplum varians. Figura rotundata, subangulata, vel ad pulvinaris, vel ad placentæ similitudinem accedens; color stramineus; substantia fungi molliuscula, propemodum gelatinosa, corticis (saltem conspicui & separabilis) expers. Superficies lævis, nitore omni orba, aequalis; sed mature discus Sphæriæ adolescentis papulata fit,

tum

tum vero pustulis hisce ruptis extuberant papillæ, sive orificia, sphæricularum unico solum tabulato, sed proxime superficiei, subjacentium. Figura earum globosa est, vertice, seu papilla, in conum elongato; color flavus, in papilla vivide croceus. Excussam ex his vidi pastam globosam, dilute citrinam, denique fatiscentem. Conspicatus sum interdum Sphæriam hanc memorabilem ac rariorem Septembri.

Figurae explicatio.

Tab. XVI fig. 123.

a. Sphæriæ gregatæ, ut oculo haud armato cernuntur.

b-f. Sphæria per lentem vitream visa

b. adolescens;

c. eadem ad perpendicularum dissecta.

d. Sphæria adauctior fructificans.

e. Sphæricula de sede sua revulsa.

f. Eadem una cum globulo spermatico ictu verticali dissecta.

β. viridis.

Lignaria, ut præcedens, ejusdemque figuræ, substantiæ, coloris ac magnitudinis. Comparet post imbres autumnales sub specie globuli pusilli, minutissimo tenerissimoque tomento candido (num polline?) obducti; sed sphæricam formam cum pulvinata, colorem autem candidum cum stramineo commutat: tomento nempe illo candido, seu, si mavis, pulvere, mature evanescente. Cuticula fungi (ast a pulpa inseparabilis) quasi papyracea, initio æqualis, sed in senescente rugosula fit. Colliculatus cernitur discus, sphæricularum papillis ubique punctorum, seu potius granulorum, nigrorum instar eminentibus; attamen revera non sunt nigre, sed pervirides, mucilagine ejusdem coloris repletæ. Substantiæ albæ ac succulentæ fungi immersæ sunt. Fructificationem nondum vidi. Varietatem hanc, amoenissimis simulque rarissimis Sphæriis annumerandam, bis solummodo huc usque reperi: una vice Septembri, altera Octobri.

Figurae explicatio.

Tab. XVI fig. 124.

a-c. Sphæria magnitudine naturali depicta

a. protuberans;

b. increscens;

G

c. adul-

c. adulta.

d-f. Sphæria, uti sub lente comparet,

d. junior, tomento byssino obducta.

e. sub tempus fructescentiæ.

f. eadem dissecta.

***) *Styliferae.*

47. SPHAERIA *gnomon.*

S. simplex, stylifera, aggregata, globosa, collabescendo concavescens, nigra; stylo spermatico procero, subrecto.

Extuberat gregatim e cuticula foliorum deciduorum, præsertim Coryli Avellanae, magnitudine circiter arenulae. Figura globi, utroque polo compressi, lævis, nigri, (sub lente nigro-fusci,) hemisphærio inferiore folio immerfi. Vertex tempore fructescentiæ perforatur, & per osculum hoc mucilago, feminibus foeta, sub specie cylindri, subobtusiusculi, recti, exploditur, colore hujus nativo livido in atrum extemplo mutato. Occallet sensim, sed priusquam hoc fit, haud raro pondere suo curvatur. Inter et post expulsionem liquoris viscidii capsula collabescit & concava demum cernitur, jam satis dura facta. Stylus spermaticus postquam decidit, in pulverem atrum fatiscit. Obvenit hæc Sphæria, cupulam gnomonicam veterum sic satis facie externa referens, interdum mihi Martio ac Aprili.

Figurae explicatio.

Tab. XVI fig. 125.

a. Catervæ fungillorum naturali magnitudine depictorum.

b-f. Sphæria ampliata.

b. Sphæriæ tres protuberantes.

c. Sphæria adulta, a sede sua remota.

d. Sphæria, fructescentia peracta.

e. Sphæria consenescens, stylo centrali jam dejecto.

f. Sphæria fructificans verticaliter secta.

48. SPHAERIA *Lingam.*

S. simplex, stylifera, aggregata, subovalis, pulvinata, collabescendo concavo-rugosa, atra; stylo spermatico breviusculo, decumbente.

Magnitudine Sphaeriam præcedentem parum antecellit, cui summam nimum similis invenitur. E caulibus exsiccatis Brassicæ oleracæ rubræ dense pullulat figura ovali, nec non rotunda, pulvinata, superficie lævi, atra. Capsulæ, ut primo stylum protrudunt spermaticum, concolorem, nitidulum, jam collabescere hoc pacto incipiunt, ut sulcus plerumque in vertice fungi, dimidio sui cauli herbaceo immerfi, extemplo appareat, plus minus hians posthac, in m. rem labiorum distortorum. Stylus nunquam plenissime obfirmari videtur, certe nutantem fere semper, ac decumbentem inveneris, simulque breviusculum: quid? quod haud raro rudimentum ejus solummodo apparet. Sphaeria vieta, si quæ alia, multiformis deprehenditur: nunc v. c. complanatam; nunc orbicularem tumida; nunc vero quasi labiatam; nunc demum in labia, seu plicas concentricas, subangulatas, corrugatam cernes.

Figurae explicatio.

Tab. XVI fig. 126.

a. Sphaeriæ coagminatæ, magnitudine nativa depictæ.

b-e. Sphaeria adaucta

b. junior & jam fructificans, in situ naturali;

c. adulta, e fibris caulinis evulsa.

d. Sphaeriæ vario modo collapsæ.

e. Sphaeria post fructescentiam ad perpendicularum dissecta.

49. SPHAERIA *tubaeformis.*

S. simplex, stylifera, aggregata, globosa, collabescendo cupularis, atra; stylo spermatico crassiusculo, connato, bicolori.

Folia decidua Fagi, Carpini & Betulæ in superficie prona interdum spinulis vix visibilibus, aggregatis horrent. Quodsi lente admota ejusmodi folia perlostrantur; tubercula observantur minutissima, hemisphaerica, fulva apice findenda. Per hanc fissuram effertur spinula, seu stylus crassiusculus, subobtus, lævis, aequalis, subrectus, fulvus, substantiam e gelatina obduratam prodens. Surgit hic e poro Sphae-

riæ minimæ, globosæ, atræ, subtilissime punctatæ, massam aspectu ceream, alben-
tem (e mucilagine dubio procul coagulata) includente. Inhabitat fungillus ag-
minatim foliorum ficcorum medullam & succrescendo mole sua auctiori paginam
eorum aversam in colliculos jam dictos elevat; sed simul Sphæria quælibet pagi-
nam folii adversam diametrali plaga leviter fornicat. Capsula sphærica post fructi-
ficationem cupularis, seu hemisphærica, apparet, testimonis gravissimo, ejus he-
misphærium inferius, dum per ostiolum exprimitur mucilago seminifera, motu
quasi convulsivo vique maxima fursum, seu ad verticem & concamerationem fungi
superioris, rapi ibique quasi agglutinari: quo fit, ut tum hemisphæricus ille appa-
reat. Sed explosus ex hujus orificio liquor viscidus, ut inde natus stylus sperma-
ticus, illico congelantur, colore illius nativo in fulvum, apicem versus lutescen-
tem; ad ostiolum autem capsulæ versus nigrescentem, mutato. Cum isthoc capsu-
læ poro postea ita concretus cernitur, ut, cum in ipso insertionis loco eodem hu-
jus atro colore gaudeat, corpus simplicissimum tubæforme oculis scrutantibus obji-
ciat. Fungum vernalem Maji legi.

OBS. Nonnunquam Sphæriam in superficie foliorum supina fructificare vidi.

Figuræ explicatio.

Tab. XVI fig. 128.

- a. Sphæriæ, magnitudine naturali pictæ, greges repræsentantur.
- b-i. Sphæria ope lentis vitreæ adaucta.
 - b. Sphæria sub pustula latens.
 - c. Alia, stylo spermatico hanc jam nunc rumpente.
 - d. Alia, stylo hoc jam toto quanto prominente.
 - e. Eadem hoc pacto sistitur, ut pustula utraque, hinc inde illam operiens, una compareat.
 - f. Sphæria senior, pagina, seu lamella, utraque folii illam fovem-
tis ad perpendicularum dissecta.
 - g. Eadem, ut demto integumento superiore ac inferiore cernitur.
 - h. Sphæria nondum collabescens per verticem, una cum folii com-
plectentis segmento, verticaliter perfecta, quo nidus funguli,
aeque ac hujus figura, incipientis fructescentiæ tempore,
dilucide ob oculos ponuntur.

i. Sphæria,

- i. Sphæria, tempore hoc elapso, similem in modum dissecta, quo styli spermatici coalitio cum capsula, colorque illius, ex fulvo basin versus in atrum gradatim transiens, fit contemplabilis.

50. SPHAERIA *hystrix*.

S. composita, styliфера, ovalis, convexo-plana, aggregata, nigra, monosticha; stylis spermaticis proceris, superne subincrassatis, cum sphæculis connatis.

Corticalis, oblonga, primum convexa, consenscendo verum complanata, sedem sibi sub epidermide ramorum aridorum figit, de qua extuberans cuticula rupta conspuitur. Mensura ejus diametro culmi triticei equiparanda. Modulla fungilli fibrosa quidem, sed laxius cohærens, coloris e cinereo rubentis, cortice tenuissimo lævi, nigro obtegatur. Sphæculæ atræ, læves, basi compressæ, vertice autem in conum obtusum productæ, in unico tractu, cuti huic contiguo, collocatæ conspiciuntur. Mucilagine vulgatissima, viridi-grisea, repletas vidi. Styli nigri inde nati, proceri, rudes, subarcuati & apicem versus sæpissime incrassati simulque compressi, cum osculo capsularum ita connati cernuntur, ut nullum hujus vestigium superfit. Facile decidunt, nec apprime rigent. Octobri gregatim crescentem reperi.

OBS. 1. Vidi varietatem æstivam, minimam, substantia potissimum nigra ab hac diversam; sed fortassis & in nostra hæc demum fit nigra.

2. Non confundenda est cum Sphæria tentaculata Batsch, cent. I. p. 277. t. 30. f. 182.

Figurae explicatio.

Tab. XVI fig. 127.

- a. Fungilli magnitudine & situ naturali depicti.
- b. Sphæria ampliata.
- c. Eadem verticaliter dissecta.
- d. Sphæcula adaucta, ut e nido suo extracta apparet.
- e. Sphæcula fructificans dimidiata.

51. SPHAERIA *Ceratospermum*.

S. composita, styliфера, subrotunda, pulvinato-convexa, aggregata, nigra; sphæculis bifariis; stylis spermaticis scabro-rudibus, cum iisdem connatis.

Ceratospermum nigrum minimum discoides Mich. P. G. p. 125. n. 2. t. 56. f. 1.

α. strigosa.

Sphæriæ proxime præcedenti perquam similis; sed hac aliquantum major, bilinearis nimirum diametri, magisque convexa & plerumque rotundata. Cortex niger, lævis, aequalis, a substantia fungi inseparabilis. Hæc fibrosa, minus compacta, alba, languide demum fuscescens. Sphærulæ globosæ, nigræ, maxima ex parte fœcundæ sunt, tumque stylum satis longum, superficie scabrum, strigosum & longitudinaliter quasi sulcatum expellunt, e mucilagine livido-lurida paulatim obdurescentem, cito vero nigrescentem, quem apice pulvere albido interdum conspersum vidi. At enim adfunt & aliæ sphærulæ globosæ, concolores, astomæ, inferiora foventis substantiæ, seu medullæ fungi, tenentes: hæ, cum nunquam stylum spermatikum producant, pro sterilibus jure meritoque habentur. Sacculo, seu tunica unguinosa, (mucilaginis spermaticæ residuo coagulato,) utrarumque capsularum parietes internos vidi laqueatos. Reperi fungillum, cortici Rosæ caninæ demortuæ gregatim innatum ejusque epidermide fissa obseptum, Julio.

Figuræ explicatio.

Tab. XVII fig. 131.

- a. Fungilli tres magnitudine nativa repræsentati.
- b. Sphæria ampliata.
- c. Eadem admodum aucta, ut verticaliter dissecta conspicitur.
- d. Sphærula fœcunda, adauctior, uti, eodem modo una cum stylo spermatiko perfecta, apparet.

β. farcta.

In paucis modo varietati *α* disconvenit. Medulla nempe Sphæriæ, sphærulas fovens, his ferme omnino farcta invenitur, quarum attamen hæ, quæ cortici sunt contiguæ, ferme solæ videntur stylicheræ esse. Styli ipsi rudes & interdum obsolete articulati. Cortex lævis, æqualis, membranaceus, separabilis. Ambitum Sphæriæ, in ramis ramulisque varii generis putrescentibus obviæ, rotundam, sed & ovalem interdum inveni admodumque convexam. Vernalis est & medio jam Martio mense fructificantem, capsulis tum humore viscido cinereo turgidis, observavi.

Obs. Obtegatur varietas hæc fere semper, quando exolevit, plantula quadam miratu digna, byssum arcuatam, alopecuroidem simulante, de qua alio tempore uberius & fusius disputabimus.

52. SPHAERIA *fragifera*.*S. lata, Spolyconea.*

S. composita, stylifera, plana, nigra, monosticha; stylis spermaticis e singula capsula successive protrusis, brevissimis, coadunatis.

In fragmine assulæ putrescentis quernæ vidi hanc Sphæriam, sed non integram, quare de ejus magnitudine ambitusque forma nihil pronunciare possum. Crustam autem vidi superficie scabram, nigram, quæ vero, per lentem vitream curatius investigata, tuberculis minimis, fragiformibus, nigris, dense obita apparuit. Constat quodlibet eorum stylis spermaticis nonnullis, (6-8) ex eodem sphærule poro iterato nisu expressis, qui cum breves admodum sint, & antequam obdurescunt, invicem leniter confluant, figuram inde fragi, seu, si mavis, nucis pineae, utcunque obtinent. Sphærule ad adiculæ minimæ capitulum magnitudine accedentes, ovatae, atrae, laeves, nitidae, immersae sunt substantiae apparenter cereae, coloris e cinereo in glaucum vergentis. Investitas interne sacculo Weigeliano vidi. Condonavit me peramanter exemplo hujus fungilli unico, jam descripto, clariss. Timmius, quod autumno a se lectum testatur.

Figurae explicatio.

Tab. XVII fig. 132.

- a. Segmentum ligni, cui innata est Sphæria.
- b. Sphæriæ recta præsectæ & a ligno separatæ frustum.
- c. Sphærule aucta in statu fructificationis. (Demta massa Sphæriæ, seu medulla, cui immersa erat illa, & relicta modo corticis fungilli particula.)
- d. Sphærule ampliata in eodem statu repræsentatur, dissecta directione verticali in hunc modum, ut tum corticis, medullæque Sphæriæ; tum vero & ligni, cui innati est, portiuncula oculis subjiciatur.

53. SPHAERIA *versipellis*.*deusta.*

S. composita, stylifera, polymorpha, convexo-bicorticata, nigra, deusta, monosticha; sphærulis biformibus; stylis spermaticis obsolete nodosis, subuncinatis.

Lichen-agaricus crustaceus crassus &c. Mich. G. P. p. 104. n. 3. t. 54. f. 1.

Sphæria maxima convexa nigerrima Hatt. hist. p. 122. n. 2192.

Sphæria

Sphæria maxima *Web. spicil. p. 286. n. 301. Dickf. crypt. p. 23. Wigg. holf. p. 84. n. 939.*

Lycoperdon fraxineum *Hudsf. angl. 2. p. 641. n. 3.*

Sphæria deusta *Hoffm. crypt. I. p. 3. t. 1. f. 2. Timm. Megap. p. 279. n. 1176.*

Sphæria hæc vulgaris quidem admodum est, cum frequentissime truncis demortuis Fagorum adnata inveniatur; sed obveniunt in illa plura nondum evulgata & uberiori descriptione haud indigna. Versipellis omnino nomine insigniri meretur, cum faciem suam aetatis decursu plus una vice mirum in modum mutet. Ineunte scilicet vere provenit specie expansi gelatinoso-tomentosi, repentis, candidi, rotundati, vel ovalis, pollicaris, bipollicaris diametri, margine repandi. Sed maculis orbicularibus aggregatis, mox distinguitur ejus superficies, ceu speculis depressis, diametro 2-4 lineari, pulvisculo amœne glanco obductis, paulatim vero perfecte sic confluentibus, ut integer expansi discus unicum speculum jam efficiat, pulvere dicto superstratum, margine tumido solum excepto, colorem nativum nondum mutante. Aestate autem appropinquante substantia fungi gelatinosa in fibrosam lentamque, quin demum in ligneam ferme Agarici quercini L. obdurescere incipit; margo autem jam lævis fit magisque repandus, quid? quod subinde inciso-lobatus. Interea discus magis explanatur simulque corrugatur in centro, ubi rugæ hæc partim in tubercula polymorpha postmodum abeunt. Superficies inferna, qua fungus ligno stipitum adhæret, jam nigro-fusca, inaequalis & exasperata invenitur. Substantia ipsa succulenta est ac candida, inferne plerumque rubens, et punctis cum conspiciatur notata confertis, nigris, in eadem, ut videtur, serie collocatis, fasciata quasi apparet: jamque sphærularum rudimenta ovalia, gelatinosa, dilute fusca, cernuntur. Fungus aetate eo procedens Lichenibusque coriaceis decumbentibus haud multum absimilis factus, vel excutere, vel amittere incipit pulvisculum illum glancum, in quo pollen genuinum agnoscere parum sane abest, quin cogamur. Nunc vero tandem Sphæræ faciem induere hic noster occipit: discus enim, huc usque planus, jam fit convexus, centro depresso, & sic bovillum renem haud male refert, cum ambitus ejus plerumque sit ellipticus, auriculæ similis, in diametrum sæpe triunciale, quin interdum quadrunciale, succrescendo dilatata; superficie inferiore in præsentia nigra, obsolete concava, ejusque centro in formam conii brevis, inversi, umbonato, cujus, ceu radiculæ, ope ligno caudicino

caudicino inhæret nutriturque fungus. Color superficiei lævis, ne margine quidem excepto, nunc est fuscus; sed ex fusco jam in nigrum vergens. Ipsamet cuticulam sistit fungi bicorticati membranaceam, tenuem, jam colliculatam pustulis confertis, quas concient sphaerulae in medullam Sphaeriae primum demersae, sed impulso intestino ad cutem ejus propius semper tendentes, usque dum papilla sua huic insigantur. Perforant, inquam, papilla cutem fungi, seu corticem ejus interiorem, sed neutiquam, exteriorem, seu cuticulam; hanc vero in pustulas jam memoratas, densas, hemisphaericas elevant & distendunt mole sua globuli byssini, quorum jam saepissime memini, ex orificio capsularum ante mucilaginis ipsius fermentivæ explosionem exsistentes. Sed cum ejusmodi globulus de more contabescat, evanescatque, in loco, ubi jam pustula erat, posthac vovea cupulae forma cernitur, cujus de medutillio Sphaerulae papilla atra jam protuberat. Mucilago hæcce sub initium autumnii e capsulis expellitur inque speciem styli atri, scabri, seu potius leviter nodosi, (constat enim glebulis coagmentatis,) & pedetentim obdurescentis figuratur, qui pondere suo saepiuscule vel arcuatus, vel uncinatus, plerumque vero decumbens conspicitur & in minutissimum pulverem fatiscit. Et nunc consenescere incipit Sphaeria, magis magisque nempe forma ejus convexa augetur, admodum jam colliculosa quoque & angulata, simulque durior, fit deustaque videtur, & in margine saepenumero apprimè undulata conspicitur; substantia ipsa, jam plane exsiccata & friabili, adeoque tandem contabescente, ut ferme non nisi cutis de ea remaneat; lamella inferna fungi ad sphaerularum basin prorsus attracta. Sphaerulae ovals, laeves, interdum verrucis sparsis asperatae & lineam dimidiatam longae, duplicis sunt ordinis: foecundae nimirum & steriles. Priores papilla satis eminente (succrescente, ad modum aliarum, ut mihi sit verisimile) sunt instructae, & solae globulum byssinum evomentes, colliculos illos minutissimos, in epidermide fungi conspicuos, producant; posteriores non nisi papillae rudimentum produnt. Epidermis demum nigra; sed cutis ipsa Sphaeriae atra, resinosa, cum dissecatur, nitida cernitur & floccis albidis congeneribus, (an globulis forsan byssinis abortivis?) intertexta. Medulla fungi tempore fructescentiae adhuc albet; sed colore jam in cinereo-fuscum aperte vergente; paulo post vero e fusco in spadiceum, badium, nigrescentem & tandem in nigrum transit. Mucilagine livida plenas capsulas interdum vidi, interdum tapetio nobili Batschii stratas, alioquin inanes.

OBS. I. Si pulvisculus ille glaucus, cui immixta quandoque filamenta tenuissima, araneæ, straminibus persimilia, vidi, pollen Sphæriæ non est; ecquid est? Si illud, autem, re vera est; quid, quæso, de globulis byssinis, ex mea hypothese polliniferis judicandum demum erit? Heu, quantis adhuc tenebris hic omnia sunt circumfusa!

2. Memorabile & hoc mihi videtur, globulos hosce, crucem dixerim Botanicorum, in Sphæria nostra, uti in subsequente, intercutaneos esse.

3. Descriptio Micheliana *Lichen-Agaric. ord. II. n. 1. p. 104.* Sphæriæ nostræ faciem æstivam adumbrat, quemadmodum a nobis Fig. 129. c. est representata.

Figuræ explicatio.

Tab. XVII fig. 129.

a-e. Sphæria magnitudine naturali depicta.

a. Recens orta, sed speculis pulverulentis jam in fungo gelatinoso-pubido, conspicuis.

b. Adultior, polline discum integrum obducente, margine verum jam glabro & detumente.

c. Aetate florens, instante fructescentiæ tempore.

d. Confenescendo tuberculoso-lobata varieque crispata.

e. Sphæriæ verticaliter dissectæ frustulum.

f-h. Sphæriæ auctæ segmina.

f. Fragmentum Sphæriæ fructificantis, ad amissim præfectæ.

g. h. Segmentum adauctius, Sphæriæ sistens cuticulam cutemque, fungi substantiam & puncta nigra (uti scilicet dissecti apparent ductus concolores, succum nutricium sphærulis advehentes) nec non superficiem ejus inferiorem. Præsertim hic exhibentur dimidiatæ

g. Sphærula sterilis;

h. Sphærula fœcunda, tempore fructescentiæ papilla globum byssinum jam penetrans.

i. Sphærula fœcunda, lentis ope ampliata, uti ejus papilla post fructificationem e fundo voveae, a velo globoso, fugaci, excavatæ, eminet. (Libera sphærula representatur, corticis fungi particula solummodo huic adhærente; eo consilio nempe, ut cavernula ipsa papillæque in hanc insertatio eo melius illuceant.)

54. SPHAERIA *tunicata*.

S. composita, stylo-cirrifera, subovalis, tuberoso-bicorticata, obsolete caulescens, fusca, monosticha; tunicis, ita ut sphæculis biformibus, connatis; velis particularibus confluentibus, fugacibusque.

Valsa tuberosa Scop. carn. 2. II. p. 399. n. 1415. Sed Synonyma Mick. huc non pertinent.

Sphæria tuberosa Tim. megap. p. 279. n. 1177.

In Sphæria hac non minus, quam in proxime præcedente, quædam in cæteris speciebus insolitæ apparentiæ obveniunt. Figura ejus plerumque ovalis, raro rotunda, semper tuberosa, creberrime aequalis, sæpiusculæ autem inæqualis & obsolete angulata, vertice nonnunquam depresso, cernitur. Magnitudo ejus interdum nuci Avellanæ suppar est; at haud raro mensura ferme pollicaris, quin sedecim lineis aequalis, hic obtinet. Cuticula ejus fusca, sensim in spadiceum & posthac in atro-rufum colorem vergens, a cute ipsa atra inseparabilis, admodum tenuis demumque evanescens, obtegitur tomentone dicam, an pulvere? coloris e stramineo & fusco mixti, itidem evanescente: quare fungus consenescentes ater glaberque apparet. In basi rudimentum caulis prominens, fuscum conspicitur, in juniore Sphæria cylindricum; in adulta vero inverse conicum. Constructio interna hanc speciem a cæteris omnibus, mihi quidem notis, nomine plus uno separat. Primum enim fungi substantia tota quanta, ad effigiem ferme bulbi tunicati, conca-merationibus concentricis quibusdam (4-6) magnitudine variis, h. e. alia semper ab alia ampliori inclusa, invicemque connatis constat. In his, capacissimo, seu extimo, fornice excepto, qui sphæculas extemplo describendas fovet, totidem tabulata, seu receptacula capsularum abortiva, conspicias: sphæculis scilicet, quibus excipiendis destinata videntur, nunquam comparentibus, seu potius nunquam existentibus; sed alveolis modo earum continuis, cortici cuidam imperfecto, atro, subnatis, comparentibus. Contabescunt quodammodo alveoli hi, seu texturæ levidensis septulæ, & succedente tempore colorem candidum cum nigro commutant, quod cum factum est, substantia in massam pulverulentam carbonariam convertitur; centrum vero fungi arescentis plerumque excavatur & sæpe admodum dehiscit. Ad sphæculas autem, uno eodemque ordine, ut jam commemoravimus, immediateque sub cortice cellulis suis densissime collocatas, quod attinet, omnes omnino qui-

dem obovatae, laeves nigraeque cernuntur; sed biformatae: foecundae partim scilicet, partim steriles, quarum priores solae papilla visibili gaudent. Evomunt hae sub specie globuli byssini araneosam illam, cujus jam saepius facta est mentio, telam; congeries autem horum globulorum, confertim excretorum, contabescendo confluit in membranulam niveam, tenerrimam, intercutem: h. e. inter corticem atrum pulpamque fungi circumcirca diffusam, at haud ita brevi post evanescentem. Sphaerulae caeterum inter se non solum lateribus sunt connatae; sed basi insuper a substantia has excipiente mordicus tenentur. Mucilagine istas spermatophora consueta repletas, & saepius tapetio nobili Batschiano interne aulaeatas vidi. Liquor ille feminalis e capsularum papillis, cutem fungi, alioquin aequalem, modo vix visibili penetrantibus, fili, seu styli, tenuis, nodosi atrique forma scaturit. Nonnunquam hujusmodi styli spermatici perquam elongati sunt, & tum in cirri modum crispantur; nonnunquam contra modicae altitudinis, & tum vel subrectos, vel arcuatos, vel obuncos invenies; at verum maxima eorum pars cito decumbit. Textura est illis tam tenera, ut vel levissimo succussu protinus toti corruant, in pulvisculum resoluti: in singula nimirum semina, atra quidem, si nudis oculis adspiciuntur; violacei autem saturatissimi gratissimique coloris, si per lentem ea collustrantur. Fungus minime rarus, polyspermus, sparsim, quandoque confertim, quin fasciculatim, innascitur stipitibus ramisque aridis Betulae, nec non Alni, forte & aliarum arborum, Septembri mense fructificans.

OBS. 1. En hic exemplum luculentum veli intercutanei! Fortassis stratum illud, in quo interdum Sphaeriarum compositarum capsulae demersae latent, (*Hoffm. crypt. I. Praef. p. V.*) nil, nisi ex ejusmodi velorum partialium confluxu obortum expansum foecundans, vel hujus analogum quid, est: tum vero cum Viri acutissimi theoria fructificationis, generi huic peculiaris, hypothesis nostra de globulis byssinis complanandis, ceu velis foecundantibus, admodum consentanea foret.

2. Ex jam memorati expansi in hac specie ortu ac facie elucescit, massam illam, e globulis colliquescendo coadunatis, albis, conflata, quam e Sphaeria fissivela protuberare supra (p. 18.) annotavimus, nil, nisi simile velum, esse posse.

3. Pulvere viridi hanc Sphaeriam, uti praecedentem, extremo aetatis gradu saepius conspersam vidi, forte notabili. Conf. *Hoffm. crypt. I. p. 5. obs.*

Figurae explicatio.

Tab. XVII fig. 130.

a-e. Sphæriam naturali magnitudine depictam exhibent.

a. Sphæriæ tres: duæ protuberantes; tertia jam adolescente.

b. Sphæria adulta, qualis in Betulis fit obviam.

c. Eadem ad amussim dissecta, in qua concamerationum concentricarum habitus illucet.

d. Sphæria fructificans. (Exemplo, quod hic depictum exhibemus, ex Alno exsiccata decerpto.)

e. Sphæriæ geminæ connatæ, (Alni antea incolæ,) corticis fungi particula devulsa: qua in plaga jam emicant globuli nivei, e capsulis emerfi, confluyendo membranam intercutem, byssinam, fugacem, procreantes.

f. Segmen adauctum ejusdem Sphæriæ, plagam jam dictam, cortice ibi eliso albertem, complectens, quod eo consilio oculis hic oblique obvertitur, ut cortex fungi duplex, necnon membrana illa nivea apposite in hos incurrat.

g. Sphærularum ampliatarum rectaque dissectionum trias, media foecunda fructificante; utraque vero laterali sterili.

ADDENDA ET EMENDANDA.

Pag. 8. SPHAERIA *mollis*. Allucinans Sphæriam hanc dixi perforatam; clausa enim est, uti e *Tab. IX fig. 66. b. c.* elucet; papillæ verum solummodo nitent. Maximam alias Sphæriæ globularis *Batsch. cont. I. p. 271. t. 30. f. 180.* (probe mihi notæ) similitudinem gerit; sed nostra crustam neutiquam constituit; nec dura; neque interna ejus superficies atrii coloris est. Cæterum Sphæriæ simplices, clausæ, molles, seu non duræ, nec friabiles, quarum superficies convexa nigra; concava vero fusca cernitur, & quæ massa plerumque inveniuntur repletæ relaxa, corruente, familiam Sphæriarum peculiarem constituere videntur, ad quam forte et *Vermicularia hispida (Fasc. I. p. 32. t. 6. f. 48)* pertinet.

Pap. 9. SPHAERIA *cinnabarina*. E figura verticis depressa patet, Sphæriam hanc ad collabescentes esse referendam & forma primitus gaudere perfecte ovali. Adumbratio verum verticis depressi *Tab. IX. fig. 68. c.* non utique ex sententia successit; vereor certe, ne pertusus potius, quam depressus multis videatur.

Pag. 10. SPHAERIA *byssifeda* β . Figura Sphæriæ globosa; interdum globuli confertim, & eo pacto nascuntur, ut ferme crustam ex iis conflata invenias. Color expansi byssacei, cui insident, ad spadiceum valde accedit terrae coloniensis adustæ, tandem vero nigrescit.

Pag. 16. SPHAERIA *mucida* γ . Admodum cum Sphæria confluenta *Willden. berol. n. 1212* concinit; sed nostra papillata est. Segregandam autem, omnibus perpensis, varietatem hanc a duabus prioribus jam judico.

Pag. 17. SPHAERIA *inquinans*. Dubium adhuc videri potest, utrum integumentum illud albidum, hispidum, Sphæriam externe obducens (*Tab. X fig. 85. d.*) pro aggregatis solummodo alburni elisi ramentis; an potius pro vera volva haberi debeat. Seminum autem pastillos, forma cylindrica explosos, postmodum & in

compluribus Sphæriæ speciebus obvios habui; sed intermixtos interdum aliis globosis majusculæ molis. Unde verum ejusmodi infolens commixtura? Caligere me ad hæc ingenue confiteor.

Pag. 18. SPHAERIA *fissivela*. Coacervata perperam descripta pictaque sistitur; est enim, ut perquisite eam iterum rimando didici, e compositarum numero: globulis scilicet, seu sphærulis, ut in Sphæria decidua, Ribis, cæter. substantiæ Sphæriæ concolori, ceu receptaculo communi, infixis.

Pag. 19. SPHAERIA *confluens*. Non semper volva illius candida fugax esse videtur; possideo certe exempla sexennalia, in quibus integumentum hoc adhuc fartum tectumque apparet. De reliquo minime confundenda est Sphæria nostra cum confluente Willd. jam jam excitata.

Pag. 23. SPHAERIA *talus*. Figuræ explicationi addatur:

f. Sphærule libera, ut mole aucta apparet.

Pag. 27. SPHAERIA *natans*. Semina, ut nupera observatione mihi innotuit, in formam globuli compacta, nigri, sed ad virorem aquae marinæ vergentis coloris, propellit.

Pag. 29. SPHAERIA *radians*. Viscus hoc radians in fungo obsolescente sensim disparet, in juniore vero ac adulto est evidentissimum. Radiantem autem nominare malui Sphæriam, quam radiatam, præcipue hac de causa, quod nucleus ejus albus stellæ instar exta atra fungilli irradiare quasi videatur.

Pag. 30. SPHAERIA *lenta*. Substantia hujus Sphæriæ lenta quidem admodum est; ast non fibrosa: temporis progressu duritiem Sclerotiorum acquirit. Jamque scio, sphæulas adultas nigrescere, globosa forma nunquam immutata. Verum enim vero cuti Sphæriæ tam prope tum subjacent, ut ferme concretæ cum illa videantur. Fructificatio pulverulenta, ut reliquorum Hypoxylorum.

Pag. 31. SPHAERIA *decidua*. In delineatione Sphæriæ hujus perfectæ (Tab. XIII. fig. 104. c.) receptaculum capsularum nimis convexum crassumque evasit;

evasit; seu ad hoc relata sphæricularum moles nimis valde est imminuta. Quod reliquum est, parum abest, quin mihi persuadeam, Sphæriam deciduam aequæ, ac, quæ proxime ad illam accedit, Sph. cucurbitulam, a plantarum conquisitoribus bene multis pro Sphæria Mori *Weig.* haberi; cum tamen hæc a Viro maxime perspicaci expressis verbis simplex declaretur: sed fieri omnino perfacile potest, ut qui in Sphæriam nostram incidit, ad receptaculum capsularum, sub cuticula arborea delitescens hisque superne dense oblitum, non advertat.

INDEX.

XXII. EPICHYSIVM Trichterschwamm.

p. 1

1. argenteum.

XXIII. PERICONIA Puderschimmel.

2

1. lichenoides.

XIII. HYSTERIVM Venusschwamm.

3

1. candidum.

2. caeruleum.

3. nigrum.

5

XXIV. HYDROPHORA Tropfenschim- mel

1. minima.

2. tenella.

3. stercorea.

6

XXV. SPHAERIA.

7

1. mollis.

8

2. tristis.

9

3. cinnabarina.

4. byssifeda

10

α. grisea.

β. fusca.

5. mobilis.

11

6. porphyrogona.

12

7. macrostoma.

α. nigra.

β. fusca.

13

γ. nigro-fusca.

δ. libera.

ε. pileata.

8. rostrata.

p 14

α. atra.

β. nigro-fusca.

9. comata

15

α. atra.

β. fusca.

10. mucida.

α. cinerea.

β. alba.

16

γ. fusca.

11. calva.

12. hispida.

17

13. inquinans.

14. filifera.

18

15. confluens

19

16. artocreas.

20

17. complanata.

21

18. episphaeria.

19. moriformis.

22

α. vulgaris.

β. fasciculata.

23

γ. globosa.

20. talus.

α. cylindrica.

24

β. sulcata.

γ. pileata.

δ. licheniformis.

25

ε. conferta.

26

21. pla-

21. placenta.		42. dubia.	p. 45
22. natans.	27	43. penetrans	
23. aeruginosa.		<i>α. Patella.</i>	
24. castorea.	28	<i>β. compressa.</i>	46
25. radians.	29	44. Peziza.	
26. lenta.	30	45. Acrospermum	47
27. Ribis.	31	<i>α. nigra.</i>	
28. decidua.		<i>β. tricolor.</i>	48
29. atro-purpurea.	32	46. gelatinosa	
30. macula.	33	<i>α. lutea.</i>	
31. cancellata.	34	<i>β. viridis.</i>	49
32. infitima.	36	47. gnomon.	50
33. succenturiata.	37	48. Lingam.	51
34. cucurbitula	38	49. tubaeformis.	
<i>α. flavescens.</i>		50. hystrix.	53
<i>β. nigrescens.</i>	39	51. Ceratospermum	
35. convergens.		<i>α. strigosa.</i>	54
36. sanguinaria.	40	<i>β. farcta.</i>	
37. cespitosa.	41	52. fragifera.	55
38. cylindrica.	42	53. versipellis.	
39. parabolica.	43	54. tunicata.	59
40. conica.			
41. subulata.	44		

ERRATA.

- Pag. V lin. 2 loco spcieofis lege speciosis
VIII — 3 — Proceminari — Procemiari; humatate — humanitate
2 — 17 — fessilibus — fessilibus
6 — 27 — storcea — stercorea
7 — 1 voci prævio subjungatur comma.
8 — 5 loco annumerari lege annumeravi
14 — 27 — agmino — agmine
Ibid. — penult. — tribus — duobus
15 — post vocem globosa addatur clausa,
Ibid. — 17 loco M lege X
16 — ult. — superiori,, „inferiori lege superiore,, „inferiore
25 — 11 — fiat lege fiat
Ibid. — 13 — qua — quo
28 — 21 post vocem fungi inferendum est fusca
32 — penult. loco fulvus lege fulva est
33 — 15 post vocem singulis deleatur comma.
35 — 4 loco fibræ lege fibræ
Ibid. — 9 — ablescente — albescente
37 — 10 — fuscescens — fuscescens
45 — 16 — puivisculo — pulvisculo
Ibid. — 23 — globoso acuminata — globoso-acuminata
46 — antepenult. — croceo miniatæ — croceo-miniatæ
51 — 13 post orbicularem inferendum est ora
Ibid. — antepenult. post fulva omissum est comma.
55 — 25 loco innati lege innata
56 — 13. 27 — glanco, glancum — glauco, glaucum.
57 — 19 delendum est comma post ipsa.
59 — 9 loco speciepus lege speciebus
60 — 29 — facie — facie.
-

Aerosperrum compressum

12 b

12 a

Tab. II.

13 d

13 c

13 b

15 b

= Zichen.

15 a

13 f

13 e

14 b *Aerosperrum pyramidale*

14 d

14 d

14 c

Stilbum vulgare

16 b

16 a

17 a

Stilbum bulbosum

17 c

17 b

17 d

19

18

Stilbum subglobosum

Myrothecium
rotundum.

38b

38a

39a

39c

Myrothecium
inundatum.

39c

39b

38f

38c

38d

40a

40b

40c

41a

41b

Peziz. Rosca.

41c

41d

42c

42a

42b

43b

43a

Volutella nuda.

44a

44b

43d

43c

43g

44c

44c

44d

43f

43e

Pysenium terrestae.

Chordostylum
byssoides, Jode.

Chordostylum

Hydrophora minima.

88b sph. complanata

89b sph. episphaera

88a

89a

89f

89c

90b

90c

91b

91a

90a sph. mariformis

92f

92a sph. nives (erronea) 92b

92c

92d

92e

95a sph. ambiens

95b

94d

94c

93

95c

94a sph. leucozona
3. stilbaster

96

95d

95f

95g

95h

95e

Sph. bullata.

Tab. XII.

104a

104d

ph. coccinea.

104b

105a

Vid. Fr. II. p. 341

105b

105d

105c

104c

106f

106b

106a

Sph. nummularia?

106c

106d

106e

107a *sph. salicina.*

107b

108a *sph. insitiva*

108b

108c

107c

107g

108e

108d

107f

107d

107e

Sph. succenturiata

109 b

109 c

110 a

Tab. XIV.

109 a

109 d

110 b *S. cucurbitula*

111 a
Sph. convergens

111 c

110 d

111 b

111 d

113 b

113 a

112 a

111 e

113 e

113 c

112 c

112 b

112 d

113 d

H. J. Todd del.

Repr. Buff.

Sph. gelatinosa

123a

123b

123c

123d

123f

Sph. gelatinosa

124d

124e

124f

124a 124b 124c

125e

125e

125a *Sph. granosa*

125b

125c

126a

Sph. linguum

126c

126b

126d

126d

126d

126d

126d

126e

127d

127d

127e

128a

S. tubaformis

128i

128h

128b

128c

127a *Sph. hystrix*

127b

128g

128f

128c

127c

129a *sph. densa*.

129b

129c

129i

129h

129g

129e

129f

129d

130a

130b *sph. concentrica*

130c

131c

130d

129f

130e

130g

132c

132d

131d

131a

132a *sph. lata* *sph. polyca.*

131b

132b

sph. ceratoph.